

Duisburg, 27 Nisan 1937

Sayın Prof.Dr. Erdal İNÖNÜ
-SHP Genel Başkanı-

T. B. M. M.

A n k a r a

(Türkiye)

Sayın Erdal İNÖNÜ,

Partiniz SHP'nin ve değerli şahsınızın ülkemizde demokrasinin kurulabilmesi için gösterdiğiniz çabaları ilgi ve sempatiyle izlemekteyiz.

Sizin ve diğer yönetici arkadaşlarınızın sık sık ifade ettiğiniz gibi, işçilerin ve diğer çalışan insanların haklarının İLO kararları çerçevesinde yığama geçirilmesine izin verilmeyen bir ortamda demokrasiden elbette söz edilemez. Sözü edilen bu hakların simgelediği en belli başlı haklar arasında, işçilerin ve diğer çalışanların çeşitli istemlerini toplu olarak dile getirdikleri 1 Mayıs işçi ve Emekçi Bayramı'nı kutlama hakkı gelmektedir.

Bu hakkın yeniden geçerli kalınması için sizin ve Partinizin girişimlerde bulunduğunuzu biliyoruz ve sizleri içten destekliyoruz.

Bu vesileyle biz de, sizin ve şahsınızda tüm partili arkadaşlarınızın 1 Mayıs bayramınızı içtenlikle kutlarız.

Türkiye'de
İnsan Hakları ve Demokrasi
için
Dayanışma Girişimi - F.Alm.
(Sekreter - Murat TOKMAK)

Duisburg, 27 Nisan 1987

Sayın Hüsamettin CİNDORUK
-DYP Genel Başkanı.-

T. B. M. M.

A n k a r a
(Türkiye)

Sayın Hüsamettin CİNDORUK,

Sizin ve Partinizin, ülkemizde demokrasinin kurulması için yaptığınız girişimleri ve sürdürdüğünüz çabaları memnulukla izliyoruz.

Sizin ve diğer yönetici arkadaşlarınızın sık sık dile getirdiğiniz gibi, halk iradesinin tecellisi, çalışan insanların, işçilerin, köylülerin istem ve dileklerini çeşitli biçimler altında dile getirebilmelerini gerekli kılar. Demokratik bir Türkiye, Sayın Süleyman Demirel'in veciz bir şekilde dile getirdiği gibi, "Yasaksız bir Türkiye" olmalıdır. Bu gerçek, görüldüğü gibi, halkımızın büyük çoğunluğunun istemi olmak yolundadır. Bu noktada, ülkemizde 1 Mayıs kutlamalarının yasaklanması ya da kısıtlanması, bu kutlamaların bir ihtilal provasına bonzetilmesi hiçbir haklı temelle dayanamamaktadır.

Günümüzde yaygın bir deyişle, "biraz demokrasi" olmamaktadır. Tarihin önümüze sergilediği bu gerçeği zamanında ve yeterince görememenin ya da görmezlikten gelmenin bedeli ortadadır. Görüşlerine katılmadıklarımızın görüşlerini açıklayabilecekleri bir ortam yaratmak için çalışmak, demokrat olmanın gereklerinden biridir.

Ülkemizde demokratik sağı temelli eden partinizin, işçilerin ve diğer tüm çalışanların en genel istem ve dileklerini topluca dile getirdikleri 1 Mayıs Bayramını yeniden kutlayabilir hale gelmeleri için, bu kutlamalarına içeriğine tam olarak katılmasanız da, girişimde bulunmanızı beklediğimizi duyurur, saygılarımızı sunarız.

(Murat TOKMAK)

Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için Dayanışma Girişimi - F. Almanya -- Sekreteri

Duisburg, 27 Nisan 1987

Sayın Rahsan ECEVİT
-DSP Genel Başkanı-
Or-An Sitesi
A n k a r a

(Türkiye)

Sayın Rahsan ECEVİT,

Partinizin ve bizzat sizin ülkemizde demokrasinin kurulması, yurdumuzdaki ve yurt dışındaki işçilerimizin ve yakınlarının çağdaş haklara kavuşmaları için yaptığınız girişimler bizleri sevindirmektedir.

Sizin de, diğer Parti yöneticisi arkadaşlarınızın da, değerli eşiniz Sayın Bülent Ecevit'in de sık sık altını çizdiği bir gerçeğe, işçilerin ve diğer çalışanların haklarının tam tanınmadığı, sözcük tanınmaların da yeterli ölçüde güvence altında bulunmadığı bir siyasal ortamda demokrasiden söz edilemeyeceği gerçeğine ıstentlikle katılıyoruz. İçinde yaşamakta olduğumuz Batı Avrupa ülkelerinde işçilerin ve diğer çalışan insanların en genel istem ve dileklerini birlikte dile getirmelerinin geleneksel bir aracı haline gelmiş olan 1 Mayıs kutlamalarının ülkemizde yasak ve kısıtlama altında tutulması, bu haklardan söz edilmesini bile reddeden bir anlayışın ürünü değil midir ?

Sizin ve şahsınızda tüm Partili arkadaşlarınızın 1 Mayıs bayramını kutlarken, 1 Mayıs'ın ülkemizde de özgürce kutlanabilmesi yolundaki girişimlerinizde sizlere ısten dayanışma duygularımızı iletmek isteriz.

Ülkemizde demokrasinin kurulmasına ve insan haklarının güvence altına alınmasına yönelik çabalarınızda başarılar diler, saygılar sunarız.

Türkiye'de
İnsan Hakları ve Demokrasi için
Dayanışma Girişimi - P. Almanya

Sekreteri - Murat TOKMAK

Duisburg, 27 Nisan 1987

Sayın Abdullah BAŞTÜRK
DİSK Genel Başkanı

İ s t a n b u l
(Türkiye)

Sayın BAŞTÜRK,

Demokrasi ve işçi hakları için, sizin ve diğer DİSK yöneticisi arkadaşlarınızın, üyelerinizle zor koşullar altında yürüttüğünüz çabaları içtenlikle desteklediğimizi duyurur, sizin ve şahsınızda tüm DİSK'li işçilerin 1 Mayıs bayramınızı kutlarız.

Sevgi ve saygılarımızla,

Türkiye'de
İnsan Hakları ve Demokrasi
için
Dayanışma Girişimi - F. Almanya

Sekreter

(Murat TOKMAK)

Duisburg, 27 Nisan 1987

Sayın Şevket YILMAZ
Türk-İş Genel Başkanı

A n k a r a

(Türkiye)

Sayın Şevket YILMAZ,

Ülkemizde demokrasinin kurulmasında, işçilerin ve diğer çalışanların en temel haklarına kavuşabilmelerinde sendikaların giderek artan bir önem kazandığı günümüzde, "Türk-İş'e tarihi sorumluluklar" düştüğüne işaret eden konuşmalarınıza içtenlikle katılıyoruz.

İşçilerin ve diğer çalışanların, İLO'nun çizdiği çerçevede en temel haklarından birisi de, sendikal örgütlenme ve ifade özgürlüğüdür. Bu özgürlüğün en genel biçimde dile getiriliş biçimi, kuşku yok ki, 1 Mayıs kutlamalarıdır. Ülkemizde işçilerin bu en doğal hakkının yasaklanmış olması olbette demokrasiyle bağdaştırılamaz.

1 Mayıs kutlamalarını terörün kaynaklarından biri olarak gösterme çabaları ise, bilinen tarihi dönemlerde bilinen rejimlere özgü kalmaktadır. Akıl-dışı bu yasağa rağmen ülkemizde 1 Mayıs öteden beri çeşitli biçimler altında kutlanagelmıştır.

Sizin ve şahsınızda tüm Türk-İş'li işçilerin 1 Mayıs bayramınızı içtenlikle kutlar, saygılar sunarız.

Türkiye'de
İnsan Hakları ve Demokrasi için
Dayanışma Girişimi - F. Almanya

Sekreter - Murat TOKMAK

Solidarit tsinitiative für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei - Bundesrepublik Deutschland
Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin Dayanışma Girişimi - Federal Almanya

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1 Tel: 0203/33 81 67

Duisburg, 10 Temmuz 1987

Sayın Avukat
Nevzat HELVACI
İnsan Hakları Dern.Bşk.
Konur Sokak No. 15/3
ANKARA-Kızılay

Sayın HELVACI,

Özellikle son yedi yılda ülkemizde gelişen olaylar sonucunda bir zorunluluk haline gelen insan haklarının korunması amacıyla bir Dernek kurma girişiminizi ve bu konuda başta siz olmak üzere tüm kurucuların gösterdikleri olağanüstü çabaları, F.Almanya'da bulunan bizler, derin ilgi ve hayranlıkla izledik ve yasal kuruluşunuzu tüm zorluklara karşı tamamlayabilmeniz ve hatta bir yıllık faaliyetiniz sonunda ilk Genel Kurul toplantınızı başarıyla ger ekleştirmenizden dolayı kıvançlandık.

Siz ve sizler gibi, ülkemizde insan hakları ve demokrasinin tam anlamıyla tanınması, kurulması ve yerleşmesi için mücadele veren tüm kişi ve kuruluşlarla yurt dışında dayanışma sağlamak, m cadelelerinizi yurt dışında bulunduğunuz ülke kamuoyuna yansıtmak üzere bizler de bir Girişim oluşturduk. Girişiminiz, bu görevini yerine getirmek amacıyla gücü  l s nde yoğun bir çalışma yürütmektedir. Bu arada, bir süre önce tarafınızdan basına da açıklanan "12 Eylül sonrası işkencede ve cezaevlerinde ölen, gözaltına alındıktan sonra kaybolan, vb" kişilerle ilgili açıklamanızı Almancaya  evirerek "Menschenrechte in der Türkei" adlı küçük bir broşürle F.Almanya kamuoyuna duyurduk. Bu kez de Derneğinizin 1. Genel Kurul toplantısını açış konuşmanızı Almancaya  evirtip Türkçesiyle birlikte yayımlama hazırlığı içindeyiz.

../..

Bundan böyle de tüm çalışmalarınızı F. Almanya kamu-
oyuna duyurmaya hazır olduğumuzu bildirir, bilvesile, Der-
nek Başkanlığına yeniden seçilmeniz nedeniyle sizi ve şahsı-
nızda, Yönetim Kuruluna seçilen diğer üyeleri Girişimimiz
adına içtenlikle kutlar, başarılar dileriz.

Saygılarımızla,

Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için
Dayanışma Girişimi - F. Almanya

(Murat TOKMAK)

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Solidarit tsinitiative für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei - Bundesrepublik Deutschland
Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin Dayanışma Girişimi - Federal Almanya

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1 Tel: 0203/33 81 67

Türkiye Ceza ve Tutukevle-
rindeki Açlık Grevleriyle
Dayanışma Komitesi
DUISBURG

Duisburg- 28 Ağustos 1987

Değerli Arkadaşlar!

1980 sonrasındaki zulme demir parmaklıklar arkasından direnişin yeni bir halkası olarak süren yaygın ve yığinsal cezaevleri açlık grevleri ile dayanışma amacıyla başlattığınız eyleminizi saygıyla selamlıyoruz.

Özellikle yurtsever tutuklu ve hükümlüleri fizik ve psik olarak yoketmeyi amaçlıyan insanlık dışı cezaevi koşulları, zindanlarda ölümü göze alarak direnen bu yi it insanlarımızla etkili bir dayanışmanın yurtta ve yurtdışında örülmesiyle değişebilir inancındayız. Bu nedenle nerede ve ne biçimler altında olursa olsun her dayanışma eylemine büyük değer biçiyor ve destekliyoruz.

Bugün burada cezaevlerindeki direnişçilerin taleplerini desteklemek üzere açlık grevine oturan birleşik gücün, yarın  lkemizdedeki zindanların boşalması için, genel bir siyasi af için, Türkiyede gerçek bir demokrasinin kurulması için, Türk ve Kürt tüm halklarımızın  zg r ve eşit haklarla birarada yaşayacağı Türkiyenin kurulması için mücadele edeceğine olan inancımızı dile getirerek eyleminizde başarılar diliyoruz.

Türkiye'de İnsan Hakları
ve Demokrasi için Dayanışma Girişimi
Sekreterlik B rosu adına

Mitglieder der Friedensgesellschaft
der Türkei in der Bundesrepublik
Deutschland

Gelsenkirchen, der 7.10.87

c/o G. Dogan Görsev
Weberstr. 64
4650 Gelsenkirchen

An den Herrn
Bundespräsidenten
Dr. Richard von Weizäcker
Bundespräsidialamt
5300 Bonn

Sehr geehrter Herr Bundespräsident,

vor Ihrer Abreise in die Türkei zur Entgegennahme des Atatürk- Friedenspreises möchten wir - Mitglieder der Friedensgesellschaft der Türkei, die sich zur Zeit als politische Emigranten in der Bundesrepublik Deutschland befinden - Ihnen unsere besten Wünsche für diese Reise übermitteln.

Ungeachtet der wahren Absichten derjenigen, die Ihnen diesen Preis verleihen werden, sind wir der Meinung, daß die Verleihung des Atatürks-Friedenspreises in diesem Jahr an Sie, Herr Bundespräsident, zur Festigung der Verständigung und Freundschaft zwischen unseren Völkern dienen wird.

Wir möchten jedoch mit Ihrer Erlaubnis, die Tatsache zum Ausdruck bringen, daß unsere Gefühle im Zusammenhang Ihrer Reise in die Türkei doch ein wenig betrübt sind, da wir selber die Möglichkeit nicht haben, in unsere Heimat zu reisen. Wir wissen außerdem nicht genau, wann wir dieses Glück haben werden. Deshalb hoffen wir auf Ihr Verständnis für unsere gemischten Gefühle.

Wir übermitteln Ihnen mit Freude, aber doch mit ein wenig Traurigkeit unsere guten Wünsche für Ihre Reise in die Türkei und hoffen, daß Sie sich während Ihres Aufenthalts dort auch an uns, an die Mitglieder der Friedensgesellschaft der Türkei in der Bundesrepublik erinnern werden und folgenden negativen Umständen besondere Beachtung schenken wollen:

1. Seit 7 Jahren läuft das Hauptverfahren gegen die führenden Mitglieder der Friedensgesellschaft der Türkei und ein entgültiges Urteil steht noch aus. Während des Gerichtsverfahrens wurden die Angeklagten mehr-

mals vom Staatspräsidenten, sowie vom Ministerpräsidenten der Türkei als " Terroristen " bezeichnet. Unter solcher und öffentlicher Beeinflussung werden die Angeklagten verurteilt.

Während die führenden Mitglieder der Friedensgesellschaft der Türkei von Abgeordneten des Europaparlamentes für den Friedensnobelpreis vorgeschlagen wurden, wurden ihre Aktivitäten in einem beispiellosen Akt verboten. Die Friedensbewegung der Türkei muß heute ihre legale Organisation entbehren.

2. Den betroffenen Mitgliedern der Friedensgesellschaft wird die Freiheit des Reisens ins Ausland vorenthalten, obwohl sie die vom Militärgericht ausgesprochenen Strafen durch überlange Haftzeiten im voraus und viel länger als in den Urteilen festgelegt, erlitten haben. Sie erhalten für Auslandsreisen nur in Ausnahmefällen und lediglich für ein Mal die Sondererlaubnis.

Trotz dieser Regelung konnte der Vorsitzende des Istanbuler Rechtsanwaltskammer, Orhan Apayden, seinerzeit nach der Haftentlassung keinen Paß erhalten, um sich wegen seiner Krankheit im Ausland behandeln zu lassen. Daraufhin ist er gestorben.

Die bekannte Pädagogin und Gattin des ehemaligen Oberbürgermeisters von Istanbul, Frau Reha Isvan, konnte letztes Jahr an dem Weltfriedenskongreß in Kopenhagen nicht teilnehmen, weil ihr die Ausstellung eines Reisepasses verweigert wurde. Das einzige " Vergehen " von Frau Isvan und anderen Mitgliedern der Friedensgesellschaft der Türkei ist die Verteidigung des Friedens. Sie erhalten alle keinen Reisepaß und können deshalb an Friedensaktivitäten, künstlerischen, wissenschaftlichen sowie kulturellen Veranstaltungen im Ausland nicht teilnehmen.

3. Ebenfalls wurden die Aktivitäten des " Ärztevereins der Türkei gegen den Nuklearkrieg " verboten und Professor Leziz Onaran und andere 48 führende Mitglieder vor Gericht gestellt, weil sie während einer Waffenausstellung in Ankara erklärt haben, daß die Verteidigung des Friedens eine ihrer beruflichen Pflichten sei.

Sehr geehrter Herr Bundespräsident, die Gesellschaft für Menschenrechte in der Türkei führt in letzter Zeit eine Kampagne für eine Generalamnestie durch, die insbesondere die Beseitigung von Ungerechtigkeiten samt ihrer Folgen, die durch die außerordentlichen Maßnahmen in den letzten sieben Jahren entstanden sind, zum Ziel hat. Diese Kampagne bringt nicht nur die berechtigten Forderungen, der durch diese Maßnahmen betroffenen Fami-

lienangehörigen und nahen Verwandten zum Ausdruck, sondern sie wird von allen Menschen mit gesundem Urteilsvermögen als richtig angesehen; von Menschen, die der Ansicht sind, daß in der Türkei nun mehr die Rechtsnormen der zivilisierten Welt herrschen sollen.

Deshalb beeindruckt diese Kampagnefolgerichtig auch diejenigen in der Türkei, die derzeit verantwortliche Positionen innehaben.

Ihre Reise in die Türkei findet also in einer Zeit statt, in der die Forderung nach der Beendigung von Ungerechtigkeiten der letzten Jahre immer mehr Gewicht erhält.

Es ist daher wahrscheinlich, daß Ihnen, Herr Bundespräsident, während Ihrer Reise Situationen begegnen, die Sie an die bereits erwähnten Probleme erinnern werden.

Sehr geehrter Herr Bundespräsident,

unser Volk legt großen Wert auf Frieden. Unser Volk legt auch großen Wert auf die Feststellung, daß der Gründer der Republik, Atatürk, in den ersten fünfzehn Jahren der Republik mit seiner Politik konsequent das Ziel der internationalen Sicherheit und Zusammenarbeit nach den Grundsätzen der friedlichen Koexistenz verfolgte. Deshalb wird unser Volk Ihnen, Herr Bundespräsident, während Ihrer Reise zur Entgegennahme der Auszeichnung, die mit dem Namen Atatürks verbunden ist, eine besondere Aufmerksamkeit schenken.

Wir hoffen, daß Ihre Reise denjenigen Kraft bringt, die den Frieden und die Freundschaft verteidigen, und verbleiben mit unseren besten Empfehlungen

Im Namen der Mitglieder der Friedensgesellschaft der Türkei, die z. Zt. als politische Emigranten in der Bundesrepublik Deutschland leben

G. Dogan Görsev

Gezeichnet:

Arikan Yasar	Vorstandsmitglied der Friedensgesellschaft Gewerkschafter
Arinir Turgan	Mitglied der Rechtsanwaltskammer Istanbul Rechtsanwalt
Ata Turan	Gewerkschaftler
Ateser Ural	Journalist
Aydindag Garip	Gewerkschaftler
Baydar-Engin Oya	Vorstandsmitglied der Friedensgesellschaft der Türkei, Soziologin
Engin Aydin	Gründungsmitglied der Friedensgesellschaft der Türkei, Journalist
Erkul Bahtiyar	Gründungsmitglied der Friedensgesellschaft der Türkei, Gewerkschaftler
Gazioglu Gültekin	Vorstandsmitglied der Friedensgesellschaft der Türkei, Vorsitzende der Lehrgewerkschaft TÖB-DER
Görsev G. Dogan	Mitglied der Schiedskommission der Friedens- gesellschaft der Türkei, Verleger und Übersetzer
Selek Yüksel	Sekretärin der Sektion für Frauenfragen in der Friedensgesellschaft der Türkei, Lehrerin
Yenen Dilruba	Mitglied der Friedensgesellschaft der Türkei Rechtsanwältin
Şahin Mustafa	Student

Sayın Weizäcker
F.Almanya Cumhurbaşkanı
B o n n

Sayın Cumhurbaşkanı,

Ülkemiz Türkiye'den bu yıl size tevcih edilen Atatürk Barış Ödülü'nü almak üzere yakında ülkemize doğru yola çıkmanızdan önce, size iyi yolculuklar demek istiyoruz.

Atatürk Barış Ödülü'nün bu yıl size verilmesinin, verenlerin özel niyetinden bağımsız olarak, ülkelerimiz halkları arasında karşılıklı anlayışın ve dostluğun güçlenmesine yardımcı olacağını düşünüyoruz.

Sayın Cumhurbaşkanı,

Size "Türkiye'ye iyi yolculuklar" derken, bir parça burukluk içinde olduğumuzu izninizle kaydetmek isteriz.Çünkü biz, Türkiye Barış Derneği'nin halen F.Almanya'da siyasal göçmen olarak yaşayan üyeleri, ülkemize seyahat etmek olanağından yoksun bulunmaktayız. Öyle bir mutluluğa ne zaman kavuşacağımızı da tam bilemediğimizden, karmaşık duygularımızı anlayacağınızdan eminiz.

Size F.Almanya'dan sevinçle, ama doğrusu biraz da hüznle "Türkiye'ye iyi yolculuklar" diyen Türkiye Barış Derneği üyelerini bu geziniz sırasında hatırlayarak, şu aykırı olgulara özel bir dikkat göstermenizi diliyoruz:

- 1) Yedi yılı bulan ve kesin sonucun beklenişi içinde hâlâ devam eden yargılanmaları sırasında T.Barış Derneği yöneticileri, Türkiye Cumhurbaşkanı ve Başbakanı tarafından birçok kez "terörist" olarak nitelenmişler ve bu türlü etkilemeler altında mahkûm edilmişlerdir. Öte yandan, yargılanan yöneticileri Avrupa Parlamenterleri tarafından Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterilen T.Barış Derneği, benzeri başka hiçbir ülkede olmayan bir uygulamayla kapatılmıştır. Türkiye'de barış hareketi ne yazık ki bugün yasal örgütünden yoksun

bulunmaktadır.

- 2) T. Barış Derneği'nin yöneticileri, uzun süre tutuklu kaldıkları için askeri mahkeme tarafından verilen cezaları peşinen ve fazlasıyla çekmiş olmalarına rağmen, yurt dışına seyahat özgürlüğünden yoksun bırakılmaktadırlar. Bunlara çok müstesna durumlarda ancak bir defalık özel izin verilebilmektedir. Bununla birlikte, İstanbul Barosu eski Başkanı rahmetli Av. Orhan Apaydın'a tahliyesinden sonra istediği pasaport verilmediği için yurt dışında zorunlu tedavisi gerçekleşmemiş ve bu yüzden Sayın Apaydın yaşamını yitirmiştir. Yine, İstanbul Belediyesi eski Başkanının eşi, değerli eğitimci Sayın Reha İsvan geçen yıl, Uluslararası Barış Yılı'nda Kopenhag'da toplanan Dünya Barış Kongresi'ne pasaport verilmediği için katılamamıştır. Sayın R.İsvan ve T.Barış Derneği'nin barışı savunmaktan başka hiçbir kusuru olmayan diğer tüm sanıkları, ülke dışındaki barış etkinliklerini, sanat, bilim ve diğer kültür toplantılarını izlemek, onlara katılmak yasal olanağından ne yazık ki yoksun bulunmaktadırlar.
- 3) Ankara'da açılan bir silah sergisi sırasında, barışı savunmanın meslekî faaliyetlerinin bir gereği olduğunu açıklayan Nükleer Savaşa Karşı Türkiyeli Hekimler Derneği kapatılmıştır ve başta Sayın Prof. Leziz Onaran olmak üzere 49 yöneticisi halen yargılanmaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanı,

Yakında ziyaret edeceğiniz ülkemizde İnsan Hakları Derneği tarafından son günlerde başlatılan ve özellikle son yedi yıldan bu yana sürdürülen olağanüstü uygulamaların yol açtığı haksızlıklara tüm sonuçlarıyla birlikte son verilmesini gözetten genel af kampanyası, o uygulamalardan doğrudan zarar gören ve aileleri ve yakınlarıyla birlikte sayısı milyonları bulan mağdurların haklı istemlerini yansıttığı kadar, Türkiye'de uygar dünyada geçerli hukuk normlarının artık egemen olması gerektiği görüşünü taşıyan tüm sağduyulu insanların da onayına mazhar olmakta, böylece bugünkü yöneticileri etkilemektedir. İşte bu yüzden, Türkiye'de yakın geçmişte meydana gelmiş haksızlıklara artık bir son verilmesi istemi günümüzde gitgide ağırlık kazanırken, ülkemizi bu yeniden ziyaretiniz sırasında, yukarıda değindiğimiz sorunları size hatırlatacak olgularla sık sık karşılaşmanız doğaldır.

Sayın Cumhurbaşkanı,

Balkımız barışa yüksek değer veren bir halktır. Cumhuriyetin kurucusu Atatürk'ün, cumhuriyetin ilk on beş yılı boyunca, barış içinde yan yana yaşama ilkelerine dayalı ve uluslararası güvenlik ve işbirliğine yönelik bir dış politikayı tutarlı olarak sürdürmüş olmasına da büyük değer vermektedir.

Bu yüzden, Atatürk'ün adıyla bağlı barış ödülünü almak için ülkemizi bu ziyaretiniz sırasında halkımız sizi yakın bir ilgiyle izleyecektir.

Seyahatinizin barışı, halklar arasında dostluğu savunulara güç katmasını diler, saygılar sunarız.

T. Barış Derneği'nin halen F.Almanya'da
siyasal göçmen olarak bulunan üyeleri :

ARIKAN, Yaşar	(T.Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi, sendikacı)
ARINIR, Turgan	(Avukat, İstanbul Barosu Yönetim Kurulu üyesi)
ATA, Turhan	(Sendikacı)
ATEŞER, Ural	(Gazeteci)
AYDINDAĞ, Garip	(Sendikacı)
ENGİN, Aydın	(T.Barış Derneği kurucu üyesi, gazeteci)
ENGİN, Oya Baydar	(T.Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi, yazar)
ERKUL, Bahtiyar	(T.Barış Derneği kurucu üyesi, sendikacı)
GAZİOĞLU, Gültekin	(T.Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi, TÖB-DER Öğretmen Örgütü Bşk.)
GÖRSEV, Gün Doğan	(T.Barış Derneği Onur Kurulu üyesi, Yayıncı-Çevirmen)
SELEK, Yüksel	(T.Barış Derneği Kadın Komisyonu Sekreteri, eğitimci)
ŞAHİN, Mustafa	(Öğrenci)
YENEN, Dilruba	(T.Barış Derneği Denetleme Kurulu üyesi, Avukat)

a d ı n a

G. Doğan GÖRSEV
(yaşlı üyelere biri olarak)

T e m a s A d r e s i :

G. Doğan Görsev
Weberstr. 64
4650 Gelsenkirchen

BUNDESPRÄSIDENTIALAMT

Kaiser-Friedrich-Straße 16
5300 **BONN 1**, den

19.10.1987

Az.: II/1-6445-1536/87
(Bei Rückfragen bitte angeben)

Telefon: (0228) 200318
(oder über Vermittlung 2001)
Telex: adbpn d 886393
Telefax: (0228) 200-200

Herrn
G. Dogan Görsev
Friedensgesellschaft der
Türkei in der Bundesrepublik
Deutschland
Weberstraße 64

4650 Gelsenkirchen

Sehr geehrter Herr Görsev,

der Herr Bundespräsident hat mich gebeten, Ihnen für Ihren Brief vom 7. Oktober 1987 zu danken. Er hat Ihr Anliegen mit Aufmerksamkeit zur Kenntnis genommen und es während seines Aufenthaltes in Ankara der türkischen Seite übermitteln lassen. Das Auswärtige Amt und unsere Botschaft in Ankara wurden gebeten, in Kontakt mit der türkischen Seite die Angelegenheit weiter zu verfolgen.

Inzwischen werden Sie den Medien entnommen haben, daß sich der Herr Bundespräsident in seiner Rede und in seinen Gesprächen mit der türkischen Staatsführung nachdrücklich für Toleranz und Achtung der individuellen Menschenrechte eingesetzt hat. Den vollständigen Text seiner Rede darf ich Ihnen anliegend übersenden.

Mit freundlichen Grüßen

von Puttkamer

Anlage

Mehmet KARACA
162,Rue du Dr.Bauer
93400 St Ouen /FRANCE

19 Ağustos 1986

Değerli Arkadaşlar,

12 Haziran 1986 tarihinde size yazdığım mektupta Avrupa'nın değişik ülkelerinde dayanışma çalışmalarına katılan arkadaşların ortak bir toplantısını öngördüğümüzü bildirmiştim.Adı geçen toplantıyı ilk yazdığım mektuptaki çerçeve içinde,Federal Almanya'nın Essen kentinde 11-12 Eylül 86 tarihinde yapacağız.Essen'e geliş 10 Eylül akşamından olacaktır.Essen'de toplantı yapılacak yer,konaklama ve yemek sorunu Federal Almanya'daki arkadaşlarımız tarafından çözümlenmiştir.

13 Eylül günü içinde Aydınlar Girişimi'nin Frankfurt'ta "TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI PANELİ" yapılacaktır.Essen toplantısı sonrası Frankfurt'taki Panel'e de katılınacaktır.Essen'deki dayanışma ile ilgili toplantıya katılacaklar,ülkelerdeki dayanışma komiteleri veya benzeri organizasyonlarca belirlenecektir.Ayrıca,dayanışma çalışmalarına katılan komite ve benzeri organizasyonlarımıza destek olan göçmen işçi örgütleri temsilcilerinin de ilgili ülkelerdeki komite ve benzeri organizasyonlarca bu toplantıya çağrılmalarında yarar vardır.

Toplantı için Federal Almanya'ya gidiş-geliş yol giderleri,toplantıya katılacakların kendilerince veya olanaklı ise,bulunduğu ülkenin organizasyonunca karşılanacaktır.Toplantıya ilişkin gündem ektedir.

Bilgi edinmenizi rica eder,toplantıda görüşmek üzere dostça selamlarımı sunarım.

Mehmet Karaca

Ek:Gündem

11-12 EYLÜL AVRUPA DAYANIŞMA KOMİTELERİ
TOPLANTI TUTANAĞI

1. GÜNDEM MADDESİ:

EKREM AYDIN- İSVEÇ

İsveç'deki dayanışma çalışmalarının döküman ve belgeleri getirildi, Deney açısından çalışmaların özeti.

22 Ekim 1981 yılında çalışmaları başlattık. Merkezi Peris'de bulunan komite ışığında 3 sendikacı, 1 gazeteci 1 dernek yöneticisinden oluşan DİSK'le dayanışma komitesini kurduk. Komite kurulduktan sonra demokratik kuruluşları, sendikaları, basını ziyaret ettik. Rejimin iç yüzünü tanıtmaya çalıştık. Gazetelerde roportajlar yayınlandı. Tutukluların durumu, işkenceler İsveç gazete ve televizyonuna aksetti. Hem İsveçli kamuoyu, hem de göçmen işçi örgütleri bilgilendirildi. Bu çalışmalar sürerken İsveç Sendikalar Konfederasyonu karşımıza DİSK'i kim temsil ediyor sorusu ile çıktı. Ortaya bir mektup çıkarıldı basına dağıtıldı. Biz tartışmayı kesmeye çalıştık. O günden bugüne Konfederasyonla ilişkilerimiz bozuldu. Bu dayanışma çalışmalarımızı da olumsuz etkileyen bir etmen oldu. Biz de işkolu sendikaları düzeyinde, kişisel dostluklarla ilişki kurduk. Kimi sendikacıları Türkiye'ye gönderdik. Anayasa ile ilgili sempozyum hazırlığına giristik. Parlamentodaki Partileri ve sendikaları çağırdık. İsveç'te bir komite kurulmasını hedeflemiştik. Görüşmeler o denli yönlendirildi ki İsveçliler böyle bir komitenin kurulmasını kendileri önerdi. Sonuçta bir komite kuruldu. Komitede parlamento partilerinin birer temsilcisi ve Hür Kiliseler Birliği başkanı yer aldı.

İsveç'te bir konferans yaptık. İlk kez bir parlamento binasında bu denli geniş kapsamlı bir konferans toplandı. Konsoloslukun tüm engellemelerine karşı konferansı parlamento binasında yapmayı başardık. Diğer yandan İsveçlilerle ilişkilerin geliştirilmesine çalıştık.

Politik görüş üyürümü yapmadan Türkiye'den politik tutukluların isimlerini tesbit ettik. Tutuklu ailelerinin adresi, mesliği, çocuk sayısını tesbit ettik. 60 a yakın

ailenin adresini Sendikalara verdik. Onların düzenli yardım yapmasını sağladık. Bu eylem Diyarbakır'da başarılı oldu. "apishanelerden sesler geldi. İsveçli gazetecileri hapishaneyi ziyarete gönderdik. Sendikalar parayı direkt bize vermiyorlardı. "verdiğimiz ailelere kendileri göndermeyi tercih ediyorlardı. Ancak son 6 aydır çalışmalar tıkanı. Ancak bunu aşabileceğimize inanıyoruz. Diyarbakır "elediye reisinin adopse edilmesini sağladık. Ancak ailesi baskıdan korktuğu için bize bu kararın geri alınmasını rica etti. "şimdi kendi arkadaşlarımız dan para toplayarak durumu çok kötü ailelere yardım ediyoruz.

Önerilerim: - Merkezi bir yapılanmanın oluşması
 - Eylem kararları alınması
 - Yönlendirici çalışmalar, plan ve program içinde yapılmalı.

MURAT TOKMAK- ALMANYA

Gündem maddeleri bize ulaştırıldığında çeşitli zorluklar la hazırladığımız eylemlerin dökümünü bulamadım. Çünkü yaptığımız çalışmalarda , bu çalışmaları belgelendirmeyi eksik yaptık. Bu çalışmaların belgelerini merkezileştirmek çok önemli. "şimdi kendi yaptığım çalışmaları aktarayım.
 - Almen Demokrat "endikalar "irliği ile ortak toplantılar yaptık. Türkiye ile dayanışma çalışmaları düzenledik.
 - Türkiye'deki baskı ve uygulamalara karşı protesto telgraf-ları gönderdik(Cum. Başk., "aşbakan, Meclise)
 - Az miktarda da olsa Türkiye'ye maddi yardım gerçekleştirdik
 - "Türkiye Demokrasi güçleriyle dayanışma girişimi) adıyla
 - "Türkiye'yi gündemde tutmak için aktif rol oynamaya çalıştık. "çeşitli girişimler oluşturduk.
 - Alman Demokrat kamuoyunu etkilemeye yönelik FİDEF örgütüne bağlı örgütlerin çeşitli organizeleri oldu.
 - Türkiye'den gelen politik ilticacılar düzenlenen bu toplantılara katılarak , Alman demokratlarına ve göçmen işçilere baskı ve uygulamalar konusunda bilgi verdiler.
 Belgelerin bir kısmını getirdik.

S. ÜSTÜN: BERLİN

Berlin'de Dayanışma Komitesi yok. DİSK, Komitesi, Aydınlar Girişimi, Türk merkezi eliyle dayanışma çalışmaları yürütülüyor. 17 Eylül'de Frankfurt toplantısına benzer bir toplantı yapacağız. 1981 yılı sonunda DİSK gecesi yapıldı. 12 Eylül 3 yıldan beri protesto ediliyor. Demokratik birlik komitesi 15-16 Haziran toplantısını iki kez yaptı. Türk Merkezi ve demokratik birlik komitesinin ortak çalışması ile Türkiye'de demokrasi'nin olmadığını anlattık. DİSK'i anlatırken büyük eylemlerimizden görüntüler verdik. 12 Eylül neyi ezmıştır kamuoyunu onu anlatmaya çalıştık 17 Eylüldeki toplantıyı da bu yaklaşımla örgütledik. Programı göze kulağa hitap eder bir biçimde slayt ve diğer araçlarla görüntülemeye özen gösterdik. Böyle yapılırsa dikkat artıyor. Bu çalışma sırasında sendikalarla ilişkilerimiz gelişti. Aydın, bilim adamı, yazar çevrelerle diyalog geliştirdik. Dökümanlarımız iyi, bandlarımız ve afişlerimiz var.

Bu anlamda çalışmalarımız merkezi bir yapılanma göstermiyor. yerel olanaklarla çalışma yürütüyoruz. Şimdi çalışmalarımızın yöntemini değiştiriyoruz : Örnek . Eskiden DİSK şudur şunları yaptı diyorduk. Şimdi 12 Eylül neler yaptı, Geçmişte demokrasi hareketi nasıldı. Eylemler nasıldı. bunları görüntülemeye çalışıyoruz. Toplantılarda değişik dillerdeki konuşmaları projeksiyonla veriyoruz.

Belgelerimizi derleyeceğiz.

AVUSTURYA: HALİT ERDEM

Gündemin 1. maddesindeki fikir çok önemli Çalışmalarımızın belgeleri dosyalarda hazır. Ancak bunları nasıl değerlendirebiliriz diye düşünüyorduk. O açıdan bu çalışmaların merkezi bir şekilde toplanarak değerlendirilmesi çok önemli.

Çalışmalar:

Avusturya'da dayanışma çalışmalarını 1984'ün sonbaharında başlattık. İlk olarak Avusturya sosyalist Partisi merkez yayın organında yaptığımız söyleşiyi yayınladık. DİSK'in 18. Kuruluş yıldönümü çalışmalarını başlattık. DİSK'le dayanışma komitesi oluşturduk. Avusturya sendikalar Birliği'nin gündemine girdik. 13 Şubat'ta toplantıyı gerçekleştirdik. DİSK'le dayanışma komitesi üç Türkiye'li'den oluşuyor. Sendikalar Birliği'nin desteğini aldık. Toplantıda Gültekin Gazioğlu ve sendikalar Birliğinden ve Fİİİ sendikalar Birliği'nden konuşmacılar gecede konuşma yaptı

Barış Davası tutukluları için kampanya başlattık. 18 bin imza Mahmut Dikerdem ve Reha İsvan için 700 kart gönderme kampanyası yaptık. Türkçe Almanca broşür yayınladık. Diyarbakırda'ki 8 tutuklu aileye para ve yiyecek yardımı gönderdik. Avusturya'nın çeşitli bölgelerinde dayanışma konulu toplantılar yaptık. 1985 de Avrupa Parlamento'buna yönelik çalışmalara katıldık. Bir rapor hazırladık ve bilgi dosyaları verdik. Avrupa parlamento's'na katılacak parlamenterlere Avusturya Demokratik sendikalar birliği ile ortaklaşa DİSK'ile dayanışma toplantıları düzenledik. Avrupa'da yaşayan 37 sendikacıdan (Türkiyeli) 7 arkadaşımız katıldı. Buna rağmen toplantıdan bazı sonuçlar aldık. Avusturya barış Derneği Konferansı'na katıldık. Tebliğ sunduk.

8 Mart kutlamaları yaparak Türkiye'deki kadınlarla dayanışma sağladık. Bu toplantılara Türkiyeli-yunanlı 200 den fazla kadın katıldı.

İçinde yabancılarında olduğu bir komite kuramadık.

5 kişilik komitemiz var. Her somut iş için ayrı çalışma komitelerini oluşturarak iş yapıyoruz.

Bazı önemli gazete ve dergilerle ilişkilerimiz iyi

Politikacı, bilim adamlarıyla ilişkilerimiz var. 50 kişilik bir isim listemiz bulunuyor.

Derlediğimiz dokümanlar:

- Av.ulusal Barış konferansı'na sunduğumuz tebliğ vve dağıtılan bildiriler.

- Av. gazetelerinde yayınlanan yazılar, Barış hareketi ve kadın hareketi yayın organlarında çıkan yazılar.

- Diktatörlüğün yıldönümünde yayınlanan broşür.

- DİSK gecesi ile ilgili yayınlar

-Şilili Sendikacılarla yapılan ortak açıklama

-Av. Sendikalar birliği ile ortak açıklama

- Türkiye'ye gönderdiğimiz imza kampanyalarının metinleri

SORU: KARABEY KALKAN: Sizden başka çalışmaya yürüten gruplar var mı ?

CEVAP: HALİT ERDEM: Daha önce dayanışma çalışması yapılmamış 18 Eylül'de Özal'ın gelmesi dolayısıyla Avrupa demokratlar Birliği'nin toplantısında Devrimci-işçi-Kürdistan Enformasyon bürosu örgütleri ile biraraya geldik. Bu eylemi birlikte yürütüyoruz.

TURGAN ARINIR:

Ülkelerde demokratlarla ilişki kurulurken, onun diğer ülkelerdeki ilişkileri kanalıyla ilişki kurulan demokratların sayısı artırılabilir. "Öyle deneyler varsa arkadaşlar onları da anlatın.

İSVİÇRE: GENCER

İç organizasyonu tamamlanmış bir dayanışma çalışması yok. Türkiyeli işçiler "irliği'nin yaptığı dayanışma çalışmaları Aydınlar Girişimi'nin çalışmaları.

Bir eylem nedeniyle oluşan çalışan komiteleri şeklinde çalışıyor(Haydar "altuk'u protesto eylemi)

- Ocak ayında İsviçrelilerin katıldığı kültür gecesi

- "ürkiye'deki baskıları anlatan slaytlı bir toplantı

30 Mayıs İsviçre sosyal Demokrat "arti'si ile Aydınları girişimi ortaklaşa bir toplantı

-İrkçılığa karşı TİB ile "osyal Demokrat Parti ortak toplantısı

"Türkiye'deki sendikaların durumunu anlatan bir toplantı

Bu toplantılar Cenevre, "ozan kantonlarında yapıldı.

Kağıt ve batba işçileri sendikası DİSK'le dayanışma için genel kurul kararı çıkarması sağlandı.

-Kampanyalar sürdürüldü

- Haydar "altuk'un İsviçre'den gönderilmesine yönelik kampanyayı İsviçreliler yürütüyor. Bugün elçilik önünde eylem var. Bir basın açıklaması yapılacak. Komitenin sunduğu dökümanlar yeterli bulunmadı. "izlerden yardım istiyoruz. İsviçrede konuşulan 3 dilde bülten çıkarıyoruz. Dayanışma çalışmalarıyla paralellikler kurmaya çalışıyoruz.

- Orhan Taylan'a İsviçneli ressamlardan resim malzemeleri gönderme eylemi örgütlendi. "apishane idaresi böyle biri yok diye geri gönderdi. malzemeleri yeniden gönderdik. Basını haberdar ettik.

Dil bilen arkadaşlarımız çok az, zorluklarımız var.

Tüm çalışmalarımızın dökümanları yok.

Bize yakın olması gereken örgütlerle ilişkileri kuramadık.

İSVİÇRE: UNAL

Bu ülkeye 1983-1984 sonrası dönemlerde geldik. Çalışmalara İsviçrelileri katma düşüncemiz vardı. Ama diğer akımlarda böyle bir çalışma başlatmıştı. İsviçre'de bir sürü komitede aynı kişiler vardı. "izde oluştursaydık yine aynı kişiler olacaktı. Onlardan adresler istedik. "u adreslere enformasyonlar gönderdik. Dürrenmat'tan imza aldık. Max Frisch'den destek aldık. İlişkilerimiz sonucunda şimdi bu kişilerle

Komite oluşturabilecek hale geldik. Eğer başlangıçta girişseydik böyle bir Komite oluşmayacaktı.

FRANSA: MAHMET KARACA

Dayanışma çalışmalarında Fransa bir merkez işlevi gördü. Yürütülen dayanışma çalışmaları sırf Fransa ile sınırlı kalmadı. Uluslararası kamuoyuna yönelik çalışmalar yürütüldü. Bugüne kadar ki dayanışma çalışmalarında iki olgu: DİSK ve Barış Davası ile dayanışma çalışmalarında Fransa merkez işlevi gördü. Bu örgütlerin yöneticilerinin yoğunlaştığı yer itibariyle

Avrupa Parl. ve Avrupa Kon. yönelik çalışmalarda da merkez itibariyle Fransa'dan yürütüldü. Avrupa Konseyi ile ilişkiler kuruldu bugün bu çalışmalar devam ediyor.

FRANSA: MAHMUT DEĞER

Fransa'da dayanışma çalışmaları iki bölümde incelenmeli

1- 12 Eylül öncesi yürütülen çalışmalar

2- 12 " sonrası yürütülen çalışmalar

12 Eylül öncesi çalışmalar üç örgüt tarafından yürütülüyordu.

Türkiyeli Öğrenciler birliği

İşçi örnekleri

Fransız demokratlarından oluşan Fransa- Türkiye Dostluk Derneği

Bu örgütlerin varlığı 12 Eylül sonrası dayanışma çalışmalarının başlatılmasında bize büyük kolaylıklar sağladı.

FTÖB 12 Eylül den sonra Fransa öğrencilerle ortak etkinliklerle ortak

etkinlikler düzenlendi. FTÖB ARACILIĞIYLA çalışmalar yapıldı.

Sol Birlik etkinlikleri desteklendi.

Çok sayıda kültürel etkinlikler düzenlendi.

Dostluk Derneği aracılığıyla Orhan Apaydın'a onur ödülü

verilmesini sağlandı.

Sosyalist ve Komünist Partisi etkinliklerimizi destekledi.

66 Aydın 30 Parlamenter 12 Eylülü protesto eden bildiriye

imzaladı.

1981 de Sol Hükümetle ilişkiler oldu. Başbakan'a resmi

mektuplar yazıldı.

9,12 1982 de Nazım Hikmet'in 80 doğum yıldönümü kutlandı.

Geceye Fransız Kültür bakanı katıldı.

Ağustos 1983 de bir proje hazırlandı. Türkiye evi kurulmak

üzere Bu proje kültür bakanına sunuldu. Ancak sonuçlanmadı

12 Eylül'den sonraki özgün çalışmalar:

Av. Kon ve Av. Parlamentosuna yönelik çalışmalar

Barış Disk, Gençlik, Aydınlar davasına yönelik dayanışma

çalışmaları.

12 Eylül sonrası merkezi bir bülten çıkarıldı. Çeşitli

Gelişen ilişkiler sayesinde 5 ülkenin Türkiye'yi şikayet edeceğinin sinyalini alarak çalışmalarımızı bu na yönelttik. Dayanışma çalışmalarında Avrupalının anlayacağı dili kullanmak çok önemli. Av. Kon Türkiye'yi atsın demedik. Avrupa Konseyi toplantısı'na Türkiyeli parlamenterlerin toplantıya alınmaması önerisini götürdük.

Şikayetçi 5 ülke şikayetlerini geri aldığı anda bir deklarasyon yayınladık. Türkiye "ükümetinin verdiği raporlara karşı bizde rejimin uygulamalarını gözlerönüne seren raporlar verdik. Av. Parlamentesuna yönelik çalışmalar bu denli etkili olamadı. Çünkü çok sık toplanıyor. Gündemine Türkiye'yi sokmak çok zor. Ancak girişimle rde bulunduk başarılı sonuçlar alındı.

Anayasa, işkence, seçimler, infaz yasasıyla ilgili broşürler çıkardık.

FRANSA-STRASBURG

Özgün çalışmalar var.

Bu bölgede 12 Eylül öncesi de dayanışma çalışmaları vardı. (İşkencelere karşı, depremzedeler ve çorum olayları) ilgili dayanışma çalışmaları yapılmıştı. Çorum için 70 bin frank toplandı.

12 Eylül sonrası eylemler:

"er yıl 12 Eylül protesto eylemleri var.

Hedeflerimiz: 1- Avrupa kamuoyuna yönelik

2- Türkiyelileri aktifleştirmek(geceler, yürüyüşler

3- Merkezi çalışmalara destek vermek

*alışmalarımızın omurgasını Türkiyeli işçiler teşkil ediyor

Bu çalışmalar fransızları da etkiledi. İşçiler belediye başkanlarını zorluyor . Böylece belediye başkanları bizlerle ilişki kurmak zorunda kaldı.

Merkezin eylem kataları dışında ortak eylemler yapıldı. TSİP Dev-yol, Devrimci-aden-iş ile ortak eylemler

Göçmen işçi örgütleri ile ortak toplantılar. Yerel Seçimler için 1983

Ancak bölgemizdeki yerel yönetimler gerici , eğer Türkiyeli göçmen işçi sokaklara dökülürse istemlerimize yerel yönetim sahip çıkmak zorunda kalıyor. (Davullu zurnalı yağınsal yürüyüşler sonucu)

Tüm gruplarla ortak çalışmaya gayret gösteriyoruz. Av. KON. önünde diğer gruplarında katıldığı 700 kişilik bir gösteri yaptık Bölgede sendikalaşma geri olmasına rağmen DİSK'le dayanışma da bize destek oldular. 1984 de DİSK-CJT ortak toplantı yaptık

destek verdik. Girişimin broşürünü n postalamaya masrafını göçmen işçi derneği üstlendi. Göçmen işçi yığınlarının dayanışma hareketinde aktif tutum almasını sağlarsak Sosyal demokrat'lara ileri adım atılabılıriz.

Akat: Fransa'da dayanışma çalışmalarında sendikalarla ilişkiler nasıl ?

MEHMET KARACA: Fransa'da en büyük desteğimiz CJT , DİSK'le dayanışma çalışmalarında bize çok yardımları oldu. DİSK davalarına CJT'den heyetler gönderildi. Avrupa'da hiç bir sendikadan görümiyeceğimiz uluslararası planda en iyi ilişkilerimiz CJT ile . Bu sendika Dünya sendikalar Federasyonu'na bağlı tek federasyondur. Bize her zaman destek oluyarlar.

Av. Konseyi ve Av. Parlamento'su'na yönelik çalışmalar Fransa ve Strasbourg'da oluyorsa da bunlar bir sonuç toplantısıdır. Esas politika diğer ülkelerdeki çalışmalar aşamasında belirleniyor. Strasbourg toplantısı öncesi parlamenterleri Türkiye hakkında ne denli enforme edersek o oranda başarılı sonuçlar elde ediliyor. Bu saptamayı sadece merkezi çalışma olarak görürsek, eksik tanınlanmış oluruz.

İNGİLTERE: CAHİT BAYLAV

İngiltere'de güçlü bir dayanışma faaliyeti yüzyıllardan beri yürümüş, Sömürgeci ülke, anti-sömürge hareket güçlenmiş. Bu nedenle tüm ülkelerle güçlü bir dayanışma hareketi vardı. İşçi partisi'nin dayanışma geleneği, TUC'un dayanışma geleneği ve yaygınlaşan barış hareketinin güçlülüğü gittiğimiz dönemde bizim için avantajdı.

İngiltere'de dayanışma hareketi sadece duygusal değil, politik bir ilişki içinde görme eğilimini de içinde taşıyordu. Bizim temel felsefemiz örgütleyeceğimiz dayanışmanın bu temele ulgun olmasaydı. O nedenle bu örgütlerin temsilcilerini aramıza katma düşüncesiyle işe başladık. İngiltere'de dayanışma 1982 yılında Türkiye'nin yakın dostlarının başlatmış 1 çalışmalar, İng. "Barış Örgütlerinin Dayanışma çalışmaları ve o aşamada politik ilticacıların gelmesiyle güç kazandı.

Güçlü sağlam ilişkilerin kurulması

Elden geldiğince güçlü eylemlerin örgütlenmesi

Ali Dikerdem'in konumu da önemli bir faktör olarak ortaya çıkıyordu.

Köln Konferansı'na 30 un üzerinde milletvekili ile destek sağlandı.

YÖK'ün kurulması ve uygulamaları üzerine Türkiye'ye akademisyen toplamak için gelen rejim yanlıları İngiltere'de çok zor durumda kaldılar. Çalışmalarla bu başarıldı. İngiliz dostlarımızında içinde yer aldığı çeşitli alanlarda farklı komiteler oluşturuldu. (Barış Hareketi, Düşünce Özgürlüğü, Sendikal haklar ve kadın v.s). Ve yine bu örgütlerin desteği ile İngilizce bir ayayın organı çıkarmaya başladık. Bu örgütlenme süreci içinde 1983 yılı önemli bir yıl oldu. Kurulan ilişkiler örgütlenmenin sağlıklı başlamasını güçlü gelişmesini sağladı. 13 Şubat 1983 DİSK toplantısı en üst düzeyde sendikacılarla yapıldı. İşçi Partisi Parlamento Başkanı vekili de toplantıya katıldı. Bu toplantıda İngilizler tarafından DİSK'le dayanışma örgütlenmesi önerildi. Tüm önemli günlemlerde eylemler örgütlendi.

1983 Şubat öncesi 5 kasımda bir konferans örgütlendi. Örgütlerden delegeler çağrıldı.

1984'te yine Türkiye gündemli bir konferans örgütlendi. Önemli platformlarda ses duyuruldu. TUC ve İşçi Partisi toplantılarında (French meeting) yan toplantılar yapıldı. Basında Türkiye ile ilgili çok sayıda yazı yer aldı. Türkiye'ye mektup kart kampanyaları kadın tutuklulara kar kampanyaları çok yankı buldu. R.İsven ile dayanışma, Aydınlarla dayanışma çok başarılı oldu. Hatta Nokta dergisinde haberin çıkması sağlandı. A. Miller ve H. Pinter toplanan imzaları Türkiye'ye götürdü. Özal'ın "ondura"ya gelmesi ilişkilerimize yeni boyutlar kazandı. TUC Sendika ve çeşitli örgüt temsilcileri İngiliz Başbakanı'na protesto mektubu verdi. Başbakanın cevabı Nokta dergisinde yayınlandı. İç politikada olay haline geldi.

Biz bu örgütlenme modelini geliştirirken dayanışmanın uzun vadeli olması için daha güçlü bir örgüt biçimi üzerinde duruyorduk. Örgütlenmenin kalıcılığını sağlamak için bir örgütlenme biçimi oluşturmaya planladık. Türkiye'nin dostları adı altında ilk adımlar atıldı. Bu girişim Aziz Nesin'i İngiltere'ye davet edecek , çeşitli temaslarda bulunuluyor. Bir konferans yapılacak.

İngiltere'de dayanışma dendiği zaman bir ülkenin hep isteyen durumunda olmaması gerekiyor. Avrupalı dostlardan isterken biz onlara ne veriyoruz sorusunu da hep sormak gerekiyor. Biz İngiltere somutunda bu karşılık ilişkisini yaşadık. Biz Barış Hareketi'nin temsilcisi geldiği zaman sizi destekliyoruz ama aynı şey benimde başıma gelebilir demistir.

BÜLENT TARAKÇIOĞLU:

BBC Türkiye'ye ilişkin yayın yapıyordu. cezaevindeyken dinliyorduk. Dayanışma çalışmaları yürüten arkadaşların BBC ile ilişkileri nasıldı.

CEVAP: BBC ile olan canlı ilişkilerin dayanışma çalışmalarımıza somut etkileri oldu. İngiltere kamuoyunda olayların yansımaları bu ilişkilerle gerçekleşti. BBC Özal'ı protesto edenlere de yer vermek zorunda kaldı. Amnesty ile ilişkilerimiz de günlük haberlerin alınmasını sağlıyordu.

BELÇİKA: ERSİN TOSUN

Belçika'da dayanışma hareketi çok önemli. Burası Av. Parlamento su'nun ve NATO Merkezi olması açısından önem arz ediyor.

Merkezi bir çalışmamız yok. Dayanışma 1971 den beri dayanışma vardı. Belçikalıların dayanışma hareketine katılmaları gel gitli Sosyal Statü sorunu, dil bilen arkadaşların azlığı dezavantajlarımız. Örneğin sendikacılar yok. Bir tek Yücel Top var. O da işbirliği yapmaktan kaçınıyor.

12 Eylül 1980 de güçlü bir komite oluşmuş. Ancak bu komiteye tüm Türkiyeli örgütlerin beraber katılması isteniyor. 5 yıldır 12 Eylül protesto ediliyordu. Bu yıl yapılamadı. Bu nedenle kendimiz örgütlenmek zorunda kaldık.

Konsoloslukun gönderdiği kitapla ilgili bir çalışma yaptık. Geri postalama işlemi oldukça başarılı oldu. 1986 da Paris Derneği ile ilgili çalışma etkili oldu. 4 şehirde ayrı ayrı toplantılar yapıldı.

SORU: Bu bahsi geçen kitap nasıl bir kitap

CEVAP: "Beyaz Kitap" Türkiye'de yayınlanan Türkiye'deki sözüm ona terör örgütlerini anlatan bir kitap fransızcaya çevrilmiş Konsolosluk kanalıyla Belçikalılara gönderiliyordu. Bir sosyalist milletvekilinden duyduk. Ve geri postalama işini örgütledik

CARİT: Belçika'ya önemli bir dayanışma üssü yapmayı hedeflemeliyiz.

KARACA: Avrupa ekonomik kriz içinde, böyle bir durumda Türkiye'yi AET'ye kabul etmek fikri onları çok ürküten bir konu Türkiye'yi ortak pazara kabul etmemek için Türkiye'nin demokrasiye geçmediği belirtiliyor. Zaman zaman bu öne çıkarılıyor. Bu konudan olayı yakalamak lazım. Son bir kaç aydır Türkiye'deki rejim bir yayın faaliyetine girmiştir. O nedenle bizim de yayın faaliyetimiz çok önemli yer tutuyor.

FRANSA: ENİS COŞKUN

Barış Davası ile dayanışma kendi özgünlüğü içinde diğer dayanışma hareketinde de bir sıçrama noktası oldu. Dayanışmanın politik içeriğini somut olarak taşıyordu. Barış davası ile dayanışma hareketini örgütlerken Türkiye barış komitesi'nin bileşimini gözönüne aldık. Bunların sosyal, politik, mesleki konumuna göre bu alanlardaki avrupalıların dayanışma göstermesini sağladık. Ayrıca Helsinki Nihai senedi imzalayan 35 ülke devlet başkanı'na mektup yazdık. Yanıtların bir kısmında dava ile ilgilendikleri belirtiliyordu. Hatta Belçika Dış işleri bakanı Türkiye dış işleri bakanı ile görüşmesinde bu mektuba dayanarak yanıt istemişti. İlk tutuklama haberi üzerine yurtdışındaki yöneticiler toplanarak bir basın açıklaması yaptık. Barış Davası ile dayanışma rejime karşı politik bir tavır olacağından iki şeyin bağlantısı uyumlaştırıldı. Dayanışma sadece yöneticilerin işi olması yanında Türkiye'de tüm demokrasi güçlerinin ve kişilerin katkısı ile güvenlik içinde gelişti. Yargılanmakta olanların aileleri vardı. Yurtdışında bu bağlam içinde onlarla koordinasyon kuruldu. Her ülkedeki TBK üyesi arkadaşlar merkezi Koordinasyonu da gözeterek oradaki yerel örgütlerle birlikte çalışmalar yürüttük. Dünya barış K. Demokratik Hukukçular Birliği, B.M ve Av. Kon, devlet başkanları nezdinde temaslarımız oldu.

2. kez B.M İnsan hakları komisyonunda Türkiye konusunu gündeme getirdik. Barış komitesine özgü çalışmaların ötesinde kimi yerel çalışmalar da oldu.

Dünya Barış.K. de 4 dilde afiş bastırıldı.

" " 4 dilde kartpostal bastırıldı

Evren'e protesto, Dikerdem'e dayanışma kartları postalandı.

Avusturalya'da da ciddi dayanışma çalışmaları var. Bakanlarla görüştürüldüm.

Dayanışmanın başarısı Türkiye'deki çıkışlarla gelişmelere bağlıdır.

Bu platformun Türkiye ile bağını kuralıyız.

CAHİT BAYILAV:

Genel olarak getirilen görüşlere katılıyorum.

Türkiye'deki politik hedeflere bu çalışma destek oluyor mu? Türkiye'deki demokrasi mücadelesine en etkin nasıl katkıda bulunabiliriz. Şu andaki politik hedef demokrasinin kazanılmasıdır. Çeşitli gerekçelerde yurtdışında bize destek verenler vardır.

Türkiye'de demokrasi için savaşa destek teması öne çıkarılmalıdır. Yaşanılan ülkelerin insanlarından oluşan bir örgütlenmeyi sağlamalıyız. O savaşın destek olma anlamında ele almalı, örgütlenmeden katılacak isimlere kadar bu perspektifle davranmalı bunu öne çıkarmalıyız.

B? TARAKÇIOĞLU:

Dayanışma emekçi halkın yaşam biçimidir.

Uluslararası dayanışma II. Dünya savaşından sonra ortaya çıktı. Antiemperyalist bir karakteri var.

En acil ihtiyacı olanlarla dayanışma, Tutuklularla, aileleriyle, işkence görenlerle

Biz bir ölçüt olarak uluslararası metinlerden hareket etmeliyiz Böylesi bir yöntem kimseyi dışta bırakmaz.

Eşit haklar için mücadele rejime karşı mücadele ile içiçedir.

Kürt halkı ile dayanışma ayrı bir bölüm halinde olmalıdır

Politik sığınma konusu gündemdedir. Bu konuda dayanışma

S? ÜSTÜN

6 yıl sonra yeni bir şeyin başındayız. Yeni bir politik eylem yeni bir dayanışma. En erken ülkemizin kurtuluşuna yönelik bir dayanışma Göçmen işçilerin sorunlarını çözerken ülkeyi kurtarma perspektifleri de vermeliyiz.

M? KARACA

1- Rejimin uluslararası desteğini zayıflatmak

2- Bu rejime karşı, rejim karşısında taraf olmuş, şu ya da bu zamanda bu insanlarla her yönüyle dayanışma içinde olmak

MAHMUT DEĞER

6 yıllık bir deneyimden sonra yeni bir atak nasıl yaparız

12 Eylülün arkasında Avrupa'da büyük destek gördük.

Dünyadaki gelişmeleri gözardı ederek dayanışma yapamayız

Rejimin batıdaki yeri, Türkiye'nin dış ilişkileri

Avrupalıya Türkiye'de eğer gelişme varsa bunun Türkiye demokrasi güçlerinin savaşımından kaynaklandığını anlatmalıyız.

EKREM AYDIN: Yeni süreçte nasıl çalışma ?

- Merkezi çalışma

Tüm ülkelerdeki komiteleri birden harekete geçirebilecek (kendi çalışmalarımızı dışlamadan) güçlü eylemler

- Avrupalıyı tanıdığımızı göre programlı çalışmak zorundayız.

- Kalıcı ve uzun erimli dayanışma

Kürt halkı ile dayanışma .

Türkiye'de gelişen olayların ardında değil ,önünde olacağız.

6 ay veya 1 yıl sonra yeniden biraraya gelmeliyiz.

- Türkiye'deki örgütlerle beraber iş yapabilmeliyiz.

ENİS COŞKUN

Rejimin manevraları var. saldırganlığı devam ediyor.

Rejimin manevralarının tespiti, ve gerçek durumun kavratılması

Özümseme eksikliğimizi ve yanlışımız olmuştur. Kimi zamanlar dayanışma olayı büyütülmüştür. Ama küçümsemek, önemsememek de ayrı bir yanlış

Kavgayı Türkiyeli verecek dayanışmayı avrupalı yapaçak.

Dayanışma özünde politiktir. Dayanışma çalışması iktidara alternatif bir parti çalışması değildir.

Bu gün öne çıkartılması gereken nokta:

Savaşın sonu Türkiye'de elde edilen kazanımları korumak , bu kazanımları uluslararası platformlara göstermek zorundayız.

Bu geniş ölçüde bilgilendirmeyi de getirecektir.

ŞERİF YILDIZ

Bugüne kadar yapılan çalışmalardan çıkarılacak sonuç

"unlar için istikrarlı diyemeyiz. Ancak Başarılar atlanamaz, ciddi çalışmalar yapılmıştır.

Eksikleriniz üzerinde durmalıyız.

Merkezileşme sorununu gelince , merkezi çalışmalara geçilecek verilmelidir. Dayanışma çalışmaları eylem birliğinin temeli oluyor.

Politik güçler açısından sorunlar vardır. Çalışma

anlaşıları farklıdır. 12 Eylül yıldönümleri de yığın örgüt-

lerinin sırtına yüklenmiştir. Bu dayanışma komitelerinin

görevidir. Her an eylemler düzenleyeceğimiz bir dönemde değiliz

Önceden belirlenmiş eylemler hedeflemezsek başka iş yapma

olanakı yoktur.

HAYRULLAH AKKAYA:

Göçmen işçilerin yığinsal olduğu yerlerde ayrı dayanışma örgütleri kurulmalıdır. Göçmen örgütlerinde politik hedefler koymazsak yığinsallaşabiliriz. Politik göçmenler yığınların sorunları ile ilgili çalışmalarda istekli çalışmıyor. Politik ve dayanışma çalışmalarında daha isteklidirler.

Pafta rejim bize karşı sistemli bir çalışma yürütemedi. Kendi iç örgütlenmesini sağlayamamıştı. Ama şimdi çok daha sistemli çalışıyor. Günlük olayları sıcağı sıcağına Avrupa'ya verebilmek için bülten çok gerekli. Yığın örgütlerinin tek tek dayanışma kampanyaları, eylemleri faydalı olmuyor. Enerjimizi ortak hedefe vurmada ortak kullanmalıyız.

CEMAL KIRAL

Ön hazırlık, bilgilendirme çalışmaları artırılmalı. Burjuvazinin manevralarını, Türkiye demokrasi güçlerinin kazanımlarını, bu çalışmaları meslek örgütleri düzeyinde somutlayarak gitmek gerekli.

Yerel yönetimlerin önemi büyük.

Diğer gruplarla ortak çalışmalar geliştirilmeli. Çalışmalarımızın sonuçlarını dersler çıkaracak biçimde merkezileştirmeliyiz.

Bulunmadığımız (kadroların) ülkeleri hareketli hale getirecek bilmenin yollarını bulmalıyız.

ÜNAL DOĞAN

Genel af istemini yükseltmek, bu konuda eksiklerimiz var. Bu istemin uluslararası planda somutlanması için sağlam nokta demokrasi kavgasına katkıdır.

TURGAN ARINIR

Rejimin uluslararası ilişkilerinin koparılması dayanışmanın hedeflerinden biridir. Bu yanın tehlikeye düşmesi bence bu toplantının nedeni olmuştur. Biraraya gelme ihtiyacı duyulmuştur.

Uluslararası sözleşmelere aykırı uygulamaları anında Avrupa'ya aktarmak, ortak noktaları yakalamak, Avrupa'nın gündeminde olan yanları bulup çıkarmak gerekli.

ERSİN TOSUN

Merkezleşme yönünde adım atılmalı, belli işlerde organizasyon sağlamak, deney alışverişini sağlamak.

Ciddi, kararlı, programlı işler yapmak

12 Eylül tarihli toplantı

Gündem: 3. Madde

Mehmet Karaca:

- 1- Dayanışma hareketinin bugün geldiği noktada bir perspektife ihtiyacı vardır.
- 2- Ele alınacak konular iyi formüle edilmeli.
- 3- Kampanyalar biçiminde ele alınabilecek konular için takvimleme yapılabilir.
- 4- Basın yayın faaliyetinin örgütsel yapı
- 5- Merkezi koordinasyonla, merkezileşmenin ne anlama geldiği açılmalı

Ahmet Muhtar:

- 1- Rejimin demokrasiyle çelişen yanları, uygulamaları Batı Avrupa kamuyuna sergilenmeli, bu yolla Türkiye'de demokrasi olmadığı anlatılabilir
- 2- Dayanışmanın boyutları çok geniş ve değişik;
 - A- Batı Avrupalılara yönelik
 - b- Göçmen işçilere yönelik
 - c- Politik göçmenlere yönelik
 - d- Türkiye demokrasi güçleriyle
- Bu çalışmaların birleşen ve ayrılan yanları var. Bağlantılarını iyi kurabilmeli
- 3- Merkezi bir örgütlenme değil ama eşgüdümlü bir çalışma gereklidir.
- 4- Eşgüdümlü ve eşzamanlı eylemlere girişmek çok önemlidir. Bazı ülkelerdeki yerel girişimciliğin önü kesilmemelidir.
- 5- Şimdi daha vurucu eylemler yapılmalı. Az ama daha etkin.
- 6- Merkezi bir dayanışma yayını olmalıdır. Merkezi çalışmada, maddi, manevi desteğin yapılmasının da önemi tartışılmalı. Bu konuda ortak karar alınmalıdır.
- 7- Alınan kararlar yaşama geçirilmelidir
- 8- Genel af konusunda yoğunlaşmak, politik göçmenlerin ve vatandaşlıktan çıkarılanların hakları konusunu öne çıkarmak gerekiyor. Haklarını isterken, güvenliklerinin de sağlanmasını
- Bu konuda Batı Avrupa kamuoyundan destek istenmelidir.

Cevit Baylav:

- 1- Diktatörlük demokrasiye dönüldüğü konusunda halkımızı ve uluslararası kamuoyunu inandırmaya çalışıyor. Uluslar-

arası gündemden Türkiye'yi çıkarmaya çalışıyor. Bunda başarı da oluyor. Bu tesbitten hareketle , biz Türkiye'yi gündeme getirmenin yollarını bulmalıyız. Uluslararası nitelikte bir girişim başlatılmalı.

- Dayanışma faaliyetini Türkiye'yi, uygulamalarını uluslararası platformda tutacak bir çalışma yaratmak,

- Türkiyedeki rejime demokrasi denilemeyeceğini anlatan bir belge hazırlamak,

- Türkiyedeki demokrasi güçlerinin bu rejime muhalefetini gösterecek

- Türkiye ve Avrupada saygınlığı olan insanlar bir çağrı yayınlayabilirler. Bu çağrı önemli kişilere gönderilir. Dayanışma komiteleri de böylesi bir girişimi destekler. (Natta Amerika'dan bir kaç kişi katılabilir)

Bunun avantajları nedir?

- Böylesi bir eylem merkezi bir ses getirecektir.

- Uluslararası saygınlığı olan girişim bir tavır koyacak, o zaman Türkiye'den de ses gelecektir.

- Rejimin Türkiye dışında yapmış olduğu karalama kampanyası bir ölçüde geri püskürtülecek

- Sosyal demokratlarını anti komünist konumlara sürüklenmeleri engellenebilecek.

2 2- Kampanyalar, genel af, Kürt halkına yönelik kampanyalar daha da etkinleştirilmeli. Rejime darbe indirecek kampanyalar...

3- Merkezi yayın çok önemlidir.

Ancak yapacağımız herşeyi şu ana kadar kurmuş olduğumuz ilişkiler üzerine temellendirmeliyiz.

Süleyman Üstün:

Böyle bir önerinin yaşama geçebilme kabiliyeti var mı? Komisyonun dikkate alınması lazım

Mehmet Karaca:

Uluslararası ilişkilerimiz böylesi bir girişimi başarabilecek düzeyde. Ancak bu bizim yalnız Avrupalılarla yapabileceğimiz bir şey değil. Buna Türkiye demokrasi güçlerinin bizim dışımızdaki temsilcilerini de katabilmeli.

Doğan Görsev:

- Ülkedeki olaylardan yeterli bilgi almak, merkezi bir haber yayılımını sağlamak ve haber taranması,

- Merkezi karakterde bir aydınlatma toplantısı yapılabilir.

- Dayanışma çalışmaları yapan ülkelerin deneylerinden yararlanmalı,

- Kürt sorunu ve Irak saldırısı bir kampanya şeklinde yükseltilebilir

Yücel Feyzioğlu:

- Mesleki alanda ilişkiler kurulmalı

- Aydınlar girişiminin bülteni desteklenmeli

Mehmet Karaca:

- Meslekler alanında ilişkiyerin kurulması dayanışma açısından çok önemli

- Aydınlar bülteni desteklenmeli ancak bizim çalışmalarımızdan ayrı olarak yapılmalıdır.

- İçeriği bakımından politik konulara giremezler. Bu yüzden uluslararası kamuoyunun oluşması açısından yeterli değildir.

Halit Erdem:

, Merkezi haberleşme yapılmıyor

- Türkiyedeki çarpıcı örnekler den yararlanılabilir

- 1987 DİSK'in 20 kuruluş yıldönümü,

- Kadınlar Dilekçesinin sonuçları ne oldu? Devam ediyor mu?

- Kampanya kelimesinin üzerinde durmak gerekli. Kampanyaların süreleri bellidir. Sonuçları toplanmalıdır. (Mesela af kamp.)

- İdam cezaları birikiyor. Seçim sonrası infazlar yapılabilir.

- Sürekli gözaltı diye bir durum ortaya çıktı

- DİSK - Barış Derneği gibi politik davaların mahkumiyetle sonuçlanmaması için bir kampanya

- İlticalar ve vatandaşlıktan atılma

- İnfaz yasası incelenmeli ve uygulamalar anlatılmalı

- Dev Yol yöneticileri iki yıldır hücrede tutuluyor

Bu önerilerin sonuçlarını toparlayabiliriz. Bu verilerin katılımı ile Af kampanyasının verilerini toplayabiliriz.

Mehmet Karaca:

- Af kampanyası başarılı olmuştur. ~~Avusturyaya~~ Avusturyaya Özal'ın gelmesi olayında İngiltere deneyinden yararlanmalı

- DİSK'in 20. yılı için ~~işitir~~ merkezi yapmak için olanaklar araştırıyoruz.

AKAT SAGANER:

- 1- Yapılacak eylemlerin propagandasının iyi yapılması Türkiye Postası'nda bu eylemler iyi yansıtılmalı.
- 2- Merkezi koordinasyon ve merkezi bir programın hayata geçirilmesi, yerel komiteler çalışmalarını önceden merkeze bildirmeli.
- 3- Merkezi bültenin çıkarılması, her ülke dayanışma komitelerinin düzenli mali katkılarının sağlanması.
- 5- Stockholm Konferansı'nın kararları yaygınlaştırılmalı. Bu tür konferanslar başka ülkelerde de gerçekleştirilmeli.
- 6- ASK'a bağlı sendikaların DİSK'le dayanışma yapma kararları desteklenmelidir.

MAHMUT DEĞER:

- Uluslararası Türkiye ile dayanışma inisiyatifi kurulması çalışmalarını yürütmek bülten çıkarmaktan daha kolaydır. (Cahit Aylav'ın önerisi)
- Fransa'da böyle bir bülteni çıkarmak çok zordur. Sadece İngilizce olarak basılması yeterlidir.
- Esşüdümlü çalışma önerisine katılıyorum
 - uluslararası kamuoyu ve Türkiye'ye yönelik kampanyalar düzenlenmelidir.

ÜNAL DOĞAN:

- Ekmek ve Hak bildirgesi bizim çalışmalarımızda bir sıçrama noktası olabilir. Bu bildirge basın duyurusu ve basın toplantısı ile azami süratle duyurulmalı. İngilizce, Almanca' ve Fransızca'ya çevrilmeli, dağıtılmalı.
- Merkezi yayın çıkarılmalıdır. Çok profesyonelce olması şart değil içeriği ve sürekliliği önemlidir.
- Genel Af kampanyasını canlandırmalıyız.

SÜLEYMAN ÜSTÜN:

Ekmek ve Hak bildirgesine Aydınlar girişimi sahip çıkıyor. Onlarla ilişkiye geçilerek , çalışma planı yapılmalıdır.

YÜKSEL SELEK:

- Çalışmalar niteliksel olarak değişmelidir. Çalışma yöntemleri niteliksel bu sıçramaya uygun bir biçimde yeniden düzenlenmelidir

Eksikliklerimiz0

- İyi örgütlenmemiş acele işler
- Araştırmaya dayanmayan
- Teknik düzeyi düşük
- Propaganda faaliyetleri gelişi güzel
- Görsel,işitsel malzeme kullanmada yetersizlik
- Uzmanlaşmada genel eksiklik

Merkezi çalışmanın eksikliliğini bu eksiklikler ortaya koyuyor
Propaganda çalışmalarını gerçek bir birimde gerçekleştirilmeli
HAYRULLAH

Haber bültenini çıkarmada göçmen işçi örgütleri maddi destek sağlayabilir.

Merkezi bir yönlendirme gereklidir

Haber bülteni çıkarılmalıdır

Ekmek ve "ak bildirisinin derhal çevirisi yapılmalıdır

Almanya ve Fransa'daki ilticacılar konusunda kampanya başlatılmalıdır.

CEMAL KIRAL

Mesleksel alanlardan hareket etmek

Her alandan bir kişi o ülkenin barolarına başvurabilir. Türkiye'de suç olan bir husus o ülkenin yasalarına göre incelenir

Tüm ülkelerdeki arkadaşlarla ortak basın toplantısı yapılabilir.

TURAN ATA

Merkezi çalışmaların örgütlenmesi

Ortak çalışma ve organizasyonun sağlanması

Çalışmaları Türkiye'de demokrasi kavgası verenlerin çalışmalarıyla birleştirmek.

Göçmen örgütlerin desteğini sağlamak

Tek, tek kişilerle ilişki ("apiste yatmış, işkence görmüş

Programlı çalışma yapmak

Eş zamanlı çalışmalar yapmak

KARACA:

Uzmanlaşmanın önemine katılıyorum. Sonuçlanan politik davaların durumunu incelemek. Örneğin TKP davalarıyla ilgili bir broşür yapmak.

MUSTAFA TORUN

Profesyonelleşme, uzmanlaşma hedefini önümüze koymalıyız.

Aydınlatma çalışmalarımız ,bir bültenle oluşabilir (itinalı, düzenli, profesyonel)

kampanyalar eşgüdümlü ve eşzamanlı örgütlenmeli

Çalışmalarımızı kalıcılaştıralım, çalışmaların tepkilerini toplayalım

SERAP ERDEM

Ekmek ve "ak Bildirgesi'nin özü ekonomik yıkım politikasına karşı çıkış, Bizde 24 Ocak Politikasını sergileyen bir konferans düzenlenmeli. Bu konferansa Türkiye'den uzmanlaşmış kişilerin katılımı sağlanabilir.

HASAN ÖZCAN:

"Ekmek ve "ak Bildirgesi göçmen işçilerin Türkiye'ye ilgisi konusunda göçmen işçiler için önemli bir malzemedir.

Aydınlarla dayanışma girişiminin haber bülteni gibi şeyleringelmesi sayesinde dağıtımını sağlayabiliriz.

Dayanışma girişimi eylemlerini yaparken, mutlaka yığın örgütleri ile önceden temasa geçemeli koordinasyonlu çalışma sağlanmalıdır.

Ses getirmeyen az kişi ile örgütlenmiş eylemler yapılmamalı

Barış hareketinin yükseldiği dönemde, sendikal mücadele öne çıkarılmalı, paralellikler kurulmalıdır.

MURAT TOKMAK:

Eylemleri en iyi şekilde planlayarak yaşama geçirmeliyiz.

Ama herşeyi biz yapmıyoruz. Başkalarıyla da çalışmaya özen gösterilmeli. Ülkelerdeki komiteler daha atak olabilmeli

Küçük çaplı da olsa ülkede yapılan eylemlere (grev, direniş v.s) destek sağlanmalıdır.

Genel af konusunu sürekli gündemde tutmalıyız.

ENİS COŞKUN

Çalışmalar merkezileştirilmeli

Eş zamanlı Tek hedefli, somut, bilgili eylemler gerçekleştirilmeli

Bilgilendirici bir çalışmanın yürütülmesi önerileri geldi.

Her ülkeden belli sorumluların belli periyodlarla biraraya gelmesi sağlanmalı

Geçmişteki deneyler değerlendirilmeli

Bültende araştırma çalışmalarına yer verilmelidir.

SÜLEYMAN ÜSTÜN

Çalışmalar merkezi olmalı, Periyodik toplantılar yapılmalı

Çevremizde saygın, iş başarabilen kişilerle sabırlı ilişkiler

kurmalıyız. Ümrimizde insan değil yanımızda insan ilkesini

yaşama geçirmeliyiz. Kaliteli işler üretmeliyiz.

MÜRVET ŞENBESEN

Karşılıklı deney alışverişi sağlanmalı Merkezi olmalı ,

Periyodik toplantılar yapılmalı .

Basın yayın organlarıyla ilişkiler sürdürülmeli

MEHMET KARACA : Merkezi çalışmayı beklemek, ülkelerdeki çalışmalarını insiyatifsizliğe itmemeli. Süratli bir olayda hemen tepki gösterecek tarzda harekete geçilmeli

Bu iki günlük toplantı boyunca eksiklerimiz sergilendi.

Yapılması gereken işler üzerinde duruldu.

Tutanaklar değerlendirilecektir.

Çalışmamız yararlı olmuştur.

KARARLAR KOMİSYONU'NUN RAPORU :

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

11-12. Eylül 1986
AQ1 20 YAQ1 Essen Dugansma Ton.
Katholiken.

Geld'gi Ülke

Mehmet KARAA
Murat TOKMAK
Ekrem AYDIN

Fransa
Almanya
İsviç

Cemal KIRAL

Fransa

Akif Söğiner

İsviç

Mustafa TORUN

Fransa

Halit ERDEM

Austurya - Viyana

AYBARS ONGAN

Austurya

Abdullah AKSAK

AUSTURYA

İsmail EREN

Austurya

Yüksel Selek

F. Almanya

Selçuk Öztürk

B. Berlin

Turhan Aka

B.R.D.

Mahmut DEĞER

FRANSA

Enis COŞKUN

Dilruba Yenen

F. Almanya

Ersin Tosun

Belçika

Saim Ergün

İsviç

A. Muhtar Sökücü

Fransa

AQI 201401

Ahmet Frol

Serif Yildiz

Hasan Özcan

Cahit Baylav

ENIS USER

Karabey KALKAN

Mürvet Demir

Ünal Doğan

Gencer Uçar

H AYRUCAN AKKAYA

Tunçer Fırat

Doğan Görsen

Bülent Tarakcıoğlu

Gelecek için ülke

İSMEÇ

"

FAC

İngiltere

İngiltere.

"

İsviçre

"

FRANSA

Almanya

Almanya

F. Almanya

11-12 EYLÜL 1986 ESSEN TOPLANTISI KARARLARI.

Dayanışma etkinlikleri, bugün doğrudan rejimin çökertilmesine, onun iç ve dış desteklerinin zayıflatılmasına yönelik özü itibariyle politik bir etkinliktir. Dayanışma hareketinin karşısında, yalnızca bugünkü rejim değil, bu rejimi oluşturan, onu destekleyen ABD emperyalizmi ve onun etkilediği çevreler de vardır. Bu durum; dayanışma çalışmalarının kapsamı, birlikte çalışılacak güçlerin genişliğini belirlerken aynı zamanda dayanışma etkinliklerinin uzun erimli, kalıcı örgütlenmesi olan, deney ve ilişki birikimini zorunlu kılan, kısa ve uzun vadeli programları olan bir çalışma haline gelmesini zorunlu kılıyor.

Rejim, manevralarıyla, manevralarının örgütlü ve yaygın propagandasıyla, bu yolda emperyalizmin yoğun desteğiyle; Batı Avrupa kamuoyu gözünde yüzeysel görünümünü oldukça değiştirebilmiş ve böylece insan haklarını çiğnemesini, baskı ve terörünü gizleyebilme olanakları elde etmiştir. Batı Avrupa'nın Reagan politikasını destekleyen gerici çevreleri, çıkarları nedeniyle, rejimin diktatoryal niteliğini görmemezlikten gelip, demokrasiye geçildiği görüşünü Avrupa kamuoyuna kabul ettirmeye çalışırken, 12 Eylül'ün ilk günleriyle bugünü karşılaştırıp aldatmalarını kanıtlamaya çabalıyorlar.

Bugüne kadar, genellikle rejimin baskı, terör ve insan haklarını çiğnemesini sergilerken, bugün bir taraftan bunu sürdürmeye devam etmek ve buna paralel olarak da ülkemizde yükselen demokrasiyi kazanma savaşımını, onun somut adımlarını, kazanımlarını ve bunların nazıl kazanıldığını yakından izlemek, hedeflediğimiz çevreleri anında bilgilendirmek, dayanışmaya bu savaşıma destek olacak bir nitelik kazandırmak durumundayız.

Pu yeni durum, çalışmalarımızın verimliliğini yükseltmemizi, bilgi akışını hızlandırmamızı, tüm Avrupa çapında eş zamanlı etkinlikler örgütlememizi zorunlu kılıyor.

Hedeflenen bu çalışma anlayışını yaşama geçirebilmek için:

1-Dayanışma çalışması yürüttüğümüz ülkelerdeki, dayanışma birimlerinden, olanaklar ölçüsünde geniş katılımlı, dayanışma hareketinin 'genel kurulu' işlevi görebilecek anlayışta bir yıllık peryotlarla toplantılar örgütlenmesine;

2-Her ülkedeki dayanışma birimlerinden birer temsilcinin katılımı ile oluşacak eşgüdüm ve yönlendirme kurulunun üç aylık peryotlarla ve ayrıca gerektiğinde bir araya gelmesine, gerekli görüldüğünde katılımı

genişletebilmesine, çalışmalarını ülkelerdeki dayanışma birimleri ve uzmanlık komisyonları kurarak yürütmesine;

3-İngilizce,fransızca,almanca ve türkçe olmak üzere dört dilde,tüm ülkeler dayanışma birimlerinin katılımı ve desteğiyle merkezi bir yayın çıkarılmasına,giderlerinin tüm ülkeler dayanışma birimlerinin katılımı ile oluşacak merkezi bütçeden karşılanmasına:Bu yayının merkezinin Fransa olmasına,ingilizce basım ve dağıtımının İngiltere'den,fransızca basım ve dağıtımının Fransa'dan,almanca basım ve dağıtımının Almanya'dan,türkçe basım ve dağıtımının her ülkenin kendi ihtiyacına göre kendince yapılmasına;

4-Avrupa Parlamentosu'na,Avrupa Konseyi'ne yönelik çalışmaların,merkezi düzeyde ve tek tek ülkelerde süreklilik kazandırılmasına,bunu sağlayabilecek çalışmaların ve örgütlenmenin yönlendirici kurulca belirlenerek ülkelere bildirilmesine;

5-Özellikle B.M. düzeyinde etkinliği olan uluslararası kuruluşlar olmak üzere uluslararası kuruluşlarla ilişkileri geliştirerek uluslararası platformları değerlendirmenin amaçlanmasına ve bu yolda yönlendirme kurulunun görevlendirme yapmasına;

6-Dayanışma birimlerinin bulundukları ülkelerdeki Şili,Güney Afrika gibi ülkelere ilişkin dayanışma çalışması sürdüren örgütlenmelerle ilişkilerin geliştirilmesine,güç birliği yapmaya yönelik çalışmaların hızlandırılmasına ve süreklilik kazandırılmasına;

7-Bugüne kadarki çalışmalarımıza ilişkin belgelerin derlenmesi,yayına hazırlanması,dayanışma birimlerinin dokümanları en kısa zamanda iletmesine;

8-Türkiye'de demokrasi için uluslararası "bildirge ve çağrı" önerisi-1? nin araştırılarak karar haline getirilmesine;

9-Batı Avrupa'da güncellenen,hükümetler düzeyinde tartışılmakta olan ve politik mültecilerin geleceğini yakından ilgilendiren gelişmeler karşısında ortak bir tavır almak üzere ortak bir açıklamanın hazırlanması için hukukçu arkadaşlarımızın görevlendirilmesine,bu konuda dayanışma birimlerinin bulundukları ülkelerdeki durum ve uygulama konusunda rapor hazırlayarak dayanışma merkezine iletmesine; Bu çalışmanın Genel Politik Af kampanyasının yeniden yükseltilmesi talebiyle bağlanarak hazırlıkların başlatılmasına;

10-Aydınlar Girişiminin çalışmalarının desteklenmesine,yayınlarının yaygınlaştırılmasına yardımcı olunmasına,karar verilmiştir.

TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARI VE DEMOKRASİ İÇİN

F. ALMANYA DAYANIŞMA KOMİTESİ

F a a l i y e t İ l k e l e r i

- T a s l a k -

(10 SEP. 86)

1) A m a ç

"Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için F. Almanya Dayanışma Komitesi", yurdumuzdaki barış ve demokrasi güçlerinin aşağıda belirtilen doğrultularda verdikleri savaşımla F.Almanya'da dayanışma amacıyla kurulmuştur.

a- 12 Eylül zorbalık rejimine son verilerek demokrasinin kurulması, temel insan hak ve özgürlüklerinin güvence altına alınması, hukukun üstünlüğünün sağlanması, her türüyle işkenceye, Kürt halkı üzerindeki baskı ve teröre son verilmesi ve Kürt halkının ulusal haklarının tanınması; bunların yanı sıra tüm devlet aygıtının demokratikleştirilmesi;

b- Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda ülkemizin bölge ve dünya barışı için tehdit ögesi olmaktan çıkartılması, ulusal egemenliğimizin ve ulusal güvenliğimizin güvence altına alınması, tüm komşularımızla barış içinde yan yana yaşamaya yönelik iyi ilişkiler kurulması, Türkiye'nin bölgede ve dünyada barışın kurulması için katkıda bulunur hale gelebilmesi;

c- İşçi sınıfımızın 12 Eylül öncesinde kazanılmış tüm sendikal haklarının geri alınması ve genişletilmesi, diğer emekçilerin sendikal haklarını elde etmesi, tekelci sömürüye karşı etkin bir mücadele verebilme koşullarının yaratılması, geneliyle sosyal adaletin sağlanmaya çalışılması;

d- Gittikçe yaygınlaşan genel çürüme, ahlaksal çöküntü, yozlaşma, apolitikleşme, tek sözcükle kültürsüzleşme süreçlerinin derinleşmesine etkiye bulunan, bilim, eğitim, sanat, kitle iletişimi gibi başlıca kültür alanları üzerindeki anti-demokratik

baskı ve kısıtlamalara son verilmesi, YÖK'ün kaldırılması, uygulamalarından zarar görmüş 5000'i aşkın öğretim üye ve görevlisinin üniversitelere geri dönmesi, üniversite özerkliğinin sağlanması, ^{yüksek öğrenim gençliğinin örgütlenme özgürlüklerine ve yönetime katılma haklarına getirilmiş} tüm öğretim sisteminin, ders kitaplarının demokratikleştirilmesi; ^{öğretimde bilimsel düşüncenin ulusal bağımsızlığı ve barışı savunan öğretmenlere yönelik baskılara son verilmesi} ülkemizdeki maddi ve manevi kültürün ve bunların başlıca kaynağı olarak doğanın korunması.

2) A r a ç v e Y ö n t e m l e r

Komite, F.Almanya'da faaliyetlerini aşağıdaki araç ve yöntemlerle sürdürür:

- Türkiye'deki diktatörlüğün gerçek yüzünü ve onun anti-demokratik uygulamalarını F.Almanya kamuoyuna teşhir ederek onun dış desteklerini zayıflatmak, yalıtılmasına etkiye bulunmak, bu amaçla, F.Almanya'da kamuoyunu oluşturan kişi ve kurumlarla ilişkiye geçmek, bu ilişkileri güçlendirmek, onları bilgilendirerek dayanışmalarını sağlamak; ^{ve önemli kişiliklerin}
- F.Alman barış ve demokrasi güçlerinin Türkiye'deki barış ve demokrasi güçleriyle maddi, manevi dayanışmasını sağlamaya, örgütlemeye ve yükseltmeye çalışmak;
- F. Almanya'daki Türkiyeli göçmenlerin Türkiye'deki barış ve demokrasi güçleriyle dayanışmaya duyarlılığını beslemek dayanışmalarını sağlamaya çalışmak;
- Dayanışmaya yönelik her türlü tanıtma ve yayın faaliyetini örgütlemek, gerçekleştirmek ya da desteklemek (Merkezi olarak yayınlanacak Dayanışma Bülteni'nin Almanya'ya çevrilmesi ve dağıtımı)
- Toplantılar, sanatsal gösteriler, dinletiler düzenlemek, ya da dayanışmaya yönelik bu tür etkinlikleri desteklemek;
- Dayanışmaya yönelik kampanyalar düzenlemek, aynı amaçla başlatılan kampanyalara aktif katılmak, onları desteklemek;
- Bölgeler, yerleşim birimleri, toplumsal kesimler, mesleki birim ve kuruluşlar esasına göre temsilciler edinmek, temsilcilikler, yerel girişimler ya da komiteler oluşturmak;
- Türkiye'de faşizmden zarar görmüş kişi ya da kurumlarla maddi dayanışma yapmak amacıyla banka hesabı açtırmak, nakdi ya da aynı bağış toplamak;
- 12 Eylül sonrasında yurt dışına çıkmak zorunda kalmış olanların sayıca çokluğunu göz önünde bulundurarak, politik göçmenlerle dayanışmak, onlar arasındaki dayanışma, birlik

ve örgütlenmeleri desteklemek;

- Faaliyetlerin gerektirdiği her türlü tanıtma, yayın ve diğer iletişim gereçlerini sağlamak, arşivlemek;
- Batı Avrupa ülkelerindeki Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma kuruluşlarıyla eşgüdüm ve dayanışma kurmak ve sürdürmek.

3) Ö r g ü t l e n m e Y a p ı s ı

"Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için F.Almanya Dayanışma Komitesi", yukarıdaki amaçları (Madde 1), yukarıda sözü geçen araç ve yöntemlerle (Madde 2) gerçekleştirmek üzere F.Almanya'da 1986 yazında oluşturulmuştur.

a) Komite'de gönüllülük ve kollektif sorumluluk

Komite gönüllülük temelinde ve kollektif sorumluluğu gözeterek barışsever, demokrat kimselerden oluşur. Kararlar, ^(oturuma katılan üyelerin)oy birliğiyle alınır.

b) İşbölümü

Komite, belirtilen amaçlara yönelik faaliyetlerin planlanmasını ve yürütülmesini kolaylaştırmak için, kişisel uzmanlıkları da göz önüne alarak, aşağıdaki dört ana birimi oluşturur:

- Barış Güçleriyle Dayanışma Komisyonu
- İnsan Hakları için " "
- Sendikal Haklar için " "
- Kültür Yaşamını Savunma "

Komite gerekli durumlarda, bu Komisyonlara bağlı özel alt-birimler oluşturur.

c) Merkezi Eşgüdüm ve Yürütme (Sekreteryâ)

Komite:

- Ana Komisyonlar arasındaki eşgüdümü sağlamak,
- F.Almanya'da oluşturulacak yerel birimlerle ilişkileri düzenlemek,
- Diğer Batı Avrupa ülkelerindeki benzer Dayanışma kuruluşlarıyla eşgüdümü ve olanaklı eylem birliğini yürütmek,
- Komite toplantıları arasındaki dönemlerde güncel gelişmelere ilişkin kararlar almak ve uygulamak,
- Komite'nin mali ve idari işlerini yürütmek,

- Komite'nin tanıtma ve yayın faaliyetlerini gerçekleştirmek,
- Komite'nin aldığı kararların yaşama geçirilmesinde, merkezi destek sağlamak ve faaliyetleri izlemek,

üzere bir S e k r e t a r y a oluşturur ve

- Sekretarya'ya başkanlık etmek,
- Komite'yi dışarıda temsil etmek,

üzere bir S e k r e t e r seçer. Sekreter Avrupa çapındaki merkezi dayanışma ile temasları sürdürür, orada Komiteyi temsil eder.

d- Komitenin toplantıları

Komite toplantılarını, bir önceki toplantıda kararlaştırılan yerde ve zamanda yapar.

Olağan-dışı durumlarda Sekreter, üyelerin üçte birinin isteği üzerine ya da resen, Komite üyelerini önceden bilgilendireceği gündemi görüşmek üzere toplantıya çağırabilir.

e- Yerel Birimler

Komite, F.Almanya'nın önemli yerleşim merkezlerinde, genel dayanışma faaliyetlerini kolaylaştırmak ve katılımı yükseltmek üzere, yerel birimler oluşturabilir.

f) Özgül Faaliyetleri üstlenecek alt-birimler

Komite, ana birimlere bağlı olarak, çeşitli toplumsal kesimler ve meslek alanları (Kürtler, Gençler, Kadınlar, Öğretmenler, Doktorlar, vb.) esasına göre alt-birimler oluşturabilir.

g- Mali ve İdari Sorunlar

Komitenin dayanışma faaliyetlerinin mali ve idari sorunları Sekretarya tarafından yürütülür. Sekretarya kendi içinde uygun iş-bölümünü yapar.

h- Komiteye Katılım

Komite, F.Almanya'da yaşayan F.Almanyalılar ve Türkiyeliler başta olmak üzere, kişilikleriyle ve faaliyetleriyle barışsever ve demokrat olarak tanınan her ulustan kişilerin gönüllü katılımına açıktır.

DAYANIŞMA

Dayanışma özü itibari ile politik bir etkinliktir. Ancak dayanışmada politik öz her zaman ortaya çıkmaz veya başa geçmez. Örneğin 12 Eylül öncesi de Batı Avrupa'da Türkiye'deki gelişmelere ilişkin dayanışma etkinlikleri örgütlenmişti. Bunun somut örneklerinden biri hemen 12 Eylül öncesi devam eden ekonomik, demokratik hak alma savaşındaki grevci işçilerle ve onların sendikaları ile dayanışma idi. Bu grevlerde özünde tekellere karşı bir savaşım olmakla politik öz taşıyor olsalar da, doğrudan rejime yönelik, onu, o günkü talepleri ile değiştirmeye yönelik bir eylem değildi. Dolayısıyla dayanışmanın politik özü başa geçmiş değildi.

Günümüzde ise durum farklıdır. 12 Eylül ile birlikte ülkede sivil rejim değişmiş yerine işbirlikçi tekellerin desteğinde askeri rejim geçmiştir, daha sonraki aşamada da yine işbirlikçi tekellerin desteği ve katılımı ile bu güçlerle işbirliği yapan ordu içindeki üst düzey yönetici güçlerin ortak erki gerçekleşmiştir. Durum böyle olunca 12 Eylül 80 tarihinden itibaren yapılan her türlü dayanışma etkinlikleri doğrudan rejime yönelik etkinlikler olmuştur. Çünkü dayanışma etkinliklerinde her somutlanan talep rejimin çökertilmesine onun iç ve dış desteklerinin zayıflatılmasına yönelik olmuştur. Çünkü bu dönemde yitirilen ekonomik, demokratik haklar olmuş, bunun yanında insani haklarımızdan da ödünler koparılmak istenmiştir. Bunların geri alınması ise mevcut rejimin değiştirilmesi ile iç içe geçmiştir. Bu süreç doğal olarak dayanışmanın politik özünü taleplerimiz ile öne çıkarmıştır.

DAYANIŞMA SOYUT DEĞİL SOMUTTUR

Dayanışmada taraf vardır, taraflar vardır. Günümüzde ^{bu} durum rejimi (erki) elinde bulunduran güçlerle bu rejim karşısında tavır alan mevcut erkin değişmesini isteyen güçlerdir.

Bu durum dayanışma hareketinin iki temele oturmasını gerekli kılıyor. Birincisi: Mevcut rejimin içeride ve dışarda olanaklar içerisinde her türlü desteğini kesmeye yönelik, onun desteklerini zayıflatmaktır. Onun yalnızlaştırılmasına yönelik çalışma yürütmektir. Bunu yaparken de onun uygulamalarını, onun insan hak ve özgürlükleri üzerindeki baskılarını sergilemek, bu uygulamaların demokrasi ve insan hakları değerleri ile çelişkilerini ortaya çıkarmaktır.

İkincisi: Bu rejim karşısında tavır alan, savaşım yürüten tüm demokrasi güçleri ile, yine olanaklar içerisinde, onlarla maddi ve moral dayanışma içinde olmaktır. Bunu yaparken de bu insanların rejime karşı savaşım-ları örnekleri ile öne çıkarılmalıdır. Batı Avrupalının kafasında bu rejimi elinde bulunduran güçlerin kalıcı (stabl) olmadığı imajı yaratılmalıdır.

DAYANIŞMA, İKİ YÖNLÜ ÖRGÜTLENMEYİ İÇERİR

Dayanışma öncelikle, Batı Avrupa'da bulunduğumuz ülkelerin demokrasi güçlerini Türkiye konusunda harekete geçirmekle olanaklıdır. Çünkü bulunulan ülkelerin kamuoyunu oluşturma hem onlarla olanaklı, hem de onların desteği gereklidir. Bu aynı zamanda bu güçlerle ilişkileri geliştirir. Bu ilişkilerin gelişmesi sadece bugünün bir gereksinimi olarak ele alınmamalı, uzun erimli düşünülmelidir. Ülkemizin demokrasi kavgasının çeşitli aşamalarında bu ilişkilere gereksinimi olacağı bilinmelidir. Burada baştan beri dayanışma hareketinin etkinliğinin yükseltilmesinde, geliştirilmesinde önemli katkıları olmuş, ülkemiz demokrasi güçlerinin değişik alanlardaki temsilcileri ile güçmen işçi örgütlerindeki arkadaşlarımızın ve tek tek ilerici, demokrat, devrimci arkadaşlarımızın çalışmaları dayanışma hareketini çeşitli etkinlikleri ve ilişkileri ile bugüne getirmiştir. Şimdi bu çalışmalar ve ilişkiler bulunulan ülkelerin demokrasi güçleri ile daha sistemli bir kalıcılığa yönlendirilmelidir. Burada zorlama bir örgütlenme modeli yerine, her ülkenin özgünlükleri içerisinde var olan potansiyeller yaratıcılıkla değerlendirilmelidir.

Bunlar dayanışma hareketinde bulunduğumuz ülkelerin demokrasi güçleri ile olan yanıdır.

Dayanışma hareketinin bir diğer yanı da Batı Avrupa'da yaşayan iki milyon dolayındaki Türkiye'li göçmenler içinde yürütülen çalışmalar içerisinde, dayanışmanın önemini kavratmak, bugünkü koşullarda bunun ne anlama geldiğini anlatmak. Bunlar arasında dayanışma bilincini geliştirmek olmalıdır.

Ancak şu bilinmelidir ki, dayanışma hareketine çeşitli biçimlerde katılanların hepsi aynı düzeyde bugünkü rejime karşı olmayabilirler. Ama dayanışma etkinlikleri içerisinde somut bir olayda katkısı ve becerisi oranında dayanışma hareketine, somut bir destek te verebilirler. Kimileri bu katkının ve desteğin yapılmasını da istemeyebilir.

Bu olguların hepsini de dikkate alarak Türkiye'liler arasında dayanışma bilincini geliştirmek, insan ilişkilerinin içten dostluk ilişkilerine dönüştürülmesini hedeflemek, bu ilişkiler içerisinde insanları bugünkü rejime karşı demokrasi saflarına katmaya çalışmak ve demokrasi kavgasında kararlı savaşçılar durumuna getirmek, bugünkü durumda dayanışma etkinliklerinin örgütlenmesine katılanların da görevleri arasındadır.

Yine bu ilişkiler içerisinde dikkate alınması gereken husus, bir çok Türkiye'li göçmen işçi emekçi ve kimi aydın sanatçı entellektüeller arasında, bugünkü rejimden rahatsız olsa dahi yurt dışında dayanışma perspektifli etkinliklere katılmaktan hatta desteklemekten geri durduğunu görüyoruz. Bu çevrelerle kurulan ilişkilerde herkes bunun nedenini

kendine göre açıklıyor. Ancak şurası bir gerçek ki, kim olaya nasıl yaklaşırsa yaklaşınsın bu konuda hem eskiden beri varolan gelen, hem de bugünkü rejimin de yürüttüğü karşı kampanyanın çeşitli etkilerini ve bunun çeşitli biçimlerde yansımalarını görmek mümkündür. Bilinç düzeyi daha geri çevrelerde bu olay ülkesine karşı bir "onur kırıcı" sorunmuş gibi de ele alınıyor olmasında da karşı propagandanın etkisi vardır. Bu çalışmalar "vatana ihanet"le de özdeşleştirenler vardır. Bu çevrelerde sık sık seslendirilmemiz gereken yan, rejimin bugünkü uygulamalarına karşı "nasıl bir demokrasi", "nasıl bir insan hak ve özgürlükleri", "nasıl bir uluslararası politika" için savaştığımızı anlatmak, bu bağlamda memleket severliğin de, vatan hainliğinin de bu görüşler arasındaki tercihe göre belirlenmesi gerektiğini insanlara kavratmak ta görevlerimiz arasındadır. Ayrıca ülkemizin uluslararası planda bu kadar prestij yitirmesinin sorumlusu "bizler" değil ülkeyi 12 Eylül sonrası ^{bu} hale getirenlerin sorumlu olduğunu çeşitli örnekleri ile anlatmaktayız. Dayanışma çalışmalarına katılmak ülkeye yönelik bir "ihanet" değil, "gasp edilen demokrasiyi, demokratik hak ve özgürlükleri kazanmaya yönelik bir görevdir". Bu görevi yerine getirmek te her demokratın görevi olmalıdır.

Bu çevrelerde dayanışma çalışmaları yürütürken içinde bulunduğumuz topluma uygun biçimde bu görüşlerimizi de seslendirmeliyiz.

DAYANIŞMA HERKESİN İŞİDİR

Dayanışma alanında kimi gözlemler de vardır ki; "dayanışma işi ile uğraşan kadrolar vardır, öyleyse dayanışma işi onların işidir", anlayışının dışına çıkamamış, çıkarılamamış yakın çevremizden insanlar da gözlenmiştir. Oysa dayanışma ruhu, görev bilinci bugünkü koşullarda yaşamımızın her alanında hissedilmesi gereken bir olgudur. Böyle olunca dayanışma işi dar kavranıp "belli kadroların işidir" düzeyine indirgenmemelidir. Dayanışma işi asgariden demokratım diyen herkesin işi olmalıdır. Hele sıradan demokratlığın ötesinde kavgada saf tutmuşlar için ise bu durum daha da farklıdır.

DAYANIŞMA HAREKETİNDE BUGÜNKÜ DURUM

12 Eylül ile birlikte dayanışma etkinlikleri Avrupa'nın değişik ülkelerinde yükseltildi. Süreç içerisinde bu çalışmalar yeni katılımlar, yeni yapılanmalar ve esnek yapıları merkezi perspektifli yönlendirmeler ile bugüne geldi. Bizlerin dışında da bir çok politik etkinlikler ve kişilikler bu çalışmalara kendi perspektifleri doğrultusunda katıldılar. Biz önce çalışmalarımızı, değişik politik etkinliklerden kişilikler ile, tek tek kimi kişiliklerin bir araya geleceği merkezi bir yapılanma içerisinde uluslararası kamuoyunu oluşturmaya yönelik bir örgütlülük düzeyinde yürütülmesi için girişimlerde bulunduk. Ortak bir merkezi yapılanmanın yanında ülkeler bazında da buna uygun yapılanmalar olabileceğini

ve özellikle Batı Avrupalının karşısında Türkiye'deki rejime karşı güçlü bir muhalefet görünümü ile çıkılmasını hedefledik. Ancak bu yaklaşımımız politik hareketlerin birbirlerine, genelde yaklaşımlar ile paralel yürüdü. Bu alandaki dağınıklık böyle merkezi bir örgütsel yapıya dönüşmedi. Yine buna paralel olarak "Sol-Birlik'i" benimseyen kadrolar ülkeler bazında ve kimi değişik meslek alanlarında ortak dayanışma etkinlikleri gerç ekleştirdiler. Belli dönemlerde Avrupa Konseyi, Avrupa Parlamentosu gibi kurumlarda ve uluslararası platformlarda ortak delegasyonlarla ortak etkinlikler gerçekleştirdiler.

Bizler çalışmalarımızı öncelikle ortak merkezi yapılanmanın gerçekleşmesine bağımlı kılmadan, bir taraftan onun gerçekleşmesini hedeflerken, diğer taraftan da kendi organizasyonlarımızı kendi ilişkilerimiz içerisinde bu çalışmalarımızı yürüttük. Aydınlar girişiminde olduğu gibi Türkiye'deki gelişmelere paralel olarak dayanışmanın daha etkin olabilmesi için o konumlara uygun organizasyonların oluşmasına katkıda bulunduk, onun etkinliklerinin gelişmesi için çalıştık, destekledik.

Bugün Batı Avrupa'da dayanışma etkinlikleri genellikle böyle bir çalışma anlayışı, böyle bir yapılanma içerisinde yürütülüyor. Tabii burada her ülkenin kendine özgü yapılanmaları var. Bunların tek tek ayrıntısına burada girilmedi, sadece yaklaşımlar üzerinde duruldu.

BATI AVRUPA'NIN TÜRKİYE'YE BAKIŞI, İLİŞKİLERİ.

Dayanışma çalışmalarında bulunduğumuz Batı Avrupa'nın Türkiye'ye bakışı önemli oluyor. Burada devletler düzeyindeki yaklaşımları s öylerken, bunlar değişmez olgular olarak ele alınmalıdır, bu politikaları belirleyen siyasi kadroların kamuoyu odaklarına kulaklarını tıkayamayacakları bilinmelidir.

Filindiği gibi 12 Eylül ile birlikte Batı Avrupa'da hükümetler düzeyinde de Türkiye'deki darbeyi kınayanlar ve endişelerini dile getirenler oldu. Bu kınama ve endişeleri dile getirme siyasi iktidarların politik tercihlerine göre yansıdı. Bunun yanında yine İskandinav ülkelerinin sağ hükümetleri ile Orta Avrupa ve Akdeniz ülkelerindeki sağ hükümetlerin değerlendirmeleri, yaklaşımları farklı oldu. Sosyalistlerin iktidarda olduğu yerler ile, Sosyalist Enternasyonal'e bağlı partilerin değerlendirmeleri ve yaklaşımları da diğer sağ iktidarlardan ve partilerden ayrı farklılıklar taşıdı. Süreç içerisinde bu yaklaşımlarda değişimler de gözlemlendi. Bu süreçte siyasi iktidarların yer değiştirmesi, iktidara gelen partinin uluslararası kimi tercihleri ve değerleri de Türkiye'ye bakış açısında etken oldu.

Türkiye'nin Batı'nın çeşitli ittifakları içinde olduğunu ve bu ittifakların çoğunun patronunun ABD olduğunu anımsarsak Batı Avrupa Devletlerinin Türkiye'deki olup bitenleri bir yere kadar seslendirmenin ötesine

geçmeyeceği bilinmelidir.İşte dayanışmada,Batı Avrupa devletlerinin gidebileceği bu sınırın limiti nereye kadardır?Tunu kestirmek,buna göre dayanışmada üslup tutturmak,sözlü ve yazılı argümanlarda buna göre dil kullanmak önemli oluyor.

12 Eylül ertesinde Amerika'da ABD yönetiminin görüşlerini yansıtan bir günlük gazetede Türkiye'deki darbeye ilişkin değerlendirmelerin yer aldığı makalede,"...İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra o bölgede ABD'nin çıkarları Türkiye'deki demokrasi ve insan haklarının önüne geçmiştir" diyor.

ABD yetkilileri bu görüşlerini sık sık Batı Avrupa devletleri üzerinde de seslendirdiler.Darbeden 4 yıl sonra da yine ABD yetkililerinden Dışişleri Bakan yardımcısı Elliott ABRAHAM Türkiye'ye yaptığı ziyaretten dönerken Avrupa'da yaptığı açıklamalarından birinde Avrupalılara seslenirken "Türkiye'de insan haklarının İsveç'tekine benzemesini isteyemezsiniz.Önce Türkiye'nin etrafındaki komşularına bakın!",diyor.Avrupa Konseyi çalışmaları içerisinde önemli gruplardan birinin başkanı bize "NATO" Atlantik Asamblesinin Konsey üzerindeki baskısından yakınıyor.

Altı yıldır Avrupa'nın değişik ülkelerinde eksikliklerimize rağmen dayanışma perspektifli önemli işler yapıldı.Ama bilinmeli ki karşımızda sadece 12 Eylül'ü yapanlar değil,onu yaptıran,onu destekleyen emperyalizmin baş patronu ABD ve onun etkilediği çevreler var.

Gözlemlerimiz arasında Batı Avrupa devletlerinin ve onların çeşitli kurumlarının son dönemlerde Türkiye'ye ilişkin bakış açılarında değişikliğe neden olan olgulardan biri de,Türkiye'de uygulana gelen bugünkü ekonomik politika ve buna bağlı olarak uluslararası finans kuruluşlarına ve yabancı sermayeye tanınan yeni olanaklardır.Eu yeni olanaklardan pay kapmak isteyen kimi uluslarüstü tekeller devletler üzerindeki etkileri ile Türkiye ile ilişkilerde "sürtüşme" değil,bu çıkarlar çerçevesinde "iyi" ilişkiler istediler.

Bu da Batı Avrupa devletlerinin kendileri için kabul ettikleri "demokrasi ve insan hakları" gibi yazılı metinlerdeki ortak değerlerinde Türkiye için aynı ölçüleri aramaz oldular.Furada şu açık görüldü ki Türkiye ile ekonomik ilişkileri daha alt düzeyde olan ülkeler ile,ekonomik ve askersel ilişkileri daha üst düzeylerde olan ülkeler arasında da "ortak değerlerimiz" dedikleri konularda Türkiye ölçeğinde farklı ağırlıklar ortaya çıktı.

Bu olguların yanında,Türkiye'deki kimi gelişmeler de hem devletler düzeyinde hükümetleri,hem de çeşitli kurum ve kuruluşları,kişilikleri çok farklı düzeylerde de olsa etkiledi.Daha çok bu etkilenmeler bugünkü Türkiye gerçeğinin yüzeysel dış görünüşünü öne çıkarıp,altı yıldır rejimdeki şekillenmenin demokrasi olup olmadığı,bunun "ortak değerlerimiz" dedikleri normlarla bağdaşıp bağdaşmadığı,bir tarafa itilerek,

kimi davalardaki tutukluların serbest bırakılması, sıkı yönetimin birçok ilde sona erdirilmiş olması, seçimlerin yapıyor olması, kimi yasaklı politikacıların yasaklara rağmen konuşabiliyor olması, içte olduğu gibi dışta da bu çevreleri etkiliyor. Bunlar 12 Eylül'ün ilk günleri ile bu günü karşılaştırıp sonuca gitmek istiyorlar.

Bu olayların sonucunda eğer bizler batılı sıradan demokrat insana da, politik insana da Türkiye'deki bu görüntünün üzerindeki perdeyi aralayıp gizlenen gerçeği gösteremezsek, Batı Avrupa demokrasi çevrelerinde de "işte Türkiye 12 Eylül öncesinde olduğu gibi kısıtlı bir demokrasiye dönüşüyor" yargısına varacağı kesindir. Kamuoyunu oluşturmada hükümetler üzerinde baskı unsuru olan kurum ve kuruluşlarla ilişkileri geliştirmedi, bu ilişkilerin somut işe dönüşmesinde ise görev bize düşüyor.

NASIL BİR DAYANIŞMA ÇALIŞMASI YÜRÜTÜLMELİDİR?

- 1-Ülkelerdeki dayanışma girişimlerimizi örgütsel olarak, bulunduğumuz ülkelerin demokrasi güçlerinin değişik alanlardaki temsilcileri ile içiçe örmeliyiz. Buraya önemli kişilikler, popüler isimler, etkin örgüt temsilcileri, çeşitli politik kişiliklerin çekilmesi hedeflenmelidir. Kimi ülkelerde bu perspektifle oluşturulmuş yapılanmalar var. Ancak bunlar yeni yeni önemli etkin isimlerle takviye edilmeli, daha etkin hale getirilmelidir.
- 2-Bu çerçevede yapılanma oluşmamış ülkelerde bu perspektifli yapılanmaya yönelinmelidir. Burada ülkelerin özgün koşulları ve ilişkiler elbetteki dikkate alınmalıdır.
- 3-Batı Avrupa kamuoyunu Türkiye konusunda düzenli, sistemli bilgilendirecek yayın işi çözümlenmelidir.
Yayın faaliyetinde kısa bilgilendirme, bülten yanında Türkiye'deki kimi konulara ilişkin, gelişmelere ilişkin inceleme, araştırma, derleme yazılar içeren rapor, broşür vb. yayın faaliyetleri de yapılmalıdır.
- 4-Avrupa devletlerinin ortak kuruluşlarından politik ve ekonomik etkinlikleri olan Avrupa Konseyi, Avrupa Parlamentosu üzerinde daha etkin, bilinçli, hedefli ve sistemli çalışma yürütülmelidir.
- 5-Uluslararası çeşitli kuruluşlarla ilişkiler, olanaklı olanlar için, daha sistemli hale getirilmeli, gerçekleştirilebiliyorsa bu kuruluşlarla ülkemizden bu kuruluşlara üye olan çeşitli örgütlerle aralarında yıllık eylem programları yapılmalıdır. Bu kuruluşların uluslararası kimi devletler düzeyindeki toplantılarında, hükümetler dışı temsili konumları, sorunlarımızı bu platformlara taşımada iyi değerlendirilmelidir.
- 6-Demokrasi ve insan hakları temelinde Avrupa kamuoyunda etkin olabilecek kimi konular kampanyalar biçiminde ele alınmalı ve kampanyalar örgütlenmelidir.

7-Dayanişma çalışmalarının yürütümü için ülkelerdeki kadro düzenlemeleri yapılmamış yerlerde kadro düzenlemeleri bir an önce yapılmalı. Bunlara gerekli olan maddi kaynaklar da yaratılarak kendi aralarında koordinasyon da sağlanmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARTAV
TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Dün Bonn'daki geniş basın toplantısında, bugün burada, Türkiye'nin Federal Almanya'daki sağduyu sahibi dostlarının birçok temsilcisini dinledik. Aralarında bakanlar, parlamenterler, alanlarının seçkin kişileri vardı. Yine dün ve bugün soylu ve çıkar gözetmeyen çıkışlarını hayranlıkla izlediğimiz ve kendileriyle dayanışma halinde bulunduğumuz Türkiye aydınlarından seçkin iki konuğun ve onların yanı sıra, aynı onurlu davranışları yurt dışında sürdürmek zorunda bırakılmış olan, ülkemizin başı dik yurtseverlerinin konuşmalarını izledik.

Bütün bunların, 12 Eylül 1980'den beri ülkemizde yaşanmış olayların ve bugünkü durumun değerlendirilmesi için çok önemli tanıklıklar olduğuna inanıyorum. Ve çok değerli katkılarından ötürü kendilerine ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Sağduyunun bu çok sesli (ama içinde hiç de çatlak ses bulunmayan) korusunu dinledikten sonra şöyle seslen^{me} istiyorum:

Ülkemizin yurtsever, demokrat, sağduyulu tüm insanları:

- Yurdumuzda temel insan hak ve özgürlüklerinin yeniden egemen kılınması için, onurlu insanların hapis, işkence kaygısına kapılıp, yurt dışına doğru, arkası kesilmeyen bir siyasal göçmen seli oluşturmaya artık bir son vermek için;
- Hapishanelerin boşalması, işkencelerin, idamların durması için;
- Ülkemizin insan ve doğa kaynaklarının dış yönlendirmelerden kurtarılıp ulusal çıkarlar temelinde adil bir yaşam yolunun açılması için;
- Ülkemizde genel çürümeye, ahlaksal çöküntüye dur demek, çağdaş bir kültürlenmeyi gürül gürül başlatmak için;
- Ülkemizin olası bir savaşta ilk yok olacak bir hedef, bir atom harmanı olmaktan kayırılması, bölgemizde hırçın bir komşu durumundan çıkarılması için;

birbirinize kulak verin. el uzatın. Gün birlik günüdür. Ve halkımızın artık dayanılmaz hale gelmiş tüm haksız acılarının, sıkıntılarının son bulmasının yolu birlikten geçmektedir. Şiddete karşı barışın, ezgiye karşı dayanışmanın, karamsarlığa karşı iyimserliğin birliğidir bu.

Temel insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi nice acılar pahasına kazanmış. onları zorbalığın, faşizmin saldırılarından korumak ve adım adım genişletmek için en zorlu koşulları göğüslemesini bilmiş uygar dünyanın, bu kazanımlarına saygılı tüm insanları:

- Sizi siz yapan bu değerlerin, bizim ülkemizde bugün hala tehlike altında bulunmasına ilginizi eksik etmeyin;
- Tıpkı sizler gibi onurlu, başı dik insanları Türkiye'den siyasal göçmen olarak akın akın ülkenize doluşmaya zorlayan iktidarların uygulamalarından ve yaptırımlarından gözünüzü ayırmayın.
- Barış, emeği demokrasiyi tıpkı sizler gibi savunan insanların Türkiye'de terörist sayılmasına razı olmayın.

Uygar dünya insanlarına bu çağrı, adaletsizliğe karşı adaletin, dayatmaya karşı özgürlüğün, düşmanlığa karşı kardeşliğin çağrısıdır.

an das Forum Frieden und Freiheit
im Welt Friedens-Kongreß

die Ansichten und Forderungen der Arbeitsimmigranten in Westeuropa
über Rassendiskriminierung

Liebe Friedensfreunde,

Ich habe Euch die Friedensgrüße von über 2 Millionen Arbeitsimmigranten und ihren Familien aus der Türkei mitgebracht, die in den westeuropäischen Ländern zu arbeiten gezwungen wurden. Es ist natürlich und notwendig, daß das rassistische Regime in Süd Afrika in diesem Friedens- und Freiheits-Forum, das Rassismus und Apartheid sich zum Thema nimmt, allem voran gestellt wird. Auch die Arbeitsimmigranten aus der Türkei, die den Rassismus, die Diskriminierungen und die Ausländerfeindlichkeit aus ihrer alltäglichen Lebenspraxis her kennen, protestieren schärfstens gegen das rassistische Regime in Süd Afrika. Wir erhöhen unsere Solidarität mit unseren schwarzen Brüdern in Süd Afrika, die für die Erringung ihrer Grundrechte und -freiheiten kämpfen, die das rassistische Regime ihnen geraubt hat und ihnen nicht zuerkennen will.

Wir, die Arbeitsimmigranten aus der Türkei wissen, daß die Kreise, die in Süd Afrika die Apartheid-Politik ausüben, die gleichen egoistischen Beweggründe haben, wie die Kreise, die in westeuropäischen Ländern die Diskriminierung und Ausländerfeindlichkeit schüren. Zum Beispiel: die Bundesrepublik Deutschland, in der ich lebe, ist ein Land, das in den letzten zehn Jahren im Außenhandel von Süd Afrika in den ersten Reihen Platz nahm. Jedoch hat diese wirtschaftliche Beziehung für die Bundesrepublik keine große Bedeutung. Die Import- und Export-Anteile im Handelsvolumen der Bundesrepublik Deutschland mit Süd Afrika machen 0,7 % bzw. 0,9 % aus.

Nicht nur, daß die Regierung der Rechtskoalition in der Bundesrepublik Deutschland nicht gegen das rassistische Regime in Süd Afrika protestiert, sie selbst praktiziert im eigenen Lande eine Politik gegenüber den ausländischen Arbeitern und ihren Familien, die Diskriminierung, Rassismus und Ausländerfeindlichkeit verbreitet. Die heutige Regierung, die sich für die Aufrüstung und dabei für die Spannung auf internationaler Ebene einsetzt, trifft keine ernsthaften Maßnahmen gegen die anhaltende Massenarbeitslosigkeit. Sie schreitet beim Abbau von errungenen ökonomischen, sozialen und demokratischen Rechten der arbeitenden Menschen weiter voran. In den letzten vier Jahren wurden über 200 Gesetze und Erlasse sozialen Inhalts verändert. Als Folge erhöhen sich die Proteststimmen aus allen Schichten der Gesellschaft gegen diese Maßnahmen, die Unruhe hat sich erhöht.

Um diese gesellschaftliche Opposition, die sich gegen die Regierung richtet zu spalten und ihr eine andere Richtung zu geben, stellte die Kohl-Regierung die Ausländer als Sündenbock für die Arbeitslosigkeit hin. Die die Ausländer betreffenden Gesetze wurden, den Menschenrechten und Grundfreiheiten zu wieder, verändert. Die Behandlung der Ausländer als Menschen zweiter Klasse wurde auf fast alle Bereiche des Lebens ausgeweitet. Ähnliche politische Haltungen wurden in allen westeuropäischen Ländern verbreitet. Als Ergebnis sind in den letzten Jahren rassistische, rassendiskriminierende, ausländerfeindliche, chauvinistische und faschistische Ansichten stärker in der politische Arena aufgetreten. Hier möchte ich einige Beispiele aus Westeuropa geben ;

In einem Land wie Frankreich, in dem viel von Demokratie gesprochen wird, hat eine faschistische Person wie Le Pen und seine Partei 11 % der Stimmen erworben. Diese faschistische Partei hat an den Allgemein-Wahlen mit Rassismus- und Ausländerfeindlichkeitspropaganda teilgenommen. Die Ausländerfeindlichkeit bleibt nicht nur mündliche und schriftliche Propaganda. In den letzten Monaten wurden dutzende von Arbeitern aus Algerien und 3 Arbeiter aus der Türkei von den Faschisten ermordet. In Frankreich werden neue Schritte gemacht, die der Verstärkung der rassistischen, rassendiskriminierenden, chauvinistischen, faschistischen und ausländerfeindlichen Ansichten dienen.

In den vorangegangenen Tagen wurde das Ausländerrecht in Frankreich verändert und noch verschärft. Diese Änderung wurde gleichzeitig mit den Gesetzen über Sicherheit, Terrorbekämpfung und den Strafgesetzen behandelt und damit wurden die Ausländer in der Gesellschaft als "gefährlich" bzw. "kriminell" hingestellt.

Eine Partei mit den Namen Volkseinheit (Volksunie) hat in Belgien an den Wahlen im September 1985 mit der Hauptforderung "Immigranten raus" teilgenommen und 13 Abgeordnetenmandate erworben. Der Bürgermeister von Brüssel-Schaebeek, Herr Nols, ein sehr guter Freund des französischen Faschisten Le Pen, hat den aus Marokko und der Türkei kommenden Muhammedanern verboten, im Fastenmonat Ramazan sich mit mehr als 5 Personen zu treffen. Das Verbot des Zusammenkommens von mehr als 5 Muhammedanern aus Marokko und der Türkei zum Gebetszwecke verursacht die Verstärkung der Vorurteile gegen Ausländer. Kurzum auch in Belgien verbreitern sich die

feindlichen Tendenzen gegen die Arbeitsimmigranten.

In den Niederlanden, wo den Arbeitsimmigranten das aktive und passive Wahlrecht auf kommunaler Ebene zuerkannt wurde, sind in 1307 Gesetzen und Erlassen Ausländer diskriminierende Elemente vorhanden. Allein im Jahre 1985 wurden sieben neue diskriminierende Gesetze verabschiedet. Auch in den Niederlanden wird versucht, die Arbeitsimmigranten als Sündenbock der Arbeitslosigkeit hin zu stellen. Die Verbreitung solcher Lügen verursacht die Verschärfung der Reaktionen gegen die Arbeitsimmigranten und ihren Familien.

Die Abstempelung der Ausländer als Sündenbock in den Ländern, in denen die Arbeitslosigkeit und die Wirtschaftskrise nicht gelöst werden können, ist in der Bundesrepublik wohl am weitesten verbreitet. Selbst die verantwortlichen Kreise stützen sich unverhohlen auf Lügen und falsche Angaben. Zum Beispiel: in der Bundesrepublik Deutschland wurde in den letzten Monaten fast täglich von einem "Asylantenstrom" geredet. Die Zahl der Asylbewerber wurde anstatt mit 126 000 in großer Vertuschung und Übertreibung mit 700 000 in der Öffentlichkeit angegeben. Unmittelbar danach hat es auf die Asylantenunterkünfte Anschläge und bewaffnete Angriffe gegeben. Alle Arbeitsimmigranten und besonders die aus der Türkei, die vor allem als Zielscheibe hingestellt werden, sind sehr beunruhigt und besorgt über die Zunahme des Rassismus, Chauvinismus und der Ausländerfeindlichkeit in der Bundesrepublik Deutschland.

Wenn sich in der Bundesrepublik die Ausländerfeindlichkeit nicht so rasch entwickeln kann, so ist dies der Einheit der deutschen und ausländischen Bevölkerung und ihren intensiven Bemühungen zu verdanken. Die Einheitsgewerkschaft DGB, die politischen Parteien, die kirchlichen Institutionen, demokratischen Organisationen und Berufsorganisationen und die demokratischen Selbstorganisationen der Arbeitsimmigranten stellen sich ständig gegen den Rassismus, gegen die Rassendiskriminierung, den Chauvinismus, gegen faschistische Ideen und ausländerfeindliche Praktiken.

Diese Bemühungen der deutschen und ausländischen Arbeiter haben zur Folge, daß die Bevölkerung, die verschiedenen Schichten der Gesellschaft, die Realitäten und die Zusammenhänge deutlicher und konkreter erkennen können. Die die Ausländerfeindlichkeit schüren, greifen gleichzeitig die Demokratie, die Menschenrechte und Grundfreiheiten an. Die die Ausländerfeindlichkeit treiben, unterstützen die Spannung und Aufrüstung auf internationaler Ebene und stellen sich gegen den Frieden. Die die Ausländerfeindlichkeit verbreiten, bemühen sich auch um den weiteren Abbau der sozialen und wirtschaftlichen Rechte.

Die Arbeitsimmigranten und ihre Familien erkennen in diesem Kampf ihre Freunde und Feinde. Sie erkennen, daß der Einsatz für den Frieden und der Kampf für den Erhalt der Arbeitsplätze, für die Erringung der gleichen Rechte, gegen die Ausländerfeindlichkeit ineinandergreifen. Das Spüren von Freundschaft und ernsthaften Interesse der Friedensfreunde und die Erkenntnis, daß dort, wo die Friedensbewegung stark ist, ausländerfeindliche, rassistische und chauvinistische Ansichten zurückgedrängt werden, erhöhen das Interesse der Arbeitsimmigranten für den Friedenskampf.

Die Arbeitsimmigranten aus der Türkei vereinen ihre Zukunft mit der Zukunft der Friedens- und Demokratiefreunde in den westeuropäischen Ländern, in denen sie leben. Aus diesem Grunde erhöht sich die Zahl der Arbeitsimmigranten Tag täglich, die sich für die Demokratie, für den Frieden, für gleiche Rechte, für den gewerkschaftlichen Kampf einsetzen.

Die Arbeitsimmigranten und ihre Familien aus der Türkei, in deren Land von den Menschenrechten und Grundfreiheiten kein Gebrauch gemacht werden kann und wo die Verteidiger des Friedens verurteilt werden, freuen sich darüber, daß sie hier die Gefühle ihres Volkes, den Wunsch nach friedlichen Koexistenz zum Ausdruck bringen können. Wir, die Arbeitsimmigranten aus der Türkei verlieren nichts von unserem Glauben, daß der Menschenverstand siegen wird, auch wenn auf dem letzten Gipfeltreffen die Erwartungen nicht erfüllt wurden. Unsere Kraft, die für die noch stärkere Verteidigung des Friedens nötig ist, schöpfen wir aus der Begeisterung und der Entschlossenheit der Friedensfreunde, die in Kopenhagen in Dänemark zusammengefunden haben. Der Frieden und die Freundschaft, die Freiheit und die Gerechtigkeit werden den Krieg und die Unterdrückung besiegen.

Kopenhagen, den 14-20. Oktober 1986

a detail of Michelangelo's painting in the Sistine Chapel

After Hiroshima Everything Changed Except Our Thinking ... Einstein

published by the
Committee for
European Security
and Co-operation

The Helsinki Final Act
- a Pattern for Creative Coexistence and Peace

SIYASAL İLTİCA HAKKINA SAYGI
İLE
TEMEL İNSAN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNE SAYGI
ARASINDAKİ BAĞLANTI ÜZERİNE

Ekonomik ve politik nedenlerle Halen çe-
şitli Batı Avrupa ülkelerinde yaşamak zo-
runda kalmış, barış, demokrasi, adalet ~~sa~~-savunucu
~~ve~~ ~~bazı/bir~~ bazı/bir grup Türkiyeli
yurtseverlerin

A ç ı k l a m a s ı

(T a s l a k)

Konunun güncelliği ve tavrımız

1. Bilindiği gibi, yalnızca Türkiyeli göçmenlerin en yoğun olarak yerleştikleri Federal Almanya'da değil, Batı Avrupa'nın pek çok ülkesinde siyasal mülteciler sorunu bir süredir kamuoyunda tartışma konusu haline getirilmiştir.
2. Şurası dikkate değer ki, böylece, yabancı düşmanlığı özel bir görünüm altında yükseltilmiş olmaktadır.
3. Bizler, çağımızda barış içinde yan yana yaşamının en başta gelen yaşamsal önemini kabul eden (taniyan) ve bu yönde uluslararası güvenlik ve işbirliğinin pekişmesine yüksek değer biçen kimseler olarak,
halkların dostluğunu, halklar arasında ekonomik, toplumsal, kültürel yakınlaşmanın bir ön-koşulu (prémisse) ve somut bir göstergesi saydığımızdan,
yabancı düşmanlığının bu özel biçiminin böylece yükseltilmesinden kaygı duyduğumuzu dile getirmek ve siyasal iltica hakkı ^{na saygı} ile temel insan hak ve özgürlüklerine saygının sürdürülmesi ve derinleştiril-

mesi arasındaki canlı bağlantıyı, ülkemiz durumundan hareketle somut olarak işaret etmek istiyoruz.

Batı Dünyasında "Siyasal İltica Hakkı"

4. /Siyasal iltica hakkının tarihte doğuşu ve günümüzdeki evrenselliği/: (Siyasal iltica sorununun tarihte Fransız Devriminden, İnsan Hakları Bildirgesi'nden önce tanınmış bir hak olduğu ve bu hakkın günümüzde evrenselliği)
5. /Uluslararası belgelerde siyasal sığınma hakkı/:
6. /Çeşitli ulusal anayasalarda siyasal sığınma hakkı/:
7. Amman Siyasal iltica hakkına taraftar ve karşı olanların ulusal ve uluslararası koalisyonları:

Batı dünyasında her ülkede siyasal iltica hakkının taraftarları ve karşıtları olduğu ve bunların ulusal ve uluslararası koalisyonlar oluşturdukları bilinmektedir.

Ancak biz kendi ulusal deneyimimizden açıklıkla biliyoruz ki, bu koalisyonlar yalnızca siyasal iltica hakkını değil, aynı zamanda, pek anlamlı bir şekilde şu cepheleşmeyi de içermektedir:

- Halkların dostluğundan, uluslararası güvenlik ve işbirliğinin derinleşmesinden yana olanlar ile yabancı düşmanlığını, şovenizmi, ırkçılığı, ırk ayırımını körükleyenler;
 - Yunuşmadan, diyalogla çözümden, silahsızlanmadan yana olanlar ile gerginlikten, çatışmadan ve silahlanmadan çıkarı olanlar;
 - Karşılıklı ve çok-yanlı yararı gözetenler, işbirliğinden yana olanlar ile tek-yanlı çıkar gözetenler, hegemonyacılıktan, ambargoculuktan yana olanlar;
 - İnsan hak ve özgürlüklerinin korunmasından ve genişletilmesinden yana olanlar ile bu hak ve özgürlüklerin feda edilmesinden, kısıtlanmasından yana olanlar.
8. Günümüzde siyasal iltica hakkını kısıtlama eğilimlerinin yükseltilmesi ve Federal Almanya örneği

Günümüzde pek çok Batı Avrupa ülkesinde yükseltilen, siyasal iltica hakkını kısıtlama eğilimleri, yukarıda işaret ettiğimiz bağlam

içinde, salt yabancılara ilişkin yasal önlemler araştırmanın ötesinde bir anlam taşımakta; askersel üstünlük sağlama girişimlerinin, silahlanma yarışının tek yanlı olarak çılgınca sürdürüldüğü güncel ortam uluslararası ortamda, tek tek ülkelerde insan hak ve özgürlükleri için de ciddi bir tehdit belirtisi olarak ortaya çıkmaktadır.

Nitekim Federal Almanya Anayasasında siyasal iltica hakkına ilişkin 16. maddenin değiştirilmesine yönelik gerici girişimlerin, sıradan bir Anayasa değişikliği istemi ötesinde, o anayasanın ana karakterini belirleyen ve onun sisteminin temelini oluşturan ilk yirmi maddenin temsil ettiği bütünlükte ilk gediği açmayı hedeflediği belli olmaktadır. Öyle ki, anayasanın temelinde böyle bir değişikliğin gerçekleşmesinden sonra, demokratik hakları güvence altına alan diğer maddeler de artık mantıken dokunulmaz olmaktan çıkabilecek, uygun vesilelerle yürütülecek kapsamlı kampanyalarla onların da değiştirilmesinin yolu açılacaktır.

Türkiye'de insan hak ve özgürlüklerinin korunmasının ve güçlendirilmesinin gerekliliği

9. Türkiye'de "Demokrasiye Geçiş" aldatmacası altında sürdürülen zorbalık:

Türkiye'de 12 Eylül 1980'de iktidara el koyan generallerin kurduğu ve 1983 Anayasasından sonra sivil görünümü Özal Hükümeti tarafından sürdürülen diktatörlüğün, uluslararası kamuoyundan ve halktan gelen tepkiler karşısında giriştiği, sözüm ona "Demokrasiye Geçiş" ya da "Liberalleşme" yeltenişleri, bu tepkileri yatıştırmaya yönelik birer manevradan başka bir şey değildir. Rejimin ve kaba baskıcı uygulamalarının karakteri değişmemiştir. Türkiye, temel insan hak ve özgürlüklerinin hâlâ kabaca çiğnendiği bir ülke olmaya devam etmektedir.

10. Türkiye'de sürdürülen zorbalığa tanıklık eden güncel iki belge:

a) Askersel darbenin 6. yıldönümü münasebetiyle 12 Eylül 1986 günü F.Almanya'da iki eyalet bakanının, birçok parlamenterin, SPD'den, "Yeşiller"den ve bağımsız ~~halkın~~ pek çok sağduyu sahibi F.Alman'ın katıldığı, geniş Bonn basın toplantısında Özal Hükümetinin sözde "Liberalleşme" niyetleri teşhir edilmişti.

Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi'nin ertesi gün, Türkiye'den ve çeşitli Batı Avrupa ülkelerinden gelmiş Türkiyeli konuk-

ların da katılımıyla düzenlediği geniş forumda kabul edilen Çağrı'da, o basın toplantısına atıf yapıldıktan sonra şöyle denilmekteydi:

"Temel insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi nice acılar pahasına kazanmış, onları zorbalığın, faşizmin saldırılarından korumak ve adım adım genişletmek için en zorlu koşulları göğüslemesini bilmiş uygar dünyanın, bu kazanımlara saygılı tüm insanları:

- Sizi siz yapan bu değerlerin, bizim ülkemizde bugün hâlâ tehlike altında bulunmasına ilginizi eksik etmeyin;

- Tıpkı sizler gibi onurlu, başı dik insanları Türkiye'den siyasal göçmen olarak akın akın ülkenize doluşmaya zorlayan iktidarların uygulamalarından ve yaptırımlarından gözünüzü ayırmayın,

- Barışı, emeği, demokrasiyi tıpkı sizler gibi savunan insanların Türkiye'de terörist sayılmasına razı olmayın;

Uygar dünya insanlarına bu çağrı, adaletsizliğe karşı adaletin, dayatmaya karşı özgürlüğün, düşmanlığa karşı kardeşliğin çağrısıdır."

b) 17.9.1986 günü, Türkiye'nin çeşitli uluslararası ödüller sahibi, gözüpek yazarı Aziz Nesin, 12 Eylül 1980 askersel darbesinden beri emekçi halkın lokmasının durmadan ufalmış, haklarının kısılmış olmasını dile getiren bir dilekçenin onbinlerce gözüpek demokratın ve yurtseverin imzasına açıldığını ilan etti. Hazırladıkları metne "Bildirge" adı vermek istediklerini, ama Türkiye'de sona ermiş görünen sıkıyönetim, aslında daha da artmış baskı karakteriyle devam ettiği için "Dilekçe" adıyla yetinmek zorunda kaldıklarını açıkladı.

11. Türkiye Başbakanının ülkeden siyasal ilticalarla ilgili ciddiyetsiz aldatmacası

Türkiye Başbakanı Özal, muhafazakâr partilerin Viyana'da yapılan uluslararası toplantısı sırasında 21.9.1986 günü siyasal göçmenlerle ilgili olarak, bunların teröristler olduğunu söylemiş, tam bir ciddiyetsizlikle, Papa Jean-Paul II'ye silah sakan katil M.Ali Ağca'nın adını anmıştır.

Özal'ın, Türkiye'de tutuklu olarak yargılanmaları sırasında Avrupa Parlamentosu üyeler tarafından Wala Benz'de ne yapılmış, ne yapılmaz Türkiye Barış Komitesi yöneticilerini, DISK sendikal konfederasyonu yöneticilerini vb. de terörist ilan etmiş olması hatırlanırsa, Batı

Avrupa ülkelerinde siyasal iltica hakkını engellemeye çaba gösteren gerici güçlerle dayanışma gösteren bu iddiaları daha kolay anlaşılabilir.

S o n u ç

12. 13 Eylül 1986 Frankfurt forumunda kabul edilen Çağrı'da haklı olarak dile getirildiği gibi, Türkiye'de temel insan hak ve özgürlüklerini çiğneyen iktidarların uygulamaları ve yaptırımları, onurlu, başı dik insanları Türkiye'den siyasal göçmen olarak Batı Avrupa ülkelerine akın akın doluşmaya zorlamaktadır.

Batı Avrupa ülkelerinde, siyasal ilticaların artmasından yakı-
nan ^{karın} ~~ve~~ gelecekte kendi ülkelerindeki tüm insanların temel hak ve ve özgürlüklerinin budanmasının ön hazırlığı olarak, bugün iltica hakkını engelleyecek önlemler peşinde koşmaktan, böylece ayrıca ülkelerinde yabancı düşmanlığını da körüklemekten önce, eğer niyetleri gerçekten siyasal ilticaları azaltmak, durdurmak ise, siyasal ilticalara neden olan baskılara, insan hakları ihlallerine karşı çıkmaları, ilgili ülkelerde demokrasinin kurulması, güçlenmesi yönünde etkili çaba göstermeleri gerekmez mi ?

Duisburg, den 11.5.1987

Sehr geehrter Herr Vetter,

wir haben über Ihre Bemühungen für die Demokratie in der Türkei und die Demokraten der Türkei vieles gehört. Sie haben einen Entwurf, der uns sehr grosse Bedeutung hat, dem Europäischen Parlament vorgeschlagen. Wir glauben, dass dieser Entwurf in der Zukunft unter dem Namen "Vetters Entwurf" bekannt wird. Wenn dieser Entwurf durch das Europäische Parlament verabschiedet wird, wird sich die soziale, wirtschaftliche und rechtliche Lage der Asylanten in Europa bestimmt verbessern und ihnen ein menschenwürdiges Leben sichern.

Wir möchten darauf hinweisen, dass wir immer bereit sind, Ihnen unsere Hilfe anzubieten. Wir bedanken uns bei Ihnen für Ihre Bemühungen und wir glauben, dass wir mit diesem Brief die Gefühle aller Demokraten der Türkei zum Ausdruck bringen und verbleiben.

Mit freundlichen Grüßen

i. A. Solidaritätsinitiative für Menschenrechte
und Demokratie in der Türkei

Murat Tokmak

EKMEK VE HAK BİLDİRGESİ

ÜLKEMİZ, CUMHURİYET TARİHİNDE GÖRÜLMEMİŞ BOYUTLARA VARAN EKONOMİK BUNALIM İÇİNDEDİR. Özellikle 1980'den bu yana giderek artan bunalım, yaşamın tüm alanlarına yayılmıştır. Geniş halk yığınları, tüm çabalarını, günlük geçim sorunlarını çözmeye harcamakta, ekonomik bunalımın ağırlığı, yığınların yalnızca yoksullaşmasına değil, tüm toplumsal ahlak değerlerinin çürümmesine de neden olmaktadır. Rüşvet yaygınlaşmakta; fuhuş, intihar, cinnet, cinayet olayları hızla artmaktadır. Ahlak değerlerinin çürümesi toplumu öylesine sarımsıya kırmıştır ki, yalnızca yoksul halkımız değil, zengin ve varlıklı çocukları da, bu çürümenin kâğıtından kendilerini kurtaramamaktadır.

Halk yoksulluk ve umarsızlık içerisinde kıvrılırken, holding sahipleri, dünyanın en zenginleri sıralamasında ilk sıralarda yer almaktadır. Türkiye'de 94 şirketli bir holdingin yıllık cirosu, Türkiye Cumhuriyeti bütçesinin beşte birini aşmıştır. Yani Türkiye'nin beş zengininin para gücü, devletin para gücünün üstündedir. Bu zenginler arasında, servetini, üç yılda 56 kat artıranlar vardır.

Bu açık soygun ve sömürüyü sürdürmek ve kurumsallaştırmak için, anti-demokratik yasalar ve yasadışı baskılar uygulanmaktadır. Çağdaş insanın vazgeçilmez temel hak ve özgürlükleri yok edilerek, kitleler, kişisel ve örgütsel olarak EKMEK VE HAK arama aracı ve olanaklarından yoksun bırakılmaktadır.

EkmeK ve Hak Bildirgesi, halkımızın sesidir ve halkın halka seslenişidir. EkmeK ve Hak Bildirgesini kamuoyuna açıklamayı, halkımızın sesini halkımıza ulaştırmayı, halkımızın katılımıyla ortak gücümüze pekiştirmeyi kaçınılmaz bir yurttaşlık görevi sayıyoruz.

24 OCAK KARARLARI, EKONOMİK BUNALIMI AŞMAK GEREKÇESİYLE, EMEKÇİ SINIF VE KATMANLARIN ÜCRET VE GELİRİNİ AZAMI ÖLÇÜDE AŞAĞIYA ÇEKMEYİ SİYASAL İKTİDARA DAYATAN, BİR IMF MODELİDİR.

Sendikal özgürlükler, bu arada grev ve toplu sözleşme hakları kaldırılmadan, memurların örgütlenme hakkı kısıtlanmadan, köylülüğün ekonomik savaşım araçları demokratik kooperatiflerin etkinliği kırılmadan, "genel oy" hakkı askıya alınmadan, 24 Ocak Kararlarını uygulama olanağı bulunmazdı. Bu politikanın sonucu olarak, Türkiye gelirinde, tarımın payı, 1979'da % 24,33 iken, 1985'te % 20,11'e, ücret ve maaşların payı % 32,79 iken % 19,50'ye düşmüş; buna karşılık, kâr, faiz ve rantların payı, aynı yıllarda, % 42,88'den % 58,40'a yükselmiştir.

İşçi, köylü, memur, öğretmen, esnaf, zanaatçı, emekli ve öteki çalışanların gelirlerindeki azalma, emekçi yığınların sürekli yoksullaşmasına yol açarken, onlardan sıyrılan değer, ulusal ölçekte, toplumsal gönenci sağlayacak yatırımlardan çok, küçük bir azınlığın artan kâr, faiz ve rantlarına aktarılmaktadır.

Emeğiyle geçimini sağlayanların aleyhine olan böyle bir ekonomi politikasına süreklilik kazandırmak, kuşku yok ki, 12 Eylül ile başlatılan demokratik hak ve özgürlüklerin kısılmasını sürengeleştirecek siyasal baskım kurumsallaşmasıyla olanaklıdır. Bugün, sendikal özgürlükler, grev ve toplu sözleşme hakları, yeteri ölçüde sağlanmıyorsa; ilerici, demokrat ve yurtseverlerin meslek, kitle ve siyasal örgütlenmesi sıkı bir denetim ve baskı altında bulunduruluyorsa; toplumsal barışı sağlayacak olan genel af çıkarılmıyorsa; işkencecilerin cezalandırılması, idam cezalarının kaldırılması gündeme getirilmek istenmiyorsa; yurtdışında kalmak zorunda bırakılan ve yurttaşlıktan çıkarılan nice değerli insanımızın yurda dönmelerine olanak sağlanmak istenmiyorsa; 1402 ile görevlerinden alınmış öğretim üyeleri, bilim adamları, doktorlar, öğretmenler ve memurların göreve başlatılması engelleniyorsa; geleneksel yaşam biçimlerinin ağır bastığı Güneydoğu Anadolu'da, insan onurunu ve aile kavramını derinden yaralayan ve "cinsel kontrol"a dek uzanan uygulamalar devletin "araştırma" yöntemleri olarak benimseniyorsa, tüm bunların nedeni, çalışan halkın ücret ve gelirlerini baskı altında tutma, dolayısıyla çalışanların ekonomik haklarını sağlamanın koşulu olan demokratik ortamın gelişmesini geciktirme ve önleme amacını taşımasıdır.

58 Sm 8

Ulusal bunalıma düştüğü dar günlerde, halkımız, maddi ve manevi her türlü özveride bulunmaya, her zaman hazır olmuştur. Ne var ki, ekonomik bunalımın, yalnızca halkın omuzlarına yüklenmesi, buna karşılık, çalışanların emeğinden koparılan gelirin, sermaye, servet ve mülk sahiplerinin kazançlarına aktarılması, hele bu gelirin "işbilir" işbiricilerin kısa zamanda büyük servetler yığmasının kaynağını oluşturması, toplumsal gelişme ve sosyal adalet ilkeleriyle bağdaşmayan bir tutumdur.

ULUSAL EKONOMİ KAVRAMI, MODASI GEÇMİŞ BİR MODELİMİŞ GİBİ, EKONOMİ POLİTİĞİN HURDALIĞINA ATILMAK İSTENMEKTEDİR.

Toplumun tüm maddi ve manevi üretim güçlerini harekete geçirmeyi, üretimi artırmayı, ekonominin temeli almak yerine, paracı politikalar ekonomiye esas alınmış, ülke, adeta, yalnızca para alınıp para satılan bir "borsa"ya dönmüştür. Oysa, esas olan üretimdir, üretimin artırılması ve adaletli bölüşümüdür.

"Ulusal Ekonomi" kavramı, adeta modası geçmiş bir modelmiş gibi, ekonomi politüğün hurdalığına atılmak istenmektedir. Bütünün, bîminin, teknik bilimin uluslararası nitelik kazandığı bir çağda, biçimsel bakımdan bazı değişimlere uğraması doğal olan "ulusal ekonomi" kavramı, özü ve içeriği bakımından tam anlamıyla yozlaştırılmış, ekonomiye ulusal özerklik kazandırmak yerine, gelişmiş kapitalist ülkelere bağımlı finans kuruluşlarının amaçları doğrultusunda, ülke, bir çeşit hammadde ve yarı-hammadde üretim alanı ve tüketim malları pazarına dönüştürülmüştür.

Bir ülke, tüketim malları üretiminden ayrı olarak, toplumsal üretimin belirleyici kesimini oluşturan üretim araçları üretimine yönelmeden özerk bir ekonomiye, kendine yeterli bir ekonomi düzeyine kavuşamaz, ekonomik bağımsızlıktan, borçlarını artırmaktan kurtulamaz. Onun içindir ki, ~~Ekonominin ulusal bunalıma düşmesi, ulusal bunalıma düşmesi ve ülke, emperyalist sisteme atılmasından~~ ~~bağımsızlık önemi bir pazara dönüştürülmeye başlandığı~~ yıllardan bugüne, yurdumuz, sürekli kan kaybediyor. Toplumsal olarak yaratılan maddi değerlerin önemli bir bölümü, yabancı kuruluşların kâr ve faizleri olarak, sürekli dışarıya akıyor. Bilimde, teknikte, uygulamada üretim bilgi ve becerisi kazanmış gelişkin beyinler, ya dışarıdan emilerek ya da içinde yabancı sermayenin hizmetine çekilerek, ülke, manevi yönden de yoksullaştırılıyor.

Gerek nüfus artışından, gerek sistemin özelliğinden ve gerek dış sömürü sonucu üretimin yetersiz gelişmesinden kaynaklanan işsiz nüfus hızla artıyor ve bugün faal nüfusun % 17'sini oluşturmuyor. Küçük bir iş bulabilmek için herhangi bir sosyal güvence aramadan en düşük ücrette razı olmaya hazır işsiz yığınlar, çalışanlar üzerindeki olumsuz baskısını giderek artırıyor.

Bugün ülkenin en önemli gelir kaynağını işçi dövizlerinin oluşturması, sistemin ve izlenen ekonomik politikanın utanç verici tablosunu oluşturmuyor. Toprağından, yurdundan, yuvasından koparılan nice genç insanımız, geçimini sağlamak, açbeş kurus biriktirebilmek için, markın hanedanlığından dinarın sultanlığına, dinarın sultanlığından doların karaborsasına sürükleniyor.

Kaldırımları dolduran küçük seyyar satıcılar, bulvarlara sarkmış karaborsacılar, uyuşturucu pazarlayıcıları, kısaca sefaletle sürüklenmiş yığınlar, büyük enerjilerini küçük işlere ve kimi zaman toplumsal anlamda olumsuz yönlerle harcayarak, günlük geçimlerini en zor koşullarda sağlamaya çalışıyor. Devra değerler üretecek koca bir kitle, üretmeden tüketiyor, toplumsal gövde milyonlarca el tarafından kemiriliyor.

KAMU İKTİSADİ KURULUŞLARI, HALKIN ZARARINA, YERLİ VE YABANCI TEKELLERE PAZARLIK KONUSU YAPILMAKTADIR.

Kamu İktisadi Kuruluşları, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın yıkıntıları arasında, ulusal ekonomik bağımsızlığımızı ve devletini, dış karşı ekonomik yönden güçlenmesini sağlayan kuruluşlar olarak doğmuştur. Bunun içindir ki, Kamu İktisadi Kuruluşlarına karşı, yabancı ve giderek yerli tekeller, düşmanca bir tutum takınmışlar ve her fırsatta, bu kuruluşların varlığını, pazarlık konusu yapmışlardır. Bugüne değin, halkın gerekli giderlerini ulusal pazardan kolaylıkla sağlayabilmesi ve geçim

3

yüksek kaliteli ürünlerle daha etkili olarak çalıştırılacak Kamu İktisadi Kuruluşları, halkın ekonomik yüksek kaliteli araçlar olmaktan çıkarsa, yerli ve yabancı özel sermayenin sömürü mekânlaşmasını amaçları haline getirilmek isteniyor. Bu nedenle de, Kamu İktisadi Kuruluşlarının, yerli ve yabancı tekelere kiralanmamasını ya da devredilmesinin yasal yolu açılıyor.

Ulusal bağımsızlık döneminin son ekonomik "kale"leri olan Kamu İktisadi Kuruluşları yerli ve yabancı tekelere eline geçtiği zaman, yoksul halk, gerekli geçim nesnelerini daha pahalıya almak, bir de bu yönden daha fazla sömürülmek durumuyla karşı karşıya kalacak, bunun yanı sıra, burada çalışan binlerce işçi özel sermaye sahiplerinin elinde, işsizliğe ve baskıya maruz bırakılacaklardır. Tütün ve çay işletmelerinde, devlet tekeli kaldırılarak, geniş bir pazar, özel sermayenin eline geçecek, buna karşılık, burada çalışanların önemli bir bölümü, işsizler ordusunun saflarına sürülecektir.

KIRSAL KESİM EMEKÇİLERİ HIZLA YOKSULLAŞMAKTA, AÇLIKLA SAVAŞMAKTADIR.

Türkiye gelirinde tarımın payının 1979'da % 24.33 iken, 1985'te % 20.11'e düşmüş olmasının nedenini, ürünlerin fiyatının, sanai ürünlere göre, sürekli düşürülmüş olmasında aramak gerekir. Köyde, 1979'da 100 litre motorini, 179 kg buğdayla alırken, 1985'te aynı miktarda motorini 292 kg buğdayla alabilmıştır. 1979'da gene 100 litre motorini, 632 kg pancar karşılığında alırken, 1985'te, ancak 1421 kg pancar karşılığında alabilmıştır. Aynı yıllar içerisinde, banka kredi faizleri, % 18'den % 35'e çıkarılmış; makine, gübre, motorin, ilaç, tohum fiyatları, yabancı para kuruluşların dayattığı doğrultuda devlet desteğinden yoksun bırakılarak, hızla artırmış, tarımsal ürünlerin gerçek fiyatları, devletin denetiminde, giderek düşürülmüştür. Dolayısıyla, tarımsal alanda köylüğün yarattığı kaynaklar, sermayenin artan kârına aktarılmış, küçük bir azınlığın hızlı zenginleşmesi amacıyla, köylük de hızla yoksullaşmaya sürüklenmiştir.

Kırsal alanın nüfusu, 1980'de, toplam nüfusun % 62'sini oluşturunca, 1985'te bu oran % 45'e düşmüştür. Bu, özünde, yeni istihdam alanları yaratmaktan yoksun sanai merkezlerle emilen bir nüfus değişiminin değil, yoksullaşmış ve umarsız kalmış köylülerin, kırsal alandan kentlere itilmiş olmasının sonucudur.

Cumhuriyet döneminde, köklü bir toprak reformunun yapılamamış olması, kırsal alanın demokratikleşmesini sürekli geciktirmiş, toprak dağılımındaki eşitsizlik kadar, geri ve geleneksel ilişkiler, gerici ideolojilerin barınma ve yeniden gelişme alanları olarak kalmıştır. Kemalizmin laik eğitim ilkelere dayanarak modernleşmeye başladığı yıllardan bugüne, köylük, kimi bölgelerde bir yandan toprak ağalarının sömürü ve baskı altında, bir yandan tarikat şeyhlerinin etkisi altında ezilmiştir. Buna karşılık, yoksul ve küçük köylülerin demokratik ve ekonomik savaşımlarını örgütleyen demokratik halk kooperatifleri çalışmaz duruma getirilmiştir.

DIŞA BAĞIMLI EKONOMİK POLİTİKALAR, BİLİM VE TEKNOLOJİ ÜRETİMİNİ DURDURMUŞTUR.

İlk dış borçlanmalar dönemine geçildiği, yabancı sermaye yatırımlarının yolu yasal olarak açılmaya başlandığı dönem, aynı zamanda, köylüğün bağrımdan gelerek, köye, çağdaş yaşamın gerektirdiği tekniği ve düşüncüyü götüreceği olan ve bireyin zihinsel-bedensel-üretimsel yönden gelişmesini ilk deneyen eğitim kurumları Köy Enstitülerinin, ağır bir saldırıya uğradığı dönem oldu. Bununla yetinilmedi. Laik ve bilimsel eğitim kurumları, gericiliğin içten içe beslediği kurumlarla kuşatılmaya başlandı; giderek, ilköğretimden üniversiteye dek, düşünen, araştıran, kişiliğini özgürce geliştiren insan yerine, çağdaş inançlarla boğulmuş, dogmatik insan yetiştirmeye ağırlık verildi. İçerik boşaltılmış bir "Atatürkçülük", her türlü gericiliği gizleyen bir maske oldu, olmaya devam ediyor. Bugün de, üniversiteler, özgürce bilim üreten, teknik bilim üreten, deney üreten kurumlar olmaktan çıkarsıyor, çağdaş ekonomi biliminin, feisefenin, sanatın, yazının dışlandığı, bilimin ve teknik bilimin yalnızca tikel edildiği kurumlara dönüştürülüyor. YÖK, bilimsel

disiplane artırmayı olduğu kadar, kişiliği serbestçe gelişmesinin dışı vurum gündelik yaşam biçimlerini, "işçi disiplini" anlayışıyla baskı altına alıyor, dışı bağımlı ekonominin gereksindiği teknolojik pazarın genişlemesine olanak sağlayacak ucuz ve uysal kafalar yetiştirmeyi amaçlıyor.

Kaynağını halkın ilk toplumsal biçimlenmelerinden alan, ulusal kültüre evrimleşen ve kodlanmış evrenselde açan kültürümüzün canlı, dinamik ve devingen özine, TRT, "cam"ı kapıyor; camı, ölmüş ortaçağ kültürü ile çürümüş kozmopolit kültürün yozlaşmış örnekleriyle boyuyor. Tommika ve Mızraklı İlmihal, kozmopolit kültür ile ortaçağ kültürü, taze beyinleri, kendine, halkına, çağına yabancılaştırıyor.

Çağdaş dünyaya ve çağdaş düşüncelere pencere açan binlerce kitap, yasal kısıtlılığı bulunmayan, yargının akladığı, aklanamı onadığı binlerce kitap toplandı ve bu kez, alamlarda değil, sansürce yaloldı, imha edildi. Düşünce özgürlüğü üzerindeki baskılar, onu bütünleyen basın üzerindeki baskılarda sürüyor. Basının tekelleşmesi, bir yandan, basının "basın olarak" görevini, lotaryaya dönüşürken, öte yandan, toplu işten çıkarmalar hızlanıyor ve yaygınlaşıyor.

İŞÇİLERİN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNE YÖNELİK KISITLAMALARIN YANI SIRA BAŞTA KIDEM TAZMİNATI VE ASGARİ ÜCRET OLMAK ÜZERE, TEMEL KAZANIMLARA YÖNELİK SALDIRILARIN ARDI ARKASI KESİLMEMEKTEDİR.

Sendikalar ve sendikali işçiler üzerinde yoğun ve çoğu kez de yasadışı baskı uygulanmakta, yargı kararı bile olmadan sendikalar kapatılmakta, malları elinden alınmakta, doğal hakları olan etkinliklerinden alınmakta, sınıf ve kitle sendikacılığını savunanlar yargılanmaktadır. Sendika çalışmaları, sendika kurma, yönetici olma ve özgür irade ile sendika seçme konularında üyesi olduğumuzu iddia ettikleri hiçbir Batı ülkesinde görülmemiş sınırlamalar uygulanmaktadır. Grev yasakları ve sendikalaşmalarını alabildiğine yaygınlaştıran İktidar, toplu pazarlık düzenine işveren lehine katılmaktadır. Gözetiminde sendikalaşması gereken her dört kişiden ancak bir sendikadır. Buna karşılık sendika görünümlü altında bir yabancı ülke kuruluştur en geniş serbestlik içinde etkinliklerini sürdürmektedir. Memurların sendikalaşması yasaklanmıştır. İşçilerin örgütlenme özgürlüğüne yönelik kısıtlamaların yanı sıra, başta kıdem tazminatı ve asgarî ücret olmak üzere, temel kazanımlara yönelik saldırıların ardı arkası kesilmemektedir.

TOPRAKLAR YABANCILARA SATILMAKTA, SERBEST BÖLGELERLE YURT TOPRAKLARI BÖLÜNMEKTEDİR.

Türkiye'de bir yandan ülkenin bölünmezliği edebiyatı yapılırken, öte yandan da topraklarımız yabancılarla satılarak ve Serbest Bölgeler kurularak ülke toprakları fiilen bölünmektedir. Serbest Bölgelerde birtakım TC yasaları geçerli olmayacak, yerli ve yabancı sermayedarların çıkarları doğrultusunda yeni düzenlemeler yürürlüğe konulacaktır. Serbest Bölgelerin altyapıları halkın ödediği vergilerle yapılacak ve buralardaki işadamlarının kullanımına verilecektir. Emekçiler buralarda demokratik hak ve özgürlüklerini korumanın aracı olan grev yapma hakkından yoksun bırakılacaktır. Yabancı sermaye ile onların işbirlikçisi yerli tekeller daha çok sömürüp kazansınlar diye yoğun bir soygun düzeni kurulacak, her türlü yasadışı işler ve kaçakçılık kol gizecektir.

DIŞ BORÇLAR SON ALTI YILDA BİR KAT ARTMIŞ, 13 MİLYAR DOLARDAN 26 MİLYAR DOLARA ÇIKMIŞTIR.

Ülkemiz, tarihinde görülmemiş ölçüde dış borçlar altına sokulmuştur. Döviz bunalımı kalmadı diye İktidarcı övünülen bu dönemde son altı yılda dış borçlar bir kat daha artarak 13 milyar dolardan 26 milyar dolara, faizleriyle birlikte 30 milyar doların üstüne çıkmıştır. Bugün Türkiye'nin dış borcu bir yıldıki dışsatımdan elde ettiği paranın üçbuçuk katıdır. Türkiye, her yıl satın

aldığı mal ve hizmetlere bir milyar dolarlık bölümünü borçlanarak satın alabilmektedir. Bundan da ötesinde, yarınları, borçlarını yeniden borçlanarak ödeyebilmektedir. Her yıl vadesi gelen borçların süresinde ve fazlası yabancı ülkelerden yeniden borçlanarak ödenebilmektedir. Dış borçlarla ilgili yalnızca bazı ödemeleri tutan yabancı ülkelerde çalışan işçilerimizin yurda gönderdiği döviz eşittir. Türkiye, her yıl daha çok borç ödediği halde, her yıl borcu daha da artan bir kısır döngü içerisinde girmektedir.

ASKERİ VE SİLAH HARCAMALARI, BESLENME, EĞİTİM VE SAĞLIK HARCAMALARININ ÇOK ÜSTÜNDE OLUP, ULUSLARARASI SİRALAMADA BAŞLARDA YER ALMAKTADIR.

Yurdumuz beslenme, barınma, eğitim, sağlık gibi temel gereksinimlerin bölüşümünde uluslararası sıralamada sonlarda yer alırken, silah altında tutulan asker sayısı bakımından dünya beşinci sıdır. Türkiye'deki askeri harcamalar, eğitim ve sağlık harcamalarının çok üstündedir. Bir asker için bütçeden ayrılan para, yaklaşık 300 sivil yapılan harcamaya denk düşmektedir. Bir jet uçağının satın alındığı parayla 50 bin traktör ya da 100 yataklı 75 hastane kurulabilmektedir. Oysa Türkiye'nin jeopolitik konumu, asker sayımızı ve silahlanmamızı artırmayı değil, tam tersine Atatürk zamanında olduğu gibi asker sayımızı ve silahlanmamızı sınırladığımızı gerektirmektedir. Yoksul ülkemiz, silahlanma ve askeri harcamalarda, dünya ortalamasını, hatta NATO ülkeleri ortalamasını bile geçmiştir. Askeri harcamalar 1983 yılında 2,8 milyar dolar, yani 2 trilyon TL olmuştur. Kısacası bu dönemde askeri harcamalar yaklaşık dört kat artmıştır. Uluslararası tekelleri sermaye, yaşayabilmek için zorunda olarak silah satışını giderek artırmak amacıyla yurdumuzu ve kimi komşularımızı silahlanma yarışına itmiştir. Buna karşı önlem olarak yurt içinde özel girişim eliyle silah fabrikaları kurularak, ulusal değil, tersine ulusalıya aykırı bir girişimdir. Çünkü, silah fabrikaları kuracak olan büyük sermaye, niteliği ve doğası gereği, dışa bağımlıdır. Bu, Türkiye'nin askeri ve sosyal hayatında yeni ve yabancı büyük sermayeyle birleşimi kılacak demektir.

SAĞLIKLI YAŞAM HAKKIMIZ, DOĞUŞTAN KAZANILMIŞ VE VAZGEÇİLMEZ BİR HAKTIR.

Bütçesinde sağlık işlerine % 2,5 pay ayrılmış bir ülkede sağlıklı yaşam hedefine ulaşmak olanaksızdır. Her 10 çocuğumuzdan biri daha bir yaşına gelmeden ölüyor, sağlık masayeneleri hastanelerde bir iki dakika içinde sıkıştırılıyor, hekimler yarım günde 80-100 hastaya bakmak zorunda bırakılıyor, tedavi ar, sağlıkla ilgili yeterli besin gibi temel gereksinimlerimiz sağlanmıyor, aşı kampanyaları gösterişli gösterişlere dönüştürülüyor, yoksul halk ilaç parası bulamıyor. Buna karşılık ilaçlar, halk sağlığını bile sermayeyle yeni bir kazanç alanı haline getirmek için, sağlık hizmetlerini daha çok özelleştirme tasarımları hazırlıyor. Sağlık işlerini ülke düzeyine dağılımı her bakımdan olağanüstü dengesizdir. Devlet, yurttaşların ruh ve vücut sağlığının sağlanması sorumluluğunu özel girişime devretmemelidir. YÖK uygulamasından sonra tıp fakültelerinde de öğretim ve öğrenimin niteliği hızla düşmektedir. Sağlık bakımından devletin temel görevi, hem hastaların tedavisini sağlamak, hem de koruyucu sağlık hizmetini yapmaktır. Bunun için de sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi göstermelik olmaktan çıkarılmalıdır.

SONUÇ

TOPLUMUN VE ÜLKENİN YARARINA OLMAYAN BU EKONOMİK DÜZEN ELBETTE DEĞİŞECEKTİR. VE ELBETTE, HALKIMIZ, KENDİSİNİN VE ÜLKESİNİN GELECEĞİNDE SÖZ VE KARAR HAKKINI ELDE EDECEKTİR. EKONOMİK-DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ, KENDİ BİLİNCİYLE VE KENDİ GÜCÜYLE AŞACAKTIR. BUNUN İLK KOŞULUNUN DA, HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ SÜREKLİ GELİŞTİREN GERÇEK BİR DEMOKRASİYİ KURMAK OLDUĞUNU BİLMEKTEDİR. TÜM DÜNYADA, İNSANLIĞIN ONURLU TARİHİNİ HALKLAR YARATMIŞTIR. ÜLKEMİZDE DE, HALKIMIZIN KENDİSİ YARATACAKTIR. BUNDAN KİMSENİN KUŞKUSU OLMAMALIDIR.

13 Eylül 86

Die Türkei braucht demokratische Rechte

Veranstaltungen zum Jahrestag des Putsches

Frankfurt/Duisburg. UZ - Den 6. Jahrestag der Machtübernahme der faschistischen Juntageneräle vom 12. September 1980 in der Türkei nehmen an diesem Wochenende Demokraten aus der Bundesrepublik und der Türkei zum Anlaß, mit Kundgebungen, Demonstrationen und Foren auf dieses Ereignis hinzuweisen.

In den Aufrufen zu den Veranstaltungen wird daran erinnert, daß in den vergangenen sechs Jahren 50 Personen durch Erhängen ermordet worden seien. Mehr als 100 ausgesprochene Todesurteile warteten auf Vollstreckung. Nahezu 60 ausgesprochene Todesurteile befänden sich zur weiteren Behandlung bei den höheren Gerichtsinstanzen.

Die DKP hat in einem Grußschreiben an die Teilnehmer der Kundgebung und Demonstration am heutigen Samstag in Duisburg ihre Solidarität zum Ausdruck gebracht. Darin werden erneut die Forderungen erhoben:

ben: ● „Freiheit für alle verfolgten Demokraten der Türkei! ● Schluß mit der chauvinistischen Unterdrückung des kurdischen Volkes! ● Generalamnestie jetzt! ● Wiedezulassung und freie Betätigung von demokratischen Organisationen, Parteien und Vereinigungen! ● Stopp jedweder Unterstützung des Gewaltregimes in der Türkei durch die Bundesregierung! ● Für die volle Verwirklichung des Asylrechts!“ Ein ähnliches Schreiben ging an ein ganztägiges Forum, das ebenfalls am Samstag im Bürgerhaus in der Frankfurter Nordweststadt durchgeführt wird.

UZ

Seite 4 / Dienstag, den 16. September 1986

Kampf um Demokratie in der Türkei ist kein Terrorismus!

Demonstrationen und Forum zum 6. Jahrestag des Putsches

Frankfurt, UZ/ppa - Einen Appell zur Unterstützung des Kampfes für „Demokratie und Menschenrechte in der Türkei“ richteten die 350 Teilnehmer eines Forums der „Initiative für Solidarität mit den Intellektuellen der Türkei“ am Sonnabend an die Weltöffentlichkeit. Darin wird die zivi- lisierte Welt aufgerufen: „Erlaubt nicht, daß die Kämpfer für Demokratie und Menschenrechte in der Türkei zu Terroristen abgestempelt werden!“

Parteien, Gewerkschaften, Einzelpersonlichkeiten und demokratische Organisationen der Bundesrepublik und weiterer Länder solidarisierten sich durch eine Vielzahl von Grußadressen mit den Forderungen der Demokraten in der Türkei nach Beendigung von Verfolgung, Folter und Mord sowie der Wiederherstellung fundamentaler Grundfreiheiten und Gewerkschaftsrechte.

Auf dem anläßlich des 6. Jahrestages des Militärputsches in der Türkei durchgeführten Forum berichtete das geschäftsführende Vorstandsmitglied des verbotenen Gewerkschaftsverbandes DISK, Kemal Daysal, daß gegenwärtig 1473 Gewerkschafter unter Anklage stünden und das Regime gegen 74 führende Gewerkschafter die Todesstrafe beantragt habe. Die Diktatur habe die Wirtschaft des Landes ruiniert, sechs Millionen Menschen seien Arbeitslose und die Masse der Bauern und Arbeiter mit der realen Gefahr konfrontiert, zu verhungern. Die Realeinkommen hätten sich in den sechs

Jahren seit dem Putsch vom 12. September 1980 halbiert. Es wurde darüber informiert, daß seit 1980 mehr als 11 000 Menschen staatenlos geworden seien, weil das Regime ihnen aus politischen Gründen die türkische Staatsbürgerschaft aberkannt habe.

Anläßlich des Putsch-Jahrestages demonstrierten in Frankfurt/Main weit über 1 000 Menschen für demokratische Rechte und die Freilassung politischer Häftlinge in der Türkei. In Duisburg demonstrierten am Sonnabend unter einem Wald von roten Transparen- ten, Fahnen und mit hunder- ten Umhängeschildern über 3 000 Türken und Kurden aus dem Ruhrgebiet in einem kilometerlangen Zug durch die Innenstadt Duisburgs. 12 türkische und kurdische Arbeiterorganisatio- nen hatten zum 6. Jahrestag der Machtergreifung durch die Militärjunta zu der Demonstration aufgerufen. Hauptforderung war die Wiederherstellung der Demokratie und der Menschenrechte in der Türkei.

13 Eylül 86

MİLLİYET

12 Eylül'ün 6. yıldönümünde Bonn'da toplantı

Türkiye'ye "çamur" atıldılar

FEDERAL Almanya'nın başkenti Bonn'da, 12 Eylül'ün 6. yıldönümü nedeniyle dün düzenlenen basın toplantısında, Türkiye'ye çamur atıldı ve Türkiye ile iyi ilişkilerde bulunan Avrupa ülkeleri kınandı. Konuşmacılar, Türkiye'de hâlâ demokrasiden sözlerinin mümkün olmadığını, şimdiki hükümetin de askeri idarenin devamı olduğunu öne sürdüler, "İnsan hakları çiğneniyor, işkenceler devam ediyor" dediler. Bu arada Alman Yeşiller Partisi'nin milletvekilleri Gert Bastian ve lider Petra Kelly, Federal hükümet ve Alman Cumhurbaşkanı'nın Türkiye ile

iyi ilişkiler sağlayan tutumunun utanç verici olduğunu belirttiler. Uluslararası Basın Merkezi'ndeki toplantıya, 12 Eylül'den sonra yurt dışına çıkan Prof. Server Tanilli, Mehmet Karaca, Turhan Ata, Cahit Baylan, Murat Tokmak, Enis Coşkun, Ahmet Erol, Melike Demirağ ve Şanar Yurdatapan ile Türkiye'den davet edilen İnsan Hakları Birliği Başkanı Nevzat Helvacı ve Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı Ahmet Abakay da katıldılar. Öte yandan aynı amaçla Brüksel'de de bir toplantı yapıldı. Toplantıda, Türkiye'yi kınayan ve çeşitli iddiaları içeren 400 sayfalık bir "siyah kitap" dağıtıldı. (Fotoğraf: Bülent ZARIF—BONN)

03.09.86

Münstersche Zeitung

Aktionen für die Türkei

Münster. Aus Anlaß des 6. Jahrestages des Militärputsches in der Türkei vom 12. September 1980 findet in Münster die „Aktionswoche für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei und Türkisch-Kurdistan“ vom 8. bis 12. September statt. Veranstalter sind der Türkische Arbeiter- und Studentenverein, das Türkei-Komitee sowie „Kurd-Kom“.

In der Aktionswoche sind folgende Veranstaltungen geplant: 8. September, 20 Uhr, KSG, Frauenstraße 3-7: Diavortrag über „Menschenrechte in der Türkei und Türkisch-Kurdistan“ mit Amnesty International (AI) und der Gemeinnützigen Gesellschaft zur Unterstützung von Asylbewerbern (GGUA).

9. September, 20 Uhr, „Brücke“, Wilmergasse 4: „Bildungswesen in der Türkei – Solidarität mit den Hochschullehrern“. Teilnehmer: Türkische Wissenschaftler und Hochschullehrerinnen und Hochschullehrer der WWU.

11. September, 20 Uhr, Kulturzentrum Frauenstraße 24: „Solidaritäts- und Kulturabend – Zur Lage der Künstler und Intellektuellen in der Türkei“. Kulturveranstaltung mit Günter Gall und der Kulturkooperative Münster, Volksmusik aus der Türkei zum Gedenken an Ruhi Su.

12. September, 20 Uhr, KSG, Frauenstraße 3-7: „Solidarität mit den Gewerkschaftlern in der Türkei“, mit Josef Wildemann, Kreisvorsitzender des DGB Münster und Warendorf.

Mahnwachen vor dem Regierungspräsidium am Domplatz sind Montag, Dienstag, Donnerstag, Freitag von 13 bis 18 Uhr, Mittwoch von 10 bis 14 Uhr.

Foto-Ausstellung während der Aktionswoche im Café Malik, Frauenstraße 14.

Westfälische Nachrichten

Donnerstag, 4. September 1986

Aktionswoche und Foto-Ausstellung

Münster. Zum sechsten Jahrestag des Militärputsches in der Türkei am 12. September findet vom 8. bis zum 12. September in Münster eine „Aktionswoche für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei und Türkisch-Kurdistan“ statt. Als Veranstalter treten der Türkische Arbeiter- und Studentenverein, das Türkei-Komitee und Kurd-Kom auf. Die zentrale Veranstaltung beginnt am 9. September um 20 Uhr in der „Brücke“ mit dem Thema „Bildungswesen und Solidarität mit den Hochschullehrern“. Begleitet wird die Aktionswoche von einer Foto-Ausstellung im Café Malik in der Frauenstraße.

Türkei

Aktionswoche

8. September, 20.00 Uhr: Diavortrag:

„Menschenrechte und Generalamnestie“. Rothenburg 34/35, u.a. mit der GGUA (Gemeinnützige Gesellschaft zur Unterstützung Asylsuchender)

9. September, 20.00 Uhr: Vortrag: „Bildungswesen in der Türkei“, in der „Brücke“, Wilmergasse 4, u.a. mit mehreren deutschen Professoren und Vertretern der verbotenen türkischen Lehrgewerkschaft.

11. September, 20.00 Uhr: „Solidaritäts- und Kulturabend“, in der Frauenstraße 24, Musik von und mit türkischen und deutschen Künstlern.

12. September, 20.00 Uhr: Vortrag: „Solidarität mit den Gewerkschaftlern in der Türkei“, in: Clubraum I, KSG, u.a. mit J. Wildemann, Bezirksvorsitzender des DGB.

Anschließend: Pressekonferenz mit allen Beteiligten der Woche.

Täglich: Fotoausstellung zur wirtschaftlichen und politischen Entwicklung in der Türkei in den letzten 20 Jahren, im Café Malik, Frauenstraße.

Mahnwachen: mo, di, do, fr: 13-18 Uhr am Domplatz, mi: 11-13 Uhr am Domplatz.

Stadtblatt Nr. 18

06.09-19.09.86

Oberbebauung unter Dach und Fach kriegen wird, steht dazu noch in den Sternen. Die Zeiten für Bauherrenmodelle sind, wie die SPD prognostiziert hatte, schlechter geworden. Mittlerweile ist von einem Altenwohnheim die Rede, auf daß die Omas und Opas ihren Popsche ganz in ihrer Nähe parken können.

Rainer Neutzing

Türken

»Engagement trotz Risiken«

Am 12. September 1980 fand der Militärputsch in der Türkei statt. Der traurige Jahrestag ist Anlaß für eine Aktionswoche in Münster.

»Während dieser Woche wollen wir die münstersche Bevölkerung auf die Mißstände in unserem Heimatland aufmerksam machen«, berichtet ein Mitarbeiter des »Türkei-Komitees«. Gemeinsam mit dem »Kurd-Kom« (Kurdistan-Komitee) und dem »Türkischen Arbeiter- und Studentenverein« hat die Gruppe die Aktionen vorbereitet.

Fünf Tage lang werden Vorträge, Diskussionen und Kulturveranstaltungen, begleitet von einer Fotoausstellung und Mahnwachen, über die Situation in der Türkei informieren.

Weiterhin werden Menschen verfolgt und gefoltert. Nach Angaben der Veranstalter gibt es derzeit 40.000 politische Gefangene, die von einer Amnestie ausgeschlossen sind. Fast 1500 Menschen sollen bislang auf der Flucht erschossen und über 4000 Todesstrafen gefordert worden sein. »Allein im Juli und August sind 35 politische Gefangene zum Tode verurteilt worden«, heißt es.

»Das Land befindet sich in einer wirtschaftlichen Krise, die Inflationsrate schwankt um 46 %«, berichtet eine Mitarbeiterin des »Türkei Komitees«.

»Von der hohen Arbeitslosigkeit sind vor allem Frauen betroffen. Um zu überleben, sind viele zur Prostitution gezwungen. In nur einem Jahr haben sich 250.000 Frauen offiziell als Prostituierte angemeldet.«

Stadtblatt 27

MÜNSTER M

Militärisch ist die Türkei eng mit dem Westen verflochten. Mit 850.000 Soldaten stellt sie die zweitgrößte Armee innerhalb der NATO. In Türkisch-Kurdistan, wo die linksorientierte Bevölkerung nach Autonomie strebt, soll ein Drittel der Soldaten stationiert sein. »Neben Israel ist Türkisch-Kurdistan der einzige Stützpunkt im Nahen Osten«, weist einer der Veranstalter auf die strategische Bedeutung des Landes hin.

»Es herrschen in Türkisch-Kurdistan kriegsähnliche Zustände. Zuletzt wurden am 15.8. mehrere Dörfer in Irakisch-Kurdistan angegriffen und bombadiert. Hunderte von Frauen und Kindern kamen ums Leben«, erzählen die Mitarbeiter des Komitees. Sie fordern dazu auf, die umfangreiche militärische und wirtschaftliche Hilfe für die Türkei zu stoppen.

Die Veranstalter weisen auch darauf hin, welche Gefahren ihr politisches Engagement in Münster in sich bergen kann: »Das in Münster ansässige Generalkonsulat ist dafür zuständig, Pässe auszustellen oder zu verlängern. Die Frist beträgt fünf Jahre, Studenten müssen ihren Paß jährlich erneuern lassen. Das Konsulat verfügt über »Schwarze Listen«, in denen 8000 bis 12.000 Namen erfaßt sind. Falls man in diesen Listen steht, wird der Paß nicht verlängert und eingezogen. Die Folge ist dann die Ausweisung. Schriftlich wird der Paßentzug nicht begründet, denn dadurch ergäbe sich der Anspruch auf Asyl.«

Appelle an den Rat, die Arbeit des Konsulats genauer zu überprüfen, blieben bisher ohne Wirkung. Ein größeres Interesse an der Arbeit der Gruppen und der Situation in der Türkei spüren die Organisatoren bei Privatleuten. »Es ist erfreulich, wieviele uns bei den Vorbereitungen helfen, Flugblätter verteilen und uns während der Aktionswoche unterstützen.«

Cilly Teroerde

Josef Wildemann: Solidarität mit türkischen Arbeitern

EHK. Münster. Die Feststellung, daß die Solidarität in der Arbeiterbewegung keine nationalen Grenzen kenne und daher eine Verbundenheit zwischen der türkischen Gewerkschaft und dem DGB existiere, war ein Kernsatz des Referats, das der DGB-Kreisvorsitzende Joseph Wildemann am Freitagabend vor rund 30 Türken und

Deutschen hielt. Wildemann unterstrich, daß derjenige, der Solidarität ausübt, nicht gefoltert werden dürfe und forderte, politische Gefangene in der Türkei freizulassen.

Desweiteren ging er auf die Situation türkischer Arbeitnehmer in der Bundesrepublik ein, die damals herzlich begrüßt worden seien. Sie seien als

Menschen gekommen und hätten daher auch ein Recht, wie Menschen behandelt zu werden. Von der „Arbeitsmarkt-Wende“ seien sie doppelt betroffen, da sie zum großen Teil arbeitslos seien, darüberhinaus aber auch noch mit ausländerfeindlichen Parolen wie „Türken raus“ konfrontiert würden.

Die Veranstaltung bildete den Abschluß der Aktionswoche, die aus Anlaß des 6. Jahrestages der Machtübernahme durch türkische Militärs stattfand und in dessen Rahmen schon über Menschenrechtsverletzungen in der Türkei und über das Bildungswesen diskutiert worden war. Die Veranstalter der Woche, das Türkei-

Komitee Münster, der Türkische Arbeiter- und Studentenverein e. V. und Kurd-Komitee Münster, wollten hiermit einen Aufruf unterstützen, der unter anderem den „Schluß mit Folter, Hinrichtung und Massaker in der Türkei, Freiheit für alle politischen Gefangenen und keine Wirtschafts- und Militärhilfe“ fordert.

15. Sep. 86. Münsterische Zeitung.

Viele boten praktische Hilfe an

„Aktionswoche gegen den Faschismus in der Türkei“ erfolgreich

-gro- Münster (Eig. Ber.). Als insgesamt sehr positiv bezeichneten die drei türkischen Organisatoren der „Aktionswoche gegen den Faschismus in der Türkei“ das Ergebnis der verschiedenen Veranstaltungen vom 8. bis 12. September in Münster. „Wir haben unseren Zweck erreicht, direkt mit den münsterschen Bürgern ins Gespräch zu kommen“, zog Arif Ünal, Mitglied des Türkischen Arbeiter- und Studentenvereins, die Bilanz. Besonders freute er sich darüber, daß zahlreiche Bürger spontan aktive, praktische Hilfe angeboten hätten, so zum Beispiel Spenden oder Unterschriftenaktionen.

Mit der Veranstaltung „Solidarität mit den Gewerkschaftern in der Türkei“ endete am Wochenende im Clubraum der Katholischen Studentenge-

meinschaft die Aktionswoche, in der die Veranstalter – das Türkei-Komitee, der Türkische Arbeiter- und Studentenverein und das Kurden-Komitee Münster – neben einer Flugblattaktion vor dem Gebäude des Regierungspräsidenten zu Diskussionen über Menschenrechtsverletzungen und das Kultur- und Bildungswesen eingeladen hatten.

Nach einem kurzen geschichtlichen Rückblick auf die Entwicklung der türkischen Gewerkschaften und deren Situation seit 1980 durch Arif Ünal forderte Josef Wildemann, Kreisvorsitzender des DGB Münster, alle auf, sich gemeinsam für das Ziel, „auch in der Türkei muß es freie Gewerkschaften geben“, einzusetzen. Damit solle die Solidarität mit den türkischen Arbeitern demonstriert werden. Seine Forde-

rung begründete Josef Wildemann mit den Worten: „Freie Gewerkschaften sind eine Grundlage für eine freiheitlich-demokratische Grundordnung.“

Im Hinblick auf die Nato-Zugehörigkeit der Türkei und deren Anbindung an die Europäische Gemeinschaft wies der Soziologe Prof. Christian Sigrist aus Münster darauf hin, daß es den Deutschen nicht gleichgültig sein könne, was in der Türkei geschehe. In seinem Resümee zu der Veranstaltung über das Bildungswesen in der Türkei machte er noch einmal deutlich, daß durch staatliche Repressalien freie Wissenschaft, Forschung und Lehre in weiten Bereichen nicht mehr möglich seien. So würden politische Wissenschaften in der Türkei überhaupt nicht mehr unterrichtet.

16. Sep. 86 westfälische Nachrichten

Frankfurter

Rundschau

13. Sept. 86

Die Türkei wird der Scheindemokratisierung bezichtigt

Oppositionelle sehen sechs Jahre nach dem Militärputsch „im Kern unveränderten Fortbestand des Unrechtsregimes“

Bonn, 12. September. Zum sechsten Jahrestag des Militärputsches in der Türkei haben am Freitag in Bonn bundesdeutsche Politiker und Gewerkschaften sowie Vertreter von türkischen Gewerkschaften und Menschenrechtsorganisationen „Scheindemokratisierung“ im Kern unveränderten Fortbestand des Unrechtsregimes in der Türkei angeprangert. Trotz mangelnder Rechtmäßigkeit und Fortdauer der Militärdiktatur werden die Angehörigen von politischen Gefangenen, die vor kurzen einen Verein zur Unterstützung der Inhaftierten gründen wollten, sei die Gründung verboten worden. Erst kürzlich sei die Ehefrau eines untergetauchten Oppositionellen von der Militärpolizei festgenommen und in die Stadt gebracht worden, um von Ärzten untersucht zu lassen, ob sie in den letzten Tagen Geschlechtsverkehr gehabt habe. Damit sollte festgestellt werden, ob sie von ihrem untergetauchten Ehemann heimlich besucht wird.

Der ehemalige Verfassungsrichter Martin Hirsch (SPD) vor einigen Jahren selbst als Prozessbeobachter in der Türkei, meinte in der Türkei habe sich „leicht in der Nuance etwas geändert, aber im Kern das Unrecht, vor dem man die Wohnung gar nicht verlassen darf, die zialdemokratische Verfassung, die einen großen verschleierte, ist“. Der so Heinz-Oskar Vetter kritisierte die „brutale Bombardierung kurdischer Dörfer und Irak durch die Sicherheitskräfte“ und verwies darauf, daß immer noch 30 000 Menschen aus politischen Gründen inhaftiert seien und daß etwa 1500 Mitgliedern der türkischen Gewerkschaft DISK langjährige Haftstrafen drohten.

Von unserem Redaktionsmitglied Daniel Riegger

„Die Türkei hat kein Recht, ein volles Mitglied der EG zu sein“, sagte der SPD-Bundestagsabgeordnete Michael Catenhusen. Alle Verfolgungsgesetze der Militärdiktatur bestünden bis heute weiter. Politisch verfolgte aus der Türkei Asyls in der Bundesrepublik haben, des Schlupfloch Klaus Thising, der SPD-Politiker Klaus Thising, sagte der unbedingte nötige der Bundesregierung nach den Angaben der Türkei verlangt. Ausweisung eines Besuchsvisums für die Asylanträge überhaupt erst ermöglichen, ein polizeiliches Führungszeugnis der türkischen Polizei.

Als Beispiel für die „Scheindemokratisierung“ in der Türkei nannte der stellvertretende GTW Bundesvorsitzende Joachim Albrecht gegen die sogenannten Friedensprozeß, den Angeklagten jedoch keine Haftverschöpfung gewährt habe. Albrecht verurteilte die Pläne der Bundesregierung, 80 arbeitslose Lehrer in die Türkei zu schicken, die dort aus der Bundesrepublik zurückgekehrte Jugendliche betreiben sollten. Sie hätten dann einen türkischen Kultusminister als Arbeitsgeber, der gleichzeitig für das Verbot der türkischen Lehrergewerkschaft verantwortlich sei.

Petra Kelly von den Grünen erneuerte ihre Kritik an Bundespräsident Richard von Weizsäcker, der bei seinem Türkei-Besuch die Menschenrechtsverletzungen und die Verfolgung der Kurden nicht angesprochen habe. Die im Europarat am November turnusgemäß anstehende Präsidentschaft der Türkei nannte sie wegen der damit verbundenen politischen Auf-

ÇAĞRI

Bireylerin,hatta kurumların yaşamında olduğu kadar,ulusların yaşamında da,süregiden gelişmenin altını çizerek bir toplam yapmak,olan-bitenlerin tümü üzerinde düşünmek gereksinimi zaman zaman ortaya çıkar.Yurdumuz Türkiye'de 12 Eylül 1980'den sonraki gelişmeler de bugün böyle bir gereksinimi duyuruyor.Çünkü günümüzde:

- Gerçekten "ucuz işgücü cenneti" haline gelmiş ül kemizde,emekçi halkımızın lokması ufalıyor;
- İnsan hakları üzerindeki kısıtlamalar,baskılar sürüyor.Birçok düşünürümüzün bir "kışla talimnamesi"yle karşılaştırdıkları Anayasa düşünce,vicdan,anlatım,her tür örgütlenme özgürlüklerine,biçimsel görüntüler dışın da işlerlik tanımıyor;
- Ahlaksal çürüme gitgide yaygınlaşıyor,derinleşiyor.Kültürün hemen her dalında uygulanan sayısız yasakla rın ve kısıtlamaların yol açtığı genel kültürsüzleşme,bu süreci daha da etkiliyor;
- Yurdumuzun insan ve doğa varlığı çok-uluslu te kellerin amansız sömürüsüne hedef oluyor;ekonomimiz,kat kat çoğalan dış borçların ağırlığı altında gitgide onla rın güdümüne giriyor;
- Atatürk dönemindeki,komşularla dayanışmaya ve iş birliğine dayalı barış,ulusal güvenlik ve ulusal egemen lik politikasından apayrı bir doğrultuda sürdürülen dış politika,ülkemizin komşularıyla ilişkilerini gerginleşt iriyor,ülkemizde kalkınmayı güçleştiriyor ve ülkemizi böl ge ve dünya barışını tehdit eden konumlara sokuyor;
- Tüm bunlar,içinde bulunduğumuz "Uluslararası Ba rış Yılı"nda büsbütün çağdışı bir tablo oluşturuyor.

Bu gerçekler,değişik inanış ve görüşlerde olsalar da,tüm yurtsever,demokrat,barışsever aydınlarımız ve na muslu insanlarımız için olduğu kadar,Türkiye'nin Avrupa lı dostları için de,sürüp gitmesi kabul edilemeyecek ol gulardır.

Elbette,ülkemizde bu gerçekleri bizzat yaşayan hal kımız,aydınlarımız,gerçekçi,dürüst politikacılarımız,din adamlarımız bunlara ilişkin görüşlerini,ülkedeki kısıtlı anlatım olanaklarını sonuna kadar kullanarak,değişik ara çarla dile getiriyor ve çıkış yolları arıyor.

"Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi"miz,ülke mizle canlı bağlarını sürdüren aydınlarımızın,göçmen iş çilerimizin yanı sıra,Avrupalı dostlarımızın da,o arayı şa bir katkı sağlayacak biçimde,görüş ve düşüncelerini a çıkılmalarının yararına inanmaktadır.

Bu inançla,Sizi,13 Eylül 1986 BÜRGERHAUS NORDWEST- STADT NIDDAFORUM 2,6000 FRANKFURT 50 adresinde saat:10' da yapılacak olan "Türkiye'de demokrasi ve insan hakla rı" forumuna katılmaya ve olanaklı ise orada görüş ve dü şüncelerinizi dile getirmeye çağırmaktan kıvanç duyuyo ruz.

İçten Selamlarımızla
Server TANILLI

Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi
Postfach 2106, 3550 Marburg

D.LÜDERWALDT:Postgiroamt Frankfurt
Konto no:93640-606 BLZ:500 100 60

Forum

Demokratie
und
Menschenrechte
in der Türkei

Türkiye'de
demokrasi
ve
insan hakları

13. September 1986
Frankfurt

Die Verfassung von 1982 und die
Menschenrechte in der Türkei

10.00 - 12.30

Prof. Server TANILLI

Nevzat HELVACI - Rechtsanwalt,
Vorsitzender des Vereins für
Menschenrechte
Demir ÖZLÜ - Jurist
NN

Presse-, Meinungs- und Organisations-
freiheit, freie wissenschaftliche und künstlerische Betätigung

14.00 - 16.30

Ahmet ABAKAY - Journalist,
Vorsitzender des Verbands der
zeitgenössischen Journalisten
Fakir BAYKURT - Schriftsteller
Prof. Klaus LIEBE-HARKORT

Gewerkschaften und gewerkschaftlichen Rechte

17.00 - 19.30

Cevdet SELVI

Vorsitzender der Gewerkschaft
Petrol-Is (Türk-Is)

Oskar VETTER

Ehemaliger Vorsitzender des DGB
Kemal DAYSAL

Mitglied des geschäftsführenden
Vorstandes der DISK

Ahmet EROL

Erste Vorsitzender der Vereinigung
der Arbeitsdirektoren

EINLADUNG

Genauso wie bei Menschen und Institutionen ist es von Zeit zu Zeit notwendig, im Leben von Nationen eine Zwischenbilanz ihrer Entwicklung zu ziehen und das Ergebnis zu überdenken. Die Entwicklung seit dem 12. September 1980 in unserem Land, der Türkei, bedarf solch einer Analyse.

- In Wirklichkeit ist unser Land heute "ein Paradies der billigen Löhne. Das Einkommen der arbeitenden Bevölkerung wird immer geringer.

- Menschenrechte werden immer noch mißachtet, die Repressalien dauern an. Die Verfassung wird von vielen denkenden Menschen mit einer "Kaserordnung" verglichen. Sie verhindert bis auf staatlich geduldete Formen die Wahrnehmung der Grundrechte wie die freie Meinungsäußerung, die Gewissens- und Organisationsfreiheit.

- Eine verkommene Moralvorstellung breitet sich aus und vertieft sich. Die Vernichtung der Kultur durch unzählige Verbote auf jegliche Art schöpferischer Tätigkeit begünstigt dies.

- Der Mensch und die Natur unseres Landes werden das Ziel einer erbärmlichen Ausbeutung durch die multinationalen Konzerne. Mehr und mehr beherrschen sie vorwiegend durch eine grassierende Auslandsverschuldung unsere Wirtschaft.

- Entgegen der in der Atatürk-Ära auf Solidarität und Zusammenarbeit mit den Nachbarländern, auf Frieden, nationale Sicherheit und Souveränität aufgebaute Außenpolitik wird heute, eine Außenpolitik zur Entfachung von Spannungen mit den Nachbarn, praktiziert. Diese, hemmt den ökonomischen Wachstum im Lande und bedroht den Frieden in der Region und in der Welt.

- In dem "Internationalen Jahr des Friedens", in dem wir uns befinden, zeichnen dieses Tatsachen ein mittelalterliches Bild.

Diese Realität ist sowohl für unsere patriotischen, demokratischen und sich für Frieden einsetzenden Intellektuellen als auch für die europäischen Freunde der Türkei, auch wenn sie unterschiedlicher Meinung und Überzeugung sind, unakzeptabel.

Selbstverständlich äußern unser Volk, unsere Intellektuellen, glaubwürdige Politiker und Geistlichen, die in dieser Realität leben, ihre Meinung, in dem sie die eingeschränkten Möglichkeiten bis zum Äußersten ausschöpfen und Auswege aus dieser Situation suchen.

Die Mitglieder der "Initiative für Solidarität mit den Intellektuellen der Türkei" sind überzeugt davon, daß es von großem Nutzen ist, wenn neben den Intellektuellen und Arbeitsemigranten aus der Türkei, die eine lebendige Beziehung zum Heimatland pflegen, auch unsere europäischen Freunde ihre Meinung äußern und uns mit ihren Beiträgen unterstützen.

In diesem Sinne möchten wir Sie zu dem Forum "Demokratie und Menschenrechte in der Türkei" am 13. September 1986, um 10.00 Uhr im Bürgerhaus Nordweststadt, Niddaforum 2, 6000 Frankfurt 50 einladen, und wir würden uns freuen, Ihre Meinung und Ihren Beitrag zu hören.

Mit freundlichen Grüßen

Server TANILLI

13. September 1986
Bürgerhaus Nordweststadt
Nidaforum 2, 6000 Frankfurt/Main 50

INITIATIVE FÜR SOLIDARITÄT
MIT DEN INTELLEKTUELLEN DER TÜRKEI
Postfach 2106, D-3550 Marburg
Konto-Nr.: D. Lüderwaldt 93640-606
BLZ: 500 100 60 Postgiroamt Frankfurt/Main

ÇAĞRI

Dün Bonn'daki geniş basın toplantısında, bugün burada, Türkiye'nin Federal Almanya'daki sağduyu sahibi dostlarının birçok temsilcisini dinledik. Aralarında bakanlar, parlamenterler de içinde olmak üzere, alanlarının seçkin kişileri vardı. Yine dün bugün soylu ve çıkar gözetmeyen çıkışlarını hayranlıkla izlediğimiz ve kendileriyle dayanışma halinde bulunduğumuz Türkiye aydınlarından seçkin iki konuğun ve onların yanı sıra, aynı onurlu davranışları yurt dışında sürdürmek zorunda bırakılmış olan, ülkemizin başı dik yurtseverlerinin konuşmalarını izledik. Bütün bunların, 12 Eylül 1980'den beri ülkemizde yaşanmış olayların ve bugünkü durumun değerlendirilmesi için çok önemli tanıklıklar olduğuna inanıyoruz; ve çok değerli katkılarından ötürü kendilerine ayrı ayrı teşekkür ediyoruz.

Sağduyunun bu çok sesli, ama içinde hiç de çatlak ses bulunmayan korosunu dinledikten sonra şöyle seslenmek istiyoruz:

Ülkemizin yurtsever, demokrat, sağduyulu tüm insanları:

- Yurdumuzda temel insan hak ve özgürlüklerinin yeniden egemen kılınması için, onurlu insanların hapis, işkence kaygısına kapılıp, yurt dışına doğru, arkası kesilmeyen bir siyasal göçmen seli oluşturmasına artık bir son vermek için;
- Hapishanelerin boşalması, işkencelerin, idamların durması için;
- Ülkemizin insan ve doğa kaynaklarının dış yönlendirmelerden kurtarılıp ulusal çıkarlar temelinde adil bir yaşam yolunun açılması için;
- Ülkemizde genel çürümeye, ahlaksal çöküntüye dur demek, çağdaş bir kültürlenmeyi gürül gürül başlatmak için;
- Ülkemizin olası bir savaşta ilk yok olacak bir hedef, bir atom harmanı olmaktan kayırılması, bölgemizde hirçin bir komşu durumundan çıkarılması için;

birbirinize kulak verin, el uzatın! Gün birlik günüdür: Ve halkımızın artık dayanılmaz hale gelmiş tüm haksız acılarının, sıkıntılarının son bulmasının yolu birlikten geçmektedir; şiddete karşı barışın, ezmeye karşı dayanışmanın, karamsarlığa karşı iyimserliğin birliğidir bu.

Temel insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi nice acılar pahasına kazanmış, onları zorbalığın, faşizmin saldırılarından korumak ve adım adım genişletmek için en zorlu koşulları göğüslemesini bilmiş uygar dünyanın, bu kazanımlara saygılı tüm insanları:

- Sizi siz yapan bu değerlerin, bizim ülkemizde bugün hala tehlike altında bulunmasına ilginizi eksik etmeyin;
- Tıpkı sizler gibi onurlu, başı dik insanları Türkiye'den siyasal göçmen olarak akın akın ülkenize doluşmaya zorlayan iktidarların uygulamalarından ve yaptırımlarından gözünüzü ayırmayın;
- Barışı, emeği, demokrasiyi tıpkı sizler gibi savunan insanların Türkiye'de terörist sayılmasına razı olmayın;

Uygar dünya insanlarına bu çağrı, adaletsizliğe karşı adaletin, dayatmaya karşı özgürlüğün, düşmanlığa karşı kardeşliğin çağrısıdır.

TÜRKİYE AYDINLARIYLA DAYANIŞMA GİRİŞİMİ

13 Eylül 86

Tercüman

"İnsan hakları ayaklar altında çiğneniyor"

BONN, (Tercüman)- Bir grup Türkiye aleyhtarı Türk ve Alman'ın Bonn'da düzenlediği "Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin" adlı basın toplantısında, "dikta bir rejimin sürdüğü" Türkiye'de insan haklarının ayaklar altında çiğnendiği ve "kitap yakıldığı" ileri sürüldü.

Avrupa'daki kaçak "DISK" ve "Töb-Der" üyelerinin yanı sıra genelde Türkiye aleyhtarı olarak bilinen Alman yazar, sendikacı ve politikacıların iştiraki ile yapılan toplantıda konuşan Prof. Server Tanilli, Türkiye'de demokratik olma iddiasındaki rejimin aydın düşmanlığı yaptığını belirtti. Türkiye'de "kitap yakıldığı" yolundaki iddialarına "delil" olarak, bilim ve sosyalizm yayınevinin kitaplarının kamyonlara doldurularak götürülüp imha edildiğini kaydeden Tanilli, Türkiye'deki rejimi "iğrenç bir rejim" şeklinde nitelendirdi.

Ankara Gazeteciler Derneği Başkanı olarak takdim edilen Ahmet Akabay, "kendini misafir kabul ettiği" basın toplantısına yazılı bir konuşma metni sunduğunu, fakat burada kamuoyuna da yansıyan bazı olayları tekrarlayacağını söyleyerek, kitap yakma ve diğer konular hakkında şöyle konuştu:

Atatürk'ün kurduğu CHP arşivi, kamyonlara yüklenerek SEKA'ya götürüldü ve orada imha edildi. 12 Eylül'den bu yana sekiz bin kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. Üç bin kişi de kendi isteği ile Türk vatandaşlığından çıktı. Tunceli'de aranan bir kişinin karısı, hastaneye götürülerek, acaba kocası ile beraber yattı mı diye muayene edildi. Ve sadece başına da yansıyan üç örneği tekrarladım. Yorum yapmıyorum."

Türkiye İnsan Hakları Derneği Başkanı Nevzat Helvacı ise, bu toplantıya dernek adına değil, şahsı adına katıldığını, dolayısıyla söyleyeceklerinin de şahsı görüşü olduğunu bildirdi ama, toplantı esnasında herhangi bir şey söylemedi.

TÖB-DER ÜYELERİNE BAKIYORUZ

Gazeteciden çok konuşmacının katıldığı basın toplantısında, Almanlar da konuştu. Bunlardan Alman Anayasa Mahkemesi eski başkanı Martin Hirsch, Türkiye'nin "tam bir hukuk devleti olmadığını" ileri sürerek Türkiye'nin Avrupa Parlamentosu'nda kalıp kalamayacağını yeniden gözden geçirilmesini istedi. "Gelişmeler, Türkiye'de baskıcı bir rejimin hüküm sürdüğünü gösteriyor" şeklinde konuşan SPD milletvekili Catenhusen, "Bu durum Türkiye'nin demokratik müesseselere üye olma hakkının bulunmadığını ileri sürerek, Alman askeri ekonomik yardımının durdurulmasını ve Türkiye'nin siyasi bakımdan tecrit edilmesini" talep etti.

Alman hükümetinin, "Türkiye'deki rejimi desteklemesinden duyduğu kızgınlık ve utancı dile getiren Yeşiller milletvekili Bastian ise, Almanya'nın Türkiye'ye baskı yapmasını istedi. Bir süre önce Alman ordusundan atılan General Bastian'ın "uzatmalı sevgilisi" Yeşiller milletvekili Kelly ise, "Türkiye'deki terör rejiminin Avrupa Konseyi'nce rehabilite edilmesini bir skandal" olarak isimlendirerek, "Hele Türkiye'ye Avrupa Konseyi'ne başkanlık etme hakkının verilmesi, tarifi mümkün olmayan büyük bir skandaldır" şeklinde konuştu.

Türkiye'deki duruşmaları izlemek üzere beşinci Türkiye gezisine hazırlandıklarını kaydeden Alman Eğitim ve Bilim Sendikası ikinci başkanı Albrecht, Türkiye'de "göstermelik bir demokrasi modeli" bulunduğunu ileri sürerek, "Siviller ileri sürüyorlar ama, askerler yine perde arkasında" şeklinde konuştu. Türkiye'deki rejime ateş püsküren Alman sendikacı bir "Öğretmen Sendikası" olarak isimlendirdiği "Töb-Der" yönetimine kendilerinin baktığını söyledi. "Töb-Der" Başkanı Gültekin Gazioglu'nun sendika bünyesinde "çalıştığı" biliniyor.

Bulgaristan'ın Bonn büyükelçiliğinden üç kişinin katılarak bol bol resim çektiği "Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin" toplantısında garip ve esrarengiz bir hava vardı. Toplantıda bildiri dağıtanlardan birinin Bulgarlar'a gelerek el sıkması dikkati çekerken, toplantıya katılan bir Alman'ın kalkıp, Türkiye üzerindeki Sovyet emelleri üzerine bir soru sorması, toplantının havasını bozdu. Sadece organizatörlerin konuşup, organizatörlerin soru sorduğu toplantı, dışarıdan bir soru gelmemesi üzerine, "Frankfurt'ta buluşmak üzere" kapatıldı.

Toplantıya katılanlar arasında ayrıca şu "misafirler" takdim edildiler: Mehmet Karaca (Metal İş Başkanı, DISK Yön-Kur üyesi şimdi Fransa'da ilticacı), Enis Coşkun (Barış Derneği Genel Sek. Fransa'da ilticacı), Turhan Atak, (Bank-Sen 2. Bşk. ve DISK Yön-Kur üyesi, ilticacı), Cahit Taylav (Bank-Sen Ankara temsilcisi, DISK Yön-Kur üyesi, İngiltere'de ilticacı), Ahmet Erol (İşçi Müdürleri Derneği, İsveç'te ilticacı), Turgut Arınır (Barolar Birliği'nden, Almanya'da ilticacı), Murat Tokma (Maden-İş 2. bşk ve DISK Yön-Kur üyesi, Almanya'da ilticacı) ve Melike Demirağ (Almanya'da ilticacı).

An die westeuropäische Öffentlichkeit

ERKLÄRUNG

Der in Westeuropa lebenden politischen Asylanten aus der Türkei
zu den Maßnahmen zur Einschränkung des Rechts auf Asyl in den jeweiligen Ländern.

Wir Unterzeichner leben zur Zeit, wegen unserer Überzeugung und unseres Glaubens oder unserer sozialen und nationalen Herkunft der Verfolgung ausgesetzt, als politische Asylanten in Ländern, die die Genfer Konvention von 1951 unterschrieben haben.

Mit Besorgnis verfolgen wir in vielen westeuropäischen Ländern die zunehmenden Maßnahmen, die sich gegen das Recht auf Asyl richten, das die Genfer Konvention, dessen Mitunterzeichner diese Länder sind, sichert.

Die einjährige Aussetzung des Asylrechts durch die dänische Regierung, die Absichten der Regierung der Bundesrepublik Deutschland, in der Verfassung und den betreffenden Gesetzen das Recht auf Asyl einschränkende Änderungen durchzuführen, der neu eingeführte Visumszwang der französischen Regierung und der Druck, der in manchen Ländern auf die Asylanten ausgeübt wird, sind alles Beispiele dafür.

Trotz der verantwortungsbewußten Bestrebungen und entschiedener Ablehnung seitens zahlreicher Demokraten, mancher Parteien, Gewerkschaften, Massenorganisationen und Kirchen, werden diese Maßnahmen gegen das Asylrecht systematisch verstärkt. Als Begründung werden Behauptungen aufgestellt, wie „Westeuropa wird von Asylanten überflutet“ oder „die Asylanten sind verantwortlich für den Terrorismus“. Der Terrorismus ist aber eine Frage von Sicherheitsmaßnahmen und darf nicht mit dem Asylrecht in Verbindung gebracht werden.

Zudem werden durch die Massenmedien Erklärungen und Diskussionen forciert, die darauf abzielen, die Öffentlichkeit in diesem Sinne zu beeinflussen. Obwohl wir im Mittel Europa stehen und uns die Frage unmittelbar betrifft, wird uns nicht die Möglichkeit gegeben, unsere Meinung darzulegen und nicht das Recht, auf die Behauptungen zu antworten.

Das Problem ist nicht einseitig und kein Pro-

blem, was nur die Länder betrifft, die Asyl gewährt haben, sondern es ist eine humanitäre und weltumfassende Frage.

Daß ein Mensch in seiner Heimat lebt, ist die Regel — Asyl ist die Ausnahme. Diese Menschen verlassen ihre Heimat nicht, um in dem jeweiligen Zufluchtsland ein bequemes und glückliches Leben zu führen, sondern weil sie im eigenen Land in Gefahr sind. Folglich werden, wenn in den Heimatländern die Probleme ungelöst bleiben, die Maßnahmen hier stets kurzfristig sein und die Probleme nicht lösen. Aus diesem Grund ist es vor allen Dingen notwendig, die antidemokratischen Unterdrückungsregime aus der Welt zu schaffen, die die Länder der Asylsuchenden zur Hölle machen. Diese Unterdrückungsregime dürfen weder aus politischen, wirtschaftlichen, militärischen, noch aus einem anderen Grund unterstützt werden.

Das alles gilt auch für uns und unser Land, die Türkei. Mit dem Militärputsch am 12. September 1980 wurde der Rechtsstaat mit seiner Verfassung und seinem Parlament vollständig beseitigt. Die Diktatur, die den Staat mit all seinen Institutionen umstrukturierte, hat durch die heute noch andauernde Folter, die willkürlichen Prozesse und Ausbürgerungen, die nationale Unterdrückung des kurdischen Volkes, die schweren Angriffe gegen den religiösen Glauben, gegen die Meinungs-, Gewissens- und Koalitionsfreiheit, gegen die gewerkschaftlichen Rechte und Freiheiten eine massenhafte politische Flucht nach Westeuropa bewirkt, die einmalig in der Geschichte der Republik Türkei ist.

Für die politischen Flüchtlinge im Ausland wird es zweifellos erst dann möglich sein, in Sicherheit zurückzukehren, wenn alle andauernden politischen Prozesse gestoppt, die Ausbürgerungen rückgängig gemacht werden und eine Generalamnestie ausgerufen wird.

Aus diesem Grund muß im Falle der Türkei nicht die Diktatur, sondern müssen die Kräfte unterstützt werden, die gegen die Diktatur für Demokratie kämpfen.

29.10.1986

Bonn London Paris

FERIDUN AKSIN, Journalist, Paris
 ALI ALTINKAYNAK, Sekretär der Maden-Is/DISK, Region Kirikkale, Stockholm
 TURGAN ARINIR, Rechtsanwalt, Gelsenkirchen
 TURHAN ATA, Vorstandsmitglied der DISK, Stuttgart
 EKREM AYDIN, Vorstandsmitglied der DISK, Stockholm
 DR. CÜNEYT BASBUG, Arzt, Paris
 CAHIT BAYLAV, Sekretär Bank-Sen/DISK, Region Ankara, London
 DR. AKGÜL BAYLAV, London
 NAFİZ BOSTANCI, Sekretär der Genel-Is/DISK, Region Marmara, London
 MEHMET BOZ, Mitglied des geschäftsführenden Vors. des IGD, Basel
 MEHMET CAVUS, Vorstandsmitglied der Yeni-Haber-Is/DISK, Stockholm
 SITKI COSKUN, stellv. Vorsitzender der Bank-Sen/DISK, Kopenhagen
 ENIS COSKUN, Rechtsanwalt, Paris
 YÜCEL CUBUKCU, Generalsekretär der Bank-Sen/DISK, Amsterdam
 KEMAL DAYSAL, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der DISK, Paris
 FIKRET DEMIR, Sekretär der Bank-Sen/DISK, Region Istanbul, London
 METIN DENIZMEN, Vorsitzender der Bank-Sen/DISK, Rotterdam
 RAMIS DOGAN, Generalsekretär des Tüs-Der, Wien
 HALIT ERDEM, Generalsekretär der Maden-Is/DISK, Wien
 BAHİYAR ERKUL, stellv. Vorsitzender der Maden-Is/DISK, Frankfurt
 AHMET EROL, Vorsitzender der Im-Der, Stockholm
 SUAT ESINSEL, Sekretär der Maden-Is/DISK, Region Istanbul, Hamburg
 ILHAN GECIT, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes Bank-Sen/DISK, Amsterdam
 ERHAN GÖMÜÇ, Journalist, Stockholm
 GÜNDOĞAN GÖRSEV, Verleger, Gelsenkirchen
 HAMDULLAH GÜZEL, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der Gıda-Is/DISK, Kopenhagen
 OSMAN IKIZ, Journalist, Stockholm
 HALUK TAN IPEKCI, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes des IGD, Kopenhagen
 KARABEY KALKAN, Vorsitzender der Tü-Ted Istanbul, London
 DORA KALKAN, Ärztin, London
 MEHMET KARACA, Vors. der Maden-Is und Mitgl. des geschäftsführenden Vorstandes der DISK, Paris
 FEVZI KARADENİZ, Sekretär der Bank-Sen/DISK, Region Diyarbakir, Straßburg
 ALAATTIN KILIC, stellv. Vorsitzender der Bank-Sen/DISK, Kopenhagen
 ZÜLAL KILIC, Generalsekretärin der IKD, Kopenhagen
 CEMAL KIRAL, Sekretär der Maden-Is/DISK, Region Ağaç, Paris
 CEVDET KOCAMAN, stellv. Vorsitzender der Köy-Koop, Kopenhagen
 MAHMUT MENGÜLLÜOĞLU, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes des IGD, Paris
 ESREF OKUMUS, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der Petkim-Is/DISK, Rotterdam
 BAKIYE BERİA ÖNGER, Vorsitzende des IKD, Kopenhagen
 RECEP ORDUSEVEN, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der Bank-Sen/DISK, Rotterdam
 ALI ÖZGÜVEN, Arzt, London
 YASAR ÖZÖRGÜT, Generalsekretär des TRT-Der, Stockholm
 CEMAL AZMI POYRAZ, Sekretär der Maden-Is/DISK, Region Istanbul, Zürich
 AKAD SAGINER, Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der Bank-Sen/DISK, Stockholm
 YÜKSEL SELEK, Lehrerin, Duisburg
 AHMET MUHTAR SÖKÜCÜ, Vorsitzender des IGD, Paris
 BÜLENT TARAKCIOĞLU, Arzt, Gelsenkirchen
 ALAATTIN TAS, Generalsekretär des IGD, Athen
 MURAT TOKMAK, Vorstandsmitglied der DISK, Hamburg
 DR. ENIS UZER, London
 SÜLEYMAN ÜSTÜN, Direktor der Bildungsabteilung der Maden-Is/DISK, Berlin-West
 DILRUBA YENER, Rechtsanwältin, Duisburg
 ABDULLAH YILMAZ, Sekretär der Maden-Is/DISK, Region Ankara, London

DISK	Konföderation der Progressiven Arbeitergewerkschaften der Türkei
Maden-Is	Metallergewerkschaft
Bank-Sen	Gewerkschaft der Bankangestellten
Genel-Is	Gewerkschaft Öffentlicher Dienst
Yeni-Haber-Is	Gewerkschaft Nachrichtenwesen
Gıda-Is	Gewerkschafts Lebensmittel
Im-Der	Verband der Arbeitsinspektoren
Tüs-Der	Verband der Arbeiter/Angestellten im Gesundheitsbereich
Tü-Ted	Verband der Techniker
TRT-Der	Verband der Arbeiter/Angestellten im staatlichen Radio und Fernsehen
Köy-Koop	Bauerngenossenschaft
IGD	Verband Fortschrittlicher Jugendlicher der Türkei
IKD	Verband Fortschrittlicher Frauen in der Türkei

Kontaktadresse: Mehmet Karaca, 162 Rue de Dr. Bauer, 93400 St. Ouen, Paris/Frankreich

*Erklärung des Forums "DEMOKRATIE UND MENSCHENRECHTE
IN DER TÜRKEI" organisiert von der Initiative Solidarität mit
den Intellektuellen in der Türkei am 13.9.1986 in Frankfurt*

AUFRUF

Gestern auf der großen Pressekonferenz und heute hier haben wir die Vertreter der Freunde der Türkei in der Bundesrepublik Deutschland gehört. Unter ihnen befanden sich auch Minister und Parlamentarier. Wir verfolgten auch die Ansprachen von zwei angesehenen Gästen aus den Reihen der Intellektuellen in der Türkei, mit denen wir solidarisch sind und deren edlen und uneigennütigen Vorstoß wir bewundern sowie der anderen aufrechten Patrioten unseres Landes, die mit gleicher Würde im Ausland leben müssen. Wir sind überzeugt, daß sie besonders wichtige Zeugen der Geschehnisse seit dem 12. September 1986 in unserem Land und für die Einschätzung der gegenwärtigen Situation von besonderer Bedeutung sind. Wir danken ihnen allen für ihren großen Beitrag.

Nachdem wir die Einstimmigkeit dieses großen Chores der Vernunft gehört haben, möchten wir Euch zurufen:
An alle patriotischen, demokratischen und vernünftigen Menschen unseres Landes:

Hört einander zu, reicht Euch die Hände;

- damit in unserem Land die elementaren Menschenrechte und -freiheiten wieder in Kraft treten, damit endlich verhindert wird, daß würdige Menschen aus Angst vor Gefängnis und Folter im Ausland Asyl suchen müssen,
- damit die Gefängnisse leer werden, die Folterungen und Hinrichtungen gestoppt werden,
- damit der Weg geebnet wird für ein gerechtes Leben in unserem Land auf der Grundlage von nationalen Interessen, befreit von Fremdbestimmung über Menschen und natürliche Ressourcen
- damit wir der allgemeinen Zerrütung und dem Moralverfall in unserem Land ein Ende setzen und die zeitgemäße Kultivierung in vollem Umfang beginnen können,
- damit wir die Gefahr aus unserem Land verbannen, daß es in einem eventuellen Krieg zu einem der ersten Vernichtungsziele wird und damit unser Land nicht mehr in der Situation eines aggressiven Nachbarn in der Region steckt.

Es ist der Tag der Einheit: Und der Weg der Befreiung unseres Volkes von all den unerträglich gewordenen, zu Unrecht zugefügten Schmerzen und Leiden geht über die Einheit. Das ist die Einheit des Friedens gegen die Gewalt, der Solidarität gegen die Unterdrückung und des Optimismus gegen den Pessimismus.

An alle Menschen der zivilisierten Welt, die die elementaren Menschenrechte und -freiheiten, die Demokratie schmerzvoll errungen haben, es geschafft haben, sich den schwierigsten Bedingungen zu stellen, um diese Errungenschaften vor der Gewalt, vor den Angriffen des Faschismus zu schützen und sie schrittweise auszubauen:

- Entziehen Sie Ihre Aufmerksamkeit nicht der Tatsache, daß die Werte, die Ihre Persönlichkeit bestimmen, in unserem Land weiter gefährdet sind,
- Richten Sie Ihr Augenmerk auf die Machenschaften und Sanktionen der Regierungen, die würdige, aufrechte Menschen zwingen, aus der Türkei als politische Flüchtlinge in Scharen in Ihr Land zu kommen,
- Seien Sie nicht damit einverstanden, daß Menschen, die die Schaffenskraft und die Demokratie genauso wie Sie verteidigen, in der Türkei als Terroristen abgestempelt werden.

Dieser Aufruf an die Menschen der zivilisierten Welt ist der Aufruf der Gerechtigkeit gegen die Ungerechtigkeit, der Freiheit gegen den Zwang, der Brüderlichkeit gegen die Feindschaft.

INITIATIVE FÜR SOLIDARITÄT MIT DEN INTELLEKTUELLEN DER TÜRKEI

26.Ocak.1987

Değerli arkadaşlar,

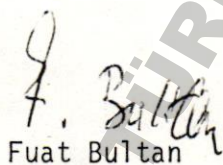
Sekreterliğimizin 18.01.1987 tarihli toplantısının özet/protokolünü ilişikte sunuyoruz. Alınan kararların bir hafta içindeki uygulamasıyla ilgili notları da parantezler içinde metne ekledik. Eksik veya yanlışlarımız varsa düzeltmenizi, tamamlamanızı rica ederiz.

Eldeki adreslerin kompüte verilmesi biter bitmez, çalışmalara aktif olarak katılan tüm arkadaşlarımıza da genel bilgileri ve kendi çevrelerinde bülten yolladığımız kişilerin ad ve adreslerini içeren listeleri yollayacağız. A.Nesin ve H.Berktay için istenen dayanışma çabası ve gelecekteki benzer durumlar için şimdiden çevre edinilmesi istemi ve abone olmak isteyenlere imzalatılacak "Banka hesabından para çekme yetkisi belgesi" örneği de aynı yazının bir bölümünü oluşturuyor. Her toplantımızı izleyen günlerde sizlere yollanacak özet/protokolle birlikte daha geniş bir "Aktif çevre"yi böyle bir yazıyla sürekli bilgilendirme ve ilişkiyi canlı tutma amacındayız.

Mart 1987'den başlayarak Almanca bültenin de devreye girmesini hedeflemiştik. 28.Şubat 1987- Bremen toplantımıza kadar hazırlığın bitirilmesi hedeflendiğinden, sizlerin de bu konuda özellikle abone sağlanması için çevrenizde ön hazırlık yapmanızı önemle rica ederiz.

Şubat toplantımızın gündem taslağı ve ayrıntılı bilgileri tarih yaklaşıırken sizlere ulaştıracaktır. Uyarı, öneri, eleştiri ve sorularınız için Quellenstr.82; 5357 Swisttal-1 adresinde bize ulaşabilirsiniz.(02254/6821)

Sağlık ve çalışmalarınızda başarılar dileğiyle,

Fuat Bultan

PROTOKOL :

Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi Sekretarya Toplantısı
Tarih : 18.01.1987
Yer : Köln, Ehrenfeld.
Katılanlar : Fuat Bultan, Teoman Oğuzhan, Ölkü Sch.-Gürkan, Necati Şahin, Yüksel Selek, Ayşe Erzan-Silber, Şanar Yurdatapan.
(Fakir Baykurt, Ali Elis, İsmail Kahraman ve Ahmet Aktas hastalık nedeniyle katılamadılar.)

Önceden önerilen yazılı gündem görüşüldü, şu kararlara varıldı:

1- 1987 yılı ilk yarısı toplantı tarihleri:

28.02.1987 Cumartesi Bremen
28.03.1987 "
16.05.1987 " Bonn veya Köln
04.07.1987 "

(Bu tarih ve yerler, toplantıda seçenekli olarak saptanıp, sonradan telefonla-bulunmayanların da görüşleri alınarak-kesinleşti.)

2- Sekretarya içi görev bölümünde bir değişiklik olmadı. Ek olarak:

- a- Şanar Yurdatapan büro çalışmalarını yapmayı, telefon ve yazı işlerini üstlendi. Adres ve telefonu yazışma adresi olarak kullanılacak :
Quellenstr.82
5357 Swisttal-1
Tel.02254/6821
(Posta kutusunun bekleme gerektireceği sonradan öğrenildi.)
Bülten aboneleri dahil bütün adresler kompüterle geçirilecek.
Acil işlem gerektiren tüm haberler büroya iletilecek; bunların gereken yerlere ulaştırılması ve gereken hallerde telefonlarla kararlar alınıp uygulanmaya koyulmasını büro sağlayacak.
- b- Yüksel Selek, broşürlerin hazırlık ve dağıtım işlerinde zaten yapmış olduğu işlevi, sürekli olarak üstlendi. Broşürlerin yazı kurulunu -artık sürekli olarak- oluşturan kişilere sekreterlikçe birer teşekkür yazısı yollanacak.(Yollandı)
- c- Çeviri işlerinin genel sorumluluk ve takibini Teoman Oğuzhan üstlendi. Almanca çeviriler için Klaus Liebe-Harkort, Brenda Başar, Sami Üzkara, Yavuz Kürkcü, Hasan Taskale; İngilizce için Ayşe Erzan-Silber, Yavuz Kürkcü; Fransızca için Mahmut Değerdendir yardım istenebilecek.
- d- Koruyucu Listesi için 12.09.1985 BONN basın toplantısı deklarasyonundaki uluslararası imzalar esas alınarak, bu kişilerin "Sürekli koruyucu" olmaları -kendileriyle ilk ilişkiyi kuran kimseler aracılığıyla- sağlanacak. Adları antetli kâğıtlara ve bültenlere sürekli olarak yazılacak. Bu işin hızla yapılmasını büro kovuşturacak. Almanya özelinde liste genişletilecek.
- e- Uzmanlar kadrosu konusunda görüş birliği henüz sağlanmadı. Gelecek toplantıya herkes somut ad önerileriyle gelecek.

3- Mali durum özeti:(18.01.1987 durumu)

Bankada 178,01 DM paramız var.

Ayşe Erzan'a borcumuz 2.520.- DM'a inmiş.
Necati Şahin'e 571.- DM
Fuat Bultan'a 300.- DM
Matbaa (Duisburg) 620.- DM

Toplam borcumuz: 4.011.- DM

Yeni gelirler sağlanması için:

- a- Bağış toplanma çabası yoğunlaştırılacak,
- b- Eldeki kasetlerin satılmasına uğrılacak,
- c- Yeni bir kaset yapılması olanağı araştırılacak,(\$Y.)
- d- Geliri girişimimize kalacak olan "Arkadaş" tiyatrosu'nun Duisburg'taki gösterisini N.\$ ve Y.S. birlikte sağlayacaklar.

4- 1987 yılı etkinlikleri ana hatları şöyle saptandı:

- a- Türkiye Barış Derneği kuruluşunun 10.yılı nedeniyle (3.Nisan) Nisan ayı başında bir kültürel etkinlik yapılması, geniş katılımlı bu etkinliğe Azerbaycan Folklor Dansları ekibinin katılması için başvurulması.(Sonradan Bremen bu işe talip oldu.)
- b- Yurttaşlıktan Çıkarılma konusunda akademik düzeyde bir Podyum-Diskussion düzenlenmesi, bu toplantıdan Avrupa İnsan Hakları Komisyonuna ve T.C. hükümetine birer çağrı çıkarılmasının hedeflenmesi. (İ.Kahraman Stuttgart'taki, F.Bultan NRW'deki akademilerle, T.Oğuztürk Hukukçularla ilişki kurarak yer ve finans katkısı sağlamaya çalışacaklar. Ş.Yurdatapan Brüksel'deki Ul. Dem.Hukukçular Fed.'nu arayarak Amar Bentoumi veya Mirelle... in bu toplantıya katılmasını isteyecek. Tarih: Mayıs veya Haziran 1987).
- c- Türkçe Bültenin şimdiye kadar ücretsiz olarak yollandığı 400 ad ve adresin bölge bölge, aktif arkadaşlarımıza yollanarak, onlardan bu kişilerle direkt temas kurmalarının, "Banka hesabından çekme yetki belgesi" imzalatılması yoluyla sürekli abone sağlanmasının istenmesi.(Büro takip edecek.)

İngilizce bültenin gerekli para mutlaka sağlanarak devamı.

Merkezimiz Almanya'da bize gerekli kaynakları sağlamak için Almanca bültenin de şart olduğu; ilk sayının Mart 1987 de çıkmasının hedeflenmesi, (\$Y'nin araştırmasına göre 2DM 50 Pf. Porto ücretle 500 sürekli abone sağlanmasının mümkün olduğu, biçim ve içeriğin tatmin edici bulunduğu, saptanmakta olan adreslere ücretsiz yollanarak isteyenlere o sayıdan başlayarak abone kaydetmenin risk payını düşürebileceği), Almanca Bülten basımının Y.Selek, çeviri ve dağıtımın \$Y.'ca gerçekleştirilmesi
- d- Acil işler olarak:"Güvenlik Soruşturması Tüzüğü" ve "Yeni Ceza Yasası Taslağı-Türkiye'den sağlanıp- Almancaya çevrilmesi; "Palme Komisyonu" ile temas için İsveç'e sorulması; Ali Nesin ve Halil Berktaş'ın durumlarını protesto eden bir dizi meslektaş-dayanışma yazısı yollanmasının sağlanması amacıyla "Gen.Toplantı " çerçevesindeki arkadaşlarımıza bir çağrı yapılması, sonuçların basına yansımaları için çalışılması.

16.12.1986

Değerli arkadaşlar,

Sekreterliğimizin 1987 yılındaki ilk toplantısı:

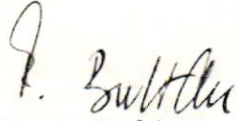
18.Ocak.1986 Pazar günü saat 9.30'da,

Köln, Ehrenfeld semtinde,

Hansemannstr.8 adresindeki AWO-Türkdanış binasında yapılacaktır.

(Harita ektedir.) Tel. 0221/856264

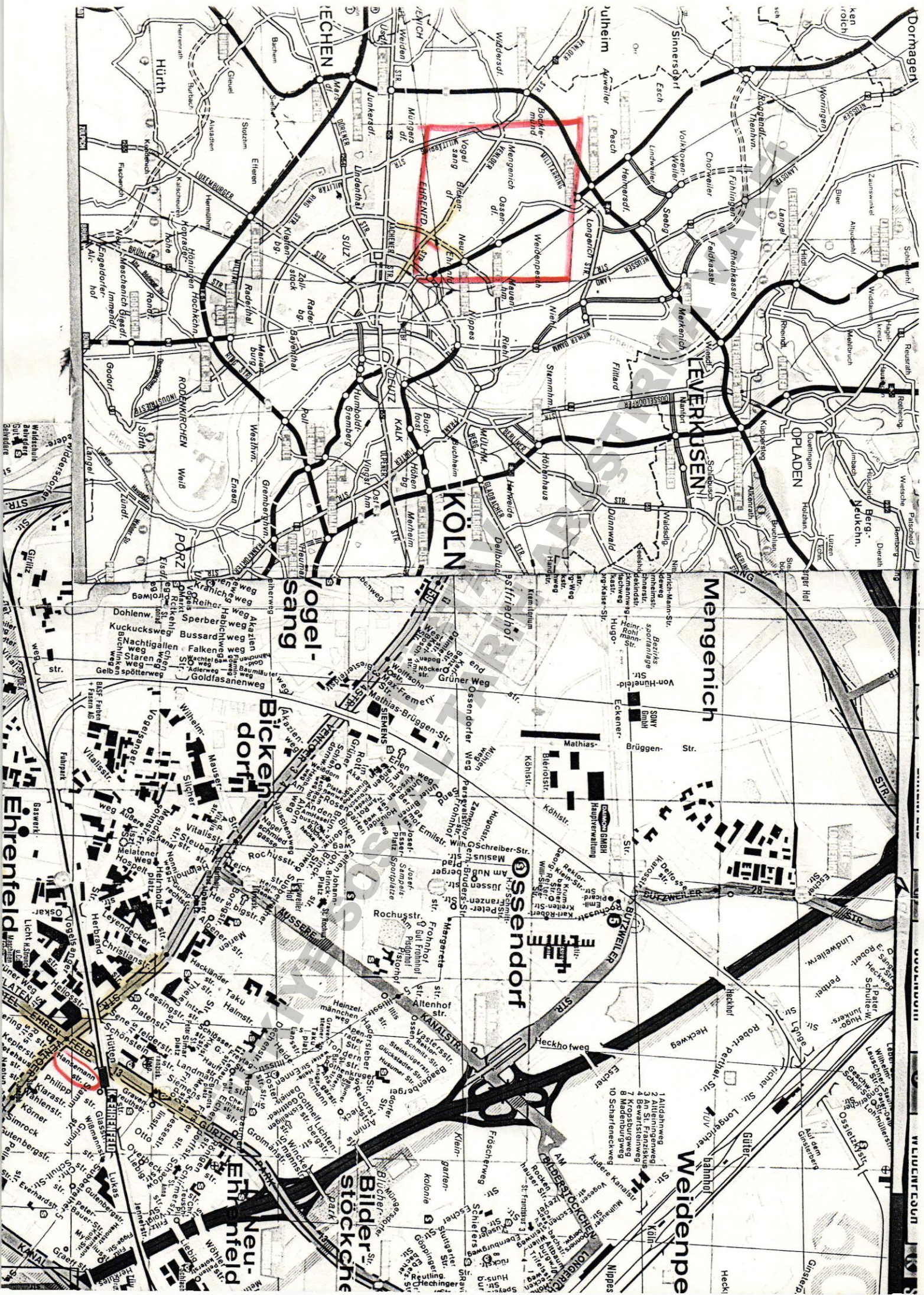
Bu toplantı için gündem taslağı aşağıda sunulmuştur. Özellikle "Bir yıllık çalışma programı" konusunda ön hazırlık ve somut önerilerle gelmenizi önemle rica ederiz. Saygılarımızla,

Fuat Bultan

Gündem taslağı:

- 1- 1987 yılı olağan toplantılar takvimi.
- 2- Sekretarya içi işbölümü ve sekretaryanın işlevi.
(Çalışma yöntemi, programı, çevirmen ve uzman kadroları)
- 3- Parasal durum, yeni olanaklar bulunması.
- 4- Yıllık çalışma programı. (Kültürel çalışmalar, Demir Özlü özelinden hareketle, yurttaşlık kaybettirme işlemlerine karşı tavir.)
- 5- Bültenler, içerikleri, finans ve dağıtım sorunları.
- 8- "Arkadaş Tiyatrosu"nun Duisburg'daki gösterisi önerisi.
- 7- Değişik konular.

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1 Tel: 0203/33 81 67

Mayıs 1987

(Türkiye'nin Dostları
Bildirisine imza vermeleri
için F.Alman kişiliklere
gönderen mektup)

Sehr geehrte Damen und Herren,

wir als "das Komitee für die Verwirklichung der Menschenrechte und der Demokratie in der Türkei", hoffen, daş Sie sich als ein Verteidiger der Menschenrechte sicherlich auch für die heutige Lage der Menschenrechte in der Türkei interessieren. Aus diesem Grunde sieht unsere Initiative es als Aufgabe, Sie hierüber zu informieren. Wir hoffen auf Ihre Unterstützung.

Bis heute gibt es aus der Bundesrepublik Deutschland keine Unterstützung für die Initiative "Freunde der Türkei", die von Verteidigern der Menschenrechte in Europa, für die Wiederherstellung der Menschenrechte und der Demokratie in der Türkei gegründet wurde. Diese von hier aus nichtvorhandene Unterstützung haben wir mit Bedauern festgestellt.

Das "FLUGBLATT ZUR ACHTUNG DER MENSCHENRECHTE IN DER TRKEI", das von vielen Menschen aus 11 Ländern unterschrieben wurde, um den "Internationalen Kongreş der Freunde der Türkei" zu unterstützen, bitten wir Sie, zu unterschreiben. Der Kongreş wird im November 1987 im Französischen Parlament tagen. In der Anlage befinden sich die Tagesordnungspunkte des Kongresses. Dort wird unter anderem beschlossen, ob die Initiative "Freunde der Türkei" weiterhin bestehen bleibt.

Die Tagungen der Initiative "Freunde der Türkei" fanden bisher am 14. März und 25. April 1987 statt. Die dritte Tagung wird am 30. Mai 1987 ebenfalls in Paris, im französischen Parlament stattfinden. Am gleichen Tag werden durch eine Pressekonferenz die Namen der Unterstützer des im November 1987 stattfindenden Internationalen Kongresses der Weltöffentlichkeit bekannt gegeben, die ihre Unterstützung durch die Unterschrift der Erklärung für die Herstellung der Menschenrechte in der Türkei deutlich machten.

In der Anlage senden wir Ihnen das Vorwort des Europa-Abgeordneten Jean-Pierr Fourr. Er ist der Hauptinitiator der Initiative "Freunde der Türkei". Außerdem befinden sich in der Anlage das Protokoll der Tagung vom 14.3.1987 und die Liste der Unterzeichner bis zum 14. März. Wir hoffen, daş Sie im Zuge der Sicherung der Menschenrechte in der Türkei die Initiative "Freunde der Türkei" unterstützen werden.

Falls Sie das "FLUGBLATT ZUR ACHTUNG DER MENSCHENRECHTE IN DER TRKEI" unterschreiben möchten, bitten wir Sie höflich, es bis zum 30. Mai 1987 entweder an unsere Adresse oder an die Adresse von Jean-Pierr Fourr zu senden.

Mit freundlichen Grußen

Solidarittsinitiative für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei

Duisburg, 24 Ağustos 1987

Değerli Dostumuz,

Dayanışma Girişimimizin önümüzdeki ilk toplantısı 3 Ekim 1987 Cumartesi günü saat 11.00'de Duisburg'da Moltke Strasse 45 adresinde yapılacaktır. Toplantı gündemi ilışıktedir (EK:1).

Sekreterlik Büromuz 19 ve 20 Ağustos günlerinde biraraya gelerek, başlıca, aşağıdaki konuları görüşmüştür:

1. Dayanışma Girişimimizin çalışmaları bütünüyle gözden geçirildiğinde kimi yetersizlikler kendini hissettirmektedir. Bu konuda söz alan arkadaşlarımız başlıca, şu noktalara işaret etmişlerdir:

- F.Almanya'da sürdürülen diğer dayanışma faaliyetleriyle koordinasyon eksikliği,
- Etkili Alman örgütleriyle ve önemli kişileriyle yeterli iletişimin sağlanamaması ve birlikte çalışma potansiye-
linin değerlendirilememiş olması,
- Girişimimizin örgütlenmesindeki kimi temel yetersizlik-
ler,
- Sekreterlik Bürosu faaliyetlerinin, kadro, mekân, yaban-
cı dil, vb. sorunları nedeniyle, verimli bir düzeye yük-
selememiş olması,
- Dayanışmanın malî yanının örgütlenmesindeki yetersizlik.

2. TÜRKİYE'NİN DOSTLARI Girişiminin Kasım 87 uluslararası kongre hazırlıkları ilerlemekte, F.Almanya koordinatörünün bu doğrultudaki yardım istekleri Girişimimizce düzenli olarak kar-
şılanmaktadır.

- Türkiye'nin Dostları uluslararası girişiminin oluşumunu, amacını ve önümüzdeki Kasım ayında yapılacak uluslararası kongresini F.Almanya kamuoyuna duyurmak üzere, 11.9.1987 günü Bonn'daki Basın Sarayında bir basın toplantısı dü-
zenlenecektir. Davet mektupları, ilgili basın mensuplarına ismen ve Türkiye'ye duyarlı başlıca kişilere postalan-
mıştır.
- Girişimimiz üyesi dostlarımız da bu basın toplantısının doğal davetlileridir.

- Girişimimiz, söz konusu basın toplantısına katılanlara ve TÜRKİYE'NİN DOSTLARI ortak bildirisini imzalamış olanlara ulaştırmak üzere, Türkiye'deki insan hakları ve demokrasi ihlalleriyle ilgili son gelişmeleri içeren Almanca açıklamalı birer bilgilendirme dosyası hazırlamıştır.

Sekreterlik Büromuz, TÜRKİYE'NİN DOSTLARI ortak bildirisini imzalarıyla desteklemiş olan katılımcılara, Türkiye'de insan hakları ve demokrasi için dayanışma amacıyla kurulmuş olan Girişimimizin teşekküllerini iletmek üzere birer mektup yazılmasını kararlaştırmıştır.

3. 11-13 Eylül 87 tarihlerinde Duisburg'da düzenlenecek olan U.Z.Şenliğinde Girişimimiz, Türkiye'yle Dayanışma Ortak Standında temsil edilecektir.

- Stand'da Girişimimiz yayınları da sergilenecektir.
- Stand'ın ortak bülteninin Almanca metni, ülkemizdeki son gelişmeleri ve referandum sonuçlarını kapsayacak şekilde, Girişimimiz tarafından hazırlanmakta olup, diğer bir girişimce 10.000 nüsha olarak bastırılacak ve Şenlik sırasında dağıtılacaktır.

4. Özellikle U.Z. Şenliği sırasında Alman kamuoyunun bilgisine sunulmak üzere, Sekreterlik Büromuz:

- Av.Nevzat Helvacı'nın, İnsan Hakları Derneği 1. Olağan Genel Kurulu'nu açış konuşmasının Almanca çevirisini,
- Sayın Mahmut Dikerdem'in Barış Derneği davasındaki üçüncü son savunmasının Almanca çevirisini,
- Av.Turgan Arınır'ın "Vatandaşlıktan Çıkarmalar" konusunda, T.Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi tarafından düzenlenmiş olan özel seminere sunduğu tebliğin Almanca çevirisini,
- Barış Derneği davasındaki üçüncü mahkumiyet kararının anlamına ilişkin Almanca Girişimimiz açıklamasını,

ve bunların yanı sıra, F.Almanya'daki Türkiyeli göçmenlerin bilgisine sunulmak üzere:

- Yukarıda sözü edilen birinci, ikinci ve dördüncü metinlerin Türkçelerini,

küçük broşürler halinde yayımlama hazırlıkları içindedir.

(Yukarıda adı geçen üçüncü metnin, "Vatandaşlıktan Çıkarmalar"la ilgili tebliğin, politik vurgulu bir broşür haline getirilmesi için çalışmalar sürdürülmektedir.)

DAYANIŞMA Girişimimizin

3.10.1987 Toplantısı

G ü n d e m i

1. Girişim'in çalışmalarında verimliliğin artırılması üzerine değerlendirmeler,
2. F.Almanya'daki TÜRKİYE'NİN DOSTLARI'nın 11 Eylül 87 basın toplantısının değerlendirilmesi, Kasım 1987 uluslararası Kongre hazırlıkları,
3. Özal Hükümetinin "Vatandaşlıktan Çıkarmalar" konusundaki uygulamaları ve buna tepkiler,
4. Önerilecek diğer konular ve dilekler.

-o-o-o-

FLUGBLATT ZUR ACHTUNG DER MENSCHENRECHTE
IN DER TÜRKEI

Trotz aller unserer Unterschiedlichkeiten teilen wir alle das negative und positive Erbe der Menschheit. Am Ende des 2. Jahrtausends ist unsere wichtigste Errungenschaft ohne Zweifel die Gleichheit des Menschen in der Nationengemeinschaft ohne Rücksicht auf seine Herkunft. Diese universelle Errungenschaft darf nicht beim Wort bleiben. Das ist sicherlich auch für das Volk der Türkei gleichermaßen gültig.

Aber einige Kreise zeigen die Unverschämtheit zu behaupten, daß das Volk der Türkei heutzutage auch ohne diese einige unantastbare demokratische Errungenschaften leben könne.

Das können wir nicht akzeptieren.

Deshalb haben wir uns entschlossen zusammenzukommen, um unseren Widerstand zu betonen und dem Volk der Türkei zu helfen, heute alle universellen Werte zu erringen und diese morgen unrückgängig festzuhalten.

SON BAHARDA YAPILACAK KONGRE
GÜNDEMİ

- 1- İnsan hakları evrensel beyannamesi Avrupa insan hakları sözleşmesi ve Helsinki sözleşmesi açısından 12 eylül hukuku.
- 2- Türkiye de düşünce ve örgütlenme özgürlüğü
 - Siyasi Partiler açısından
 - Sendikalar açısından
 - Dernekleşme açısından
 - Basın-Yayın açısından
 - Yurttaşlıktan atılanlar ve politik göçmenler açısından
- 3- Türkiye de kültür yaşamı
 - Sinema Tiyatro
 - Görsel sanatlar
 - Yazın
 - Bilim araştırma
- 4- Hapishane koşulları ve işkence sorunu

SONBAHAR DA YAPILACAK KONGERE'NİN

ÇAĞRICILARI (HAZIRLIK KOMİTESİ)

Jean Pierre Foure (Fransa) : Avrupa Kons.üyesi ve Sos.Par.Miletv.
John Bowden (İngiltere) : Hukukçu
Georges Peters (İsviçre) : Prof.İsviçre Parlamen.üyesi
Erik Siesby (Danimarka) : Prof.Helsinki insan hakları Fed.Bşk.
Luciano Ardesi (İtalya) : İnsan hakları Birliği yöneticisi
Karl-Axel Elmquist (İsveç) : Kiliseler Birliği genel sekreteri
Theo Koritzinsky (Norveç) : Sol sosyalist Parti gen.Bşk.Miletv.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜRKİYE DE İNSAN HAKLARINA SAYGI İÇİN
B İ L D İ R İ

İsanlığın olumlu-olumsuz ortak mirasını,tüm ayrılıklarımıza rağmen hepimiz paylaşıyoruz.Ve içinde bulunduğumuz ikinci bin yılın sonunda,kazanımlarımızdan enönemlisi,kuşkusuz her insanın hangi kökenden olursa olsun,uluslar topluluğundaki eşitliğidir.Evreselliği kabul edilen bu kazanım sözde kalmamalıdır.Bu Türkiye halkı için de elbette geçerlidir.

Neki bazı çevreler,Türkiye halkının günümüzde vazgeçilmez bazı demokratik kazanımlardan yoksun olabileceğini iddia etme cüretini gösterebiliyorlar.Bizler bunu kabul edemeyiz.

İşte bu karşı çıkışımızı vurgulamak,bugün Türkiye halkının insana insan yapan tüm evrensel değerleri elde etmesine,yarın ise bunları kalıcılaştırmasına yardım edebilmek için birleşmeye karar verdik.

*İstanbul
21.09.2010
Karar verdik.*

" AMIS DE LA TURQUIE "

- Liste au 23 Juin 1987 -

FRANCE

Jean-Pierre FOURRE (député, membre de C.E.)
Claude BOURDET (journaliste)
Jean FERRAT (compositeur - interprète)
Bernard GIRAudeau (comédien)
Claude LANZMANN (écrivain)
Gilles PERRAULT (écrivain)
Raoul SANGLA (réalisateur T.V.)
Antoine SANGUINETTI (amiral C.R.)
Laurent SCHWARTZ (mathématicien)
René TAVERNIER (Pen Club)

ITALIE

Mme Silvia BOBA (CGIL)
Luciano ARDESI (Ligue des Droits de l'Homme)
Piero BASSO (Ligue des Droits des Peuples)
Mme Verena GRAAF (Ligue Internationale des Droits des Peuples)
Mme Chiara MORRICONI (UIL)
Gianni PALUMBO (Ligue Internationale des Peuples)

SUEDE

Karl-Axel ELMQUIST (secrétaire général Swedisch Free Church Council)
Bibi ANDERSON (comédienne)
Rune BACKLUND (député)
Hadar CARS (député, ancien ministre)
Jeanne CORDELLIER (écrivain)
Peter CURMAN (poète)
Peter DAHL (peintre)
Hans Göran FRANCK (député)
Lennart GROLL (Helsinki Watch Suède)
Nils KRISTOFERSSON (syndicaliste)
Lennart LARSSON (syndicaliste)
Tobias LUND (juriste)
Bengt Ove MOBERG (académicien)
Arja SAIJONMAA (chanteuse)
Olle SODERMAN (syndicaliste)
Oswald SODERQUIST (député)
Krister STENDAHL (archevêque de Stockholm)
Margareta STROMSTEDT (écrivain)
Alf THOOR (journaliste)
Per VASTBERG (ancien président de PEN International)

SUISSE

Georges PETERS (professeur de pharmacologie à l'Université de Lausanne, député au Grand Conseil Vaudois)
Hansjörg BRAUNSCHWEIG (conseiller national, Dübendorf, Zurich)
Claude BRIDEL (Professeur de théologie à l'Université de Lausanne, ancien recteur, Lausanne)
Werner CAROBBIO (Conseiller national, Lumino, Tessin)
François GEYER (président du Grand Conseil Vaudois, Lausanne)
Michel GLARDON (Editeur, Lausanne)
Walter HABICHT (Psychologue)
René LONGET (Conseiller national, Président de l'Institut suisse de la vie, Genève)
Bernard ROSSIER (Professeur de pharmacologie à l'Université de Lausanne)
André ROUGEMONT (Professeur de médecine tropicale à l'Université de Genève)
Jean ZIEGLER (Professeur de sociologie aux Universités de Genève et Paris, Membre du Bureau de la 2ème Internationale, Genève)

ROYAUME UNI

John BOWDEN (juriste)
Richard BALFE (membre de P.E.)
Roland BOYES (député)
Anne CLWYD (député)
Thomas COX (député, membre du C.E.)
Lord Hugh JENKINS (of Putney)
Père Bruce KENT
Alf LOMAS (membre du C.E.)
Harold PINTER (écrivain)
Ron TODD (syndicaliste)
Arnold WESKER (écrivain)

NORVEGE

Theo KORITZINSKY (député, Président du parti Socialiste de gauche)

GRECE

Prof. Marios NIKOLINAKOS
Andréas ANDRIANOPVOULOS (Mayor of Pireas)
Dimitris COSTOPOULOS (Président Athens Labour Center)
Maria DELIVANI (Rector University of Industrial Studies Salonica)
Vassilis EFREMIDIS (MP - European parliament)
Vasilis FILIAS (Professor)
Costas FILINIS (MP - European parliament)
Yiorgos KONDOYIORGIS (Rector Pantios University)
Costas KONSTANTINIDIS (General retired)
Yiorgos KOUMANAKOS (General retired)
Fotis KOUVELIS (Président Athens Bar Association)

GRECE (suite)

Aliko MARAGOPOULOU (Président Human Rights Foundation)
Miltiadis PAPATHANASIOU (Admiral retired)
Babis PROTOPAPAS (MP - Greek Parliament)
Yiorgos R. PSALIDOPOULOS (Mayor of Kallithea)
Yiannis RITSOS (poet)
Michalis STATHOPOULOS (Rector of the University of Athens)
Mikis THEODORADIS (Composer)
Nikiforos VRETAKOS (Academician)
Spiros YIATRAS (President High Command of Civil Servants Unions)

R.F.A.

Reinhard HOCKER (President Gew Koeln)
Gert BASTIAN (Ancien Général de l'OTAN)
Wilhelm DAMWERTH (écrivain)
Ludwig FELLERMAIER (Député P.E. - SPD)
Helmut FRENZ (Pastor)
Konrak GILGES (SPD - Député)
Günter GRASS (écrivain)
Max Von Der GRUN (écrivain)
Karl-Heinz HANSSEN (SPD - ancien député)
Petra KELLY (Députée et Membre PE)
Prof. Dr. Klaus LIEBE-HARKORT (Tuerkolog, Bremen Université)
Juergen MAIER (Député)
Prof. Norman PAECH (Juriste)
Josef REDING (écrivain)
Prof. Dr. Gerhaed STUBY (Bremen Univers. Fac. Droits)
Hans Werner ODENDAHL (Juriste)
Klaus THUESSING (Député SPD)

PAYS-BAS

Mme Andreas van ES (P.S.P. - Présidente)
Mme Nel van DYK (Membre du Parlement Européen)
Maarten van TRAA (Député)
Gerrit-Jan WOLFFENSPERGER (Député)

AUTRICHE

Hans HESELE (Député, SPO)
Ord. Prof. Dr. Leonhard BAUER (Economiste)
Anton BENYA (Président OGB)
Dr. Peter JANKOWICH (député - SPO - Ancien Ministre Affaires
Etrangères)
Dr. Bruno KREISKY (Ancien Premier Ministre)
Dr. Gabriel LANSKY (Amnesty International - Autriche)
Karl-Heinz NACHTNEBEL (OGB)
Alfred STROER (OGB)
Fritz VERZETNITSCH (Vice-Président OGB - Membre du Bureau ICFTU)

BELGIQUE

Jef ULBURGHS (Membre du P.E.)
Mme Mireille SALMON (Avocate)

FINLANDE

Jörn DONNER (Député - écrivain)
Arja ALHO (Député)
Klas ANDERSSON (Député - écrivain)
Tutti ISOHAKANA-ASUNMAA (Député)
Liisa JAAKONSAARI (Député)
Anna-Lisa JOKINEN (Député)
Arvo KEMPAINEN (Député)
Ension LAINE (Député)
Marja Liisas LOYTTYJARVI (Député)
Saara-Marja PAKINEN (Député)
Hannele POKKA (Député)
Marjatta STENIUS-KAUHONEN (Député)

DANEMARK

Prof. Erik SIESBY
Bernhard BAUNSGAARD (MP)
Lasse BUDTZ (MP)
Bjorn ELMQUIST (MP)
Herluf ERIKSEN (Bishop)
Hagen HAGENSEN (MP)
Flemming KOFOD-SVENDSEN (MP)
Bent MELCHIOR (Chief Rabbi)
Ove NATHAN (President, University of Copenhagen)
Per NORGARD (Composer)
Pelle VOIGT (MP)
Dorrit WILLUMSEN (Author)

U.S.A.

Norman SOLOMON (Chercheur - Journaliste)
Prof. Ronald L. BIRKE
Prof. Frank BRESCIA
Prof. Vernon BOX
Prof. Thomas H. HAINES
Sorrel HAYS (Compositeur)
Rivka KASHTAN (Poète - Journaliste)
Jack I. MORROW (Directeur - City Collège of N.Y.)
Marilyn RIES
Prof. Charlotte S. RUSSEL
Prof. Hugh W. SALZBERG

U.S.A. (suite)

Prof. Horst SCHULZ
Prof. Donald L. SLOAN
Prof. Samuel H. WILEN
Prof. Arthur E. WOODWARD

PORTUGAL

Silas CERQUEIRA (Politologue)
Brito APOLONIA (Ingénieur - Député PE-PC)
Luis AZEVEDO (Avocat)
Carlos CANDAL (Avocat - Député PS)
Père Sousa FERNANDES (Commission Nationale PS)
Maréchal Costa GOMES (Ancien Président de la République)
Rui GRACIO (Ancien Ministre de l'Education)
Manuel LOPES (Comité exécutif Intersyndical)
Dr. Fernando LOUREIRO (Commission Nationale PS)
Joaquim MIRANDA (Député PE-PC)
Mme Gloria PADRAO (Professeur)
Cardoso PIRES (écrivain)
Francisco REBELO (Avocat)
Père Telles SAMPAIO
Prof. Piteira SANTOS
Cunha SERA (Ingénieur - Inspecteur Général PTT)
Parcidio SUMMAVIELLE (Maire de Fafé)

" FRIENDS OF TURKEY"

The state of affairs in Turkey has certainly improved since the military coup of September 1980. However, democracy as we understand it in our countries is still a long way off. We must avoid the acceptance of a second-class democracy for this troubled country ; we must support its people, its democrats, both today and in the future, in their struggle for a democracy worthy of the name and of our era. With this in mind, we have taken the initiative of collecting the signatures of those famous people who stand by the ideals of fundamental human rights as stated in the following declaration.

- DECLARATION "HUMAN RIGHTS FOR TURKEY" -

Despite our differences, we all share a common heritage, that of humanity, with its strong points and its faults.

Now, at the end of the second millenium, probably the most important of all our rights is that of equality for all men, whatever their origin, upheld by the community of nations. This universally recognised right must not remain a mere word. This is also true for the people of Turkey.

We are aware, however, that certain factions dare to assume that the Turks are incapable of benefiting from certain democratic principles irreversibly established in modern times. We can not accept this.

In addition, to mark this refusal, we have decided to unite now in order to help the Turks establish the universal values which give man his dignity and in the future, to help them to acquire these values for all time.

This declaration of "Human Rights for Turkey" can be seen as representing, beyond its general implications, the following pressing demands :

- . the end of political trials ;
- . a general amnesty including pardon for those condemned to death ;
- . the freedom of thought, of conscience and of association.

- COORDINATING COMMITTEE -

Hans HESELE, Austria
Jef ULBURGHS, Belgium
Prof. Erik SIESBY, Denmark
Jörn DONNER, Finland
Jean-Pierre FOURRE, France
Reinhard HOCKER, F.R.G.
Prof. Marios NIKOLINAKOS, Grece

Mme Silvia BOBA, Italy
Mme Andreas van ES, Netherlands
Theo KORITZINSKY, Norway
Silas CERQUEIRA, Portugal
Karl-Axel ELMQUIST, Sweden
Prof. Georges PETERS, Switzerland
John BOWDEN, United Kingdom
Norman SOLOMON, U.S.A.

"LES AMIS DE LA TURQUIE"

- Préambule -

La situation en Turquie a certes évolué depuis le coup d'Etat militaire du 12 septembre 1980. Mais la démocratie telle que nous la concevons dans nos propres pays est loin d'être acquise. Ainsi, pour refuser toute idée d'une démocratie de seconde zone pour ce pays, pour être toujours près du peuple de Turquie, de ses démocrates, et les épauler aujourd'hui comme demain dans leur lutte pour une démocratie digne de notre époque, nous avons pris l'initiative de recueillir la signature des personnalités éprises des idéaux des droits fondamentaux de l'homme sur la base de la déclaration ci-dessous.

- DECLARATION "DROITS DE L'HOMME POUR LA TURQUIE" -

Nous partageons tous, dans nos différences, l'héritage de l'humanité entière, avec aussi bien ses avancées que ses lacunes.

Et en cette fin du second millénaire, le plus important de nos acquis est, sans aucun doute, l'égalité de tous les hommes, quelles que soient leurs origines, au sein de la communauté des nations. Cet acquis, universellement reconnu, ne doit pas rester un vain mot. Ceci est vrai, aussi, pour le peuple de Turquie.

Or, nous constatons que certains milieux osent prétendre que le peuple de TURQUIE serait incapable de jouir de certains acquis démocratiques irréversibles à notre époque. Nous ne pouvons l'accepter.

Aussi, pour marquer notre refus, avons-nous décidé de nous unir, aujourd'hui pour aider le peuple de TURQUIE à conquérir toutes les valeurs universelles qui font la dignité de l'Homme, demain pour l'aider à les institutionnaliser pour toujours.

Cette déclaration "Droits de l'Homme pour la Turquie" peut se concrétiser, au-delà de son contenu général, par des initiatives pour, dans l'immédiat :

- . l'arrêt des procès d'opinion ;
- . l'amnistie générale, y compris la grâce pour les condamnés à la peine de mort .
- . la liberté de pensée, de conscience et d'association.

- Comité de coordination -

Hans HESELE, Autriche
Jef ULBURGHES, Belgique
Prof. Erik STESBY, Danemark
Jörn DONNER, Finlande
Jean-Pierre FOURRE, France
Prof. Marios NIKOLINAKOS, Grèce
Mme Silvia BOBA, Italie

Théo KORITZINSKY, Norvège
Mme Andréas van ES, Pays-Bas
Silas CERQUEIRA, Portugal
Reinhard HOCKER, R.F.A.
John BOWDEN, Royaume-Uni
Karl-Axel ELMQUIST, Suède
Prof. Georges PETERS, Suisse
Norman SOLOMON, U.S.A.

INTERNATIONAL CONGERENCE OF THE "FRIENDS OF TURKEY"
ORGANISATION

Title : "For democracy and Human Rights in Turkey".
Location : National Assembly (Assemblée National) PARIS.
Dates : 27-28-29 November 1987.

27/11/87 - Friday from 16 h to 20 h (general session)

- Opening and welcoming speech by our committee,
- Speech of the Honorary President,
- Speech by Celebrities : Host Country (France)
Country concerned (Turkey)
and are other country,
- Election of the Presidents, Vice-Presidents and Reporters of the
4 commissions.

28/11/87 - Saturday

- 9 h 30 to 12 h 30 : commissions,
- 12 h 30 to 14 h 00 : lunch,
- 14 h 00 to 19 h 00 : commissions,
- from 20 h 30 onwards : meeting of the reporters of each commission
to read the analytical summaries,
- from 21 h 00 onwards : reception.

The commissions

- 1) The present legal structure of Turkey with regard to the universal declaration of Human Rights, the European Convention of Human Rights and the conclusions of Helsinki.
- 2) Freedom of expression and organisation, with regard to political parties, unions, associations, the press and the problem of refugees and the suppression of their nationality.
- 3) Cultural life with regard to the theatre, cinema, the plastic arts, literature, science and research.
- 4) The conditions in prisons and torture.

29/11/87 - Sunday from 9 h 30 to 12 h 30 (general session)

- The reporting of the analytical Summeries of the commissions,
- Vote of a definitive declaration of the "Friends of Turkey".

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜRKİYE DE İNSAN HAKLARINA SAYGI BİLDİRİ'SİNİN ALTINA
İMZA ATANLARIN İSİM VE MESLEKLERİ-GÖREVLERİ

Fransa

Jean Pierr Foure : Avrupa konseyi üyesi ve Sosyalist
Parti Milletvekili
Sandinetti : Amiral
Klot Lazmann : Yazar
Rau Sangla : Televizyon yapımcısı
Claude Baurdet : Gazeteci
Gilles Perrault : Yazar
Laurent Schwartz : Matematikçi
Rene Tavernier : Pen kulüp başkanı
Bernerd Pierr : " " yöneticisi

İngiltere

Heruld Pinter : Yazar
Bruce Kent : Papaz
Rischart Balfe : Avrupa Parlemtentosu üyesi
Alf Lomas : " " "
Thomas Cox : Avrupa konseyi üyesi
Anne Clwyd : İngiltere Parlemtentosu üyesi ve (Millet-
vekili)
Roland Boyers : İngiltere Par.üyesi (Milletvekili)
Ron Todd : Sendikacı
Arnold Wesker : Yazar
John Bowden : Hukukçu

Belçika

Jef Ulburgs : Avrupa Parlemtentosu üyesi

İsviçre

François Geyer : İsviçre Parlemtentosu başkan yardımcısı
Claude Bridel : Profesör
Michel Glardon : Yayıncı
Rene Longet : İsviçre Parlemtentosu üy.(Milletvekili)
Jean Ziegler : Prof.Sos.enternayonal yön.kurulu üy.
Andre Rougemonr : Prof.
Bernard Rossier : Prof.
Georges Peters : Prof.İsviçre Parlemtentosu üyesi(Mil.)
Werner Carobbio : " " " "

Hans Jörg Braunschweig

:İsviçre Parlemtentosu üyesi (Milletvekili)

Walter Habich

: Dr.Psikolog

Danimarka

Lasse Budtz

: Av.Kons.Üyesi ve Danimarka Parl.Üyesi

Erik Siesby

: Prof.Helsinki insan hakları Federas-
yonu başkanı

İtalya

Luciano Ardesi

: İnsan hakları birliği yöneticisi

İsveç

Karl-Axel Elmquist

: Kiliseler Birliği genel Sekreteri

Hans Gören Frank

: İsveç Parl.Üyesi (Milletvekili)

Hadar Cars

: İsveç Parlemtentosu eski başkanı

Oswald Söderquist

: İsveç Parl.Üyesi (Milletvekili)

Rune Backklune

: " " " "

Bibi Anderson

: Artist

Per Vestberg

: Uluslararası Pen kulup eski başkanı

Nils Kristofersson

: Sendikacı

Avusturya

Hans Hesele

: Av.Kons.Üyesi.Avusturya Par.üyesi

Gerald Nagler

: Helsinki insan hakları Fed.gen.sekr,

~~Maxime~~

Yunanistan

Marios Nikolinakos

: Prof.

Norveç

Theo Koritzinsky

: Milletvekili,Sol sosyalist Par.Bşk.

ASSEMBLÉE NATIONALE

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ - ÉGALITÉ - FRATERNITÉ

JEAN-PIERRE FOURRÉ

DÉPUTÉ
DE SEINE-SAINE-MARNE

CONSEILLER RÉGIONAL
D'ÎLE-DE-FRANCE

PARIS, le 2 Juillet 1987

REF à rappeler

WOMEN'S INTERNATIONAL
DEMOCRATIC FEDERATION

13 Unter-den-Linden

1080 BERLIN

P.J. :

- 1) Déclaration des droits de l'Homme en Turquie,
- 2) Liste des signataires de la Déclaration des droits de l'Homme en Turquie,
- 3) Organisation du Congrès International des Amis de la Turquie.

Madame la Secrétaire Générale,

Depuis le coup d'Etat du 12 Septembre 1980, la Turquie vit des jours difficiles. Malgré une certaine évolution, la démocratie telle que nous la concevons dans nos propres pays est loin d'être acquise. Ainsi, pour refuser l'idée d'une démocratie de seconde zone dans ce pays, nous avons lancé l'initiative d'une "DECLARATION DES AMIS DE LA TURQUIE" visant à recueillir la signature de personnalités de sensibilité très diverses éprises des idéaux des droits fondamentaux de l'Homme.

Afin de marquer un temps fort de cette solidarité internationale, et pour institutionnaliser cette démarche, se tiendra à Paris, à l'Assemblée Nationale, les 27-28-29 Novembre 1987, le "CONGRES INTERNATIONAL DES AMIS DE LA TURQUIE".

Notre ambition, pour réaliser ce projet est grande, nous avons besoins des moyens adéquats pour y parvenir. Aussi, nous nous permettons de solliciter votre aide financière.

Vous remerciant de l'attention que vous nous accorderez, recevez, Madame la Secrétaire Générale, nos salutations distinguées.

J.P. FOURRE

N.B. : Veuillez faire parvenir vos dons au :

CONGRES INTERNATIONAL DE TURQUIE

Crédit Lyonnais

Agence XL 460 numéro de compte : 47 430 Q

75020 PARIS

Murat TOKMAK

Pinnasberg 39/2

2000 HAMBOURG 4

Paris,
le 9 Juillet 1987

Cher ami,

Veuillez trouver ci-inclus une copie de la lettre que nous avons adressée aux organisations internationales pour leur demander de nous aider financièrement pour la préparation et la réalisation de notre Congrès des Amis de la Turquie du 27/28/29 Novembre.

Pourriez-vous faire une démarche identique vis-à-vis des organisations nationales de votre pays, nous pensons que nous aurons plus de chances de pouvoir combler notre budget.

En vous remerciant de l'attention que vous nous accorderez,
recevez, Cher ami, l'expression de nos sentiments les meilleurs.

M. DEGER

P.O. :

Duisburg, 8 Eylül 1987

Sevgili Mahmut,

sana göndermeyi vadettiğim iki adres şöyle:

UNION of CONCERNED SCIENTIST

26 Church St. MASS 202238

U.S.A

COUNCIL of LIVABLE WORLD

20 Park PL.

BOSTON, MA 02116

U.S.A

Portoriko Kurtuluş Örgütü'ne yazdığın mesajın fotokopisini bekliyorum. Çalışmalarında başarılar diler, sevgilerimi yollarım. Eşine ve oğluna da sevgiler...

Y. Lelke

JEAN-PIERRE FOURRÉ

DÉPUTÉ
DE SEINE-ET-MARNE

CONSEILLER RÉGIONAL
D'ÎLE-DE-FRANCE

PARIS, le 6 Aout. 1987

Murat TOKMAK

Pinnasberg 39/2
2000 HAMBOURG 4

RÉF à rappeler

PREPARATION DU CONGRES INTERNATIONAL
DES "AMIS DE LA TURQUIE".

Compte rendu : Juillet 1987

1) Une association "Amis de la Turquie" a été constituée, à Paris sous la Présidence de Jean-Pierre FOURRE. Cette association a pour objet, notamment, de matérialiser en France les "Amis de la Turquie" pour la préparation du Congrès (pouvoirs publics, banques, ONG, etc...).

2) Un secrétariat permanent a été installé, à l'adresse suivante :

Jean-Pierre FOURRE
Assemblée Nationale
126 rue de l'Université
75007 PARIS

Tél. : 42-97-84-10 (ligne directe).

3) Un compte bancaire a été ouvert pour la collecte des dons et subventions :

CREDIT LYONNAIS
Agence XL, 460
Compte n° 47430 Q
4 rue de Bagnolet
75020 PARIS.

A fin Juillet, nous n'avons encore reçu aucun don.

4) Début Juillet, la presse turque s'est largement faite l'écho de notre communiqué de presse de fin juin déclarant la constitution des "Amis de la Turquie" dans 15 pays occidentaux et la tenue de notre Congrès des 27/28/29 Novembre 1987.

.../...

- 5) De nouveaux signataires ont rejoint la déclaration des "Amis de la Turquie". (voir la liste remise à jour ci-jointe), notamment pour la France, le Danemark, les Pays-Bas et la Belgique..
- 6) Outre le Professeur SIESBY que avait déjà pris en charge la préparation du rapport de la première commission du Congrès. Hans Göran FRANCK et le Professeur Gerhard STUBY ont répondu favorablement pour prendre en charge, respectivement, les rapports des deuxièmes et quatrièmes commissions.
M. Harold PINTER regrette de ne pouvoir participer au Congrès à cause d'un autre engagement aux mêmes dates ; donc il ne pourra prendre en charge le rapport de la troisième commission.
- 7) Nous n'avons pas encore la réponse de Madame Lisbeth PALME pour la Présidence d'Honneur du Congrès.
- 8) Sur proposition de Monsieur Hans HESELE, Dr. Peter JANKOWITSCH, ancien Ministre des Affaires Etrangères d'Autriche, le remplacera au Comité de Coordination.
- 9) Notre réservation de l'Assemblée Nationale pour le Congrès est désormais définitive. Nous avons reçu la réponse fin juillet.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

"AMIS DE LA TURQUIE"

- Liste au 27 Juillet 1987 -

FRANCE

Jean-Pierre FOURRE (député, membre du C.E.)
Claude BOURDET (journaliste)
Jean FERRAT (compositeur - interprète)
Bernard GIRAudeau (comédien)
Hélène LANGEVIN-JOLIOT
Claude LANZMANN (écrivain)
Gilles PERRAULT (écrivain)
Raoul SANGLA (réalisateur T.V.)
Antoine SANGUINETTI (amiral C.R.)
Laurent SCHWARTZ (mathématicien)
René TAVERNIER (pen-club)

AUTRICHE

Dr. Peter JANKOWITSCH (député, ancien ministre des affaires étrangères)
Ord. Prof. Dr. Leonhard BAUER (économiste)
Anton BENYA (président OGB)
Hans HESELE (député, membre du C.E.)
Dr. Bruno KREISKY (ancien premier ministre)
Dr. Gabriel LANSKY
Karl-Heinz NACHTNEBEL (OGB)
Alfred STROER (OGB)
Fritz VERZEJNITSCH (vice-président OGB, membre du bureau CISL)

BELGIQUE

Jef ULBURGHS (membre du P.E.)
Willy KUIJPERS (député, membre du P.E.)
Marcel REMACLE (député, membre du P.E.)
François ROELANTS DU VIVIER (député, membre du P.E.)
Mme Mireille SALMON (avocate)
Paul STAES (député, membre du P.E.)

DANEMARK

Prof. Erik SIESBY
Bernhard BAUNSGAARD (député)
Ole BERTELSEN (évêque de Copenhague)
Lasse BUDTZ (député)
Bjorn ELMQUIST (député)
Herluf ERIKSEN (évêque)
Hagen HAGENSEN (député)
Flemming KOFOD-SVENDSEN (député)
Bent MELCHIOR (grand Rabbin)
Ove NATHAN (président de l'université de Copenhague)
Per NORGARD (compositeur)
Pelle VOIGT (député)
Dorrit WILLUMSEN (auteur)

FINLANDE

Jörn DONNER (député - écrivain)
Arja ALHO (député)
Klas ANDERSSON (député - écrivain)
Tutti ISOHAAKANA-ASUNMAA (député)
Liisa JAAKONSAART (député)
Anna-Lisa JOKINEN (députée)
Arvo KEMPAINEN (député)
Ension LAINE (député)
Marja Liisas LOYTTYJARVI (député)
Saara-Marja PAKINEN (député)
Hannele POKKA (député)
Marjatta STENIUS-KAUHONEN (député)

GRECE

Prof. Marios NIKOLINAKOS
Andréas ANDRIANOPVOULOS (maire de Pireas)
Dimitris COSTOPOULOS (président du centre du travail d'Athènes)
Maria DELIVANI (recteur de l'université des études industrielles de
Salonica)
Vassilis EFREMIDIS (député, membre du P.E.)
Prof. Vasilis FILIAS
Costas FILINIS (député, membre du P.E.)
Yiorgos KONDOYIORGIS (recteur de l'université de Pantios)
Costas KONSTANTINIDIS (général C.R.)
Yiorgos KOUMANAKOS (général C.R.)
Fotis KOUVELIS (président du barreau d'Athènes)
Aliko MARAGOPOULOU (président de la fondation des droits de l'homme)
Miltiadis PAPATHANASIOU (amiral C.R.)
Babis PROTOPAPAS (député)
Yiorgos R.PSALIDOPOULOS (maire de Kallithea)
Yiannis RITSOS (poète)
Michalis STATHOPOULOS (recteur de l'université d'Athènes)
Mikis THEODORAKIS (compositeur)
Nikiforos VRETAKOS (académicien)
Spiros YIATRAS (directeur général du syndicat des fonctionnaires)

ITALIE

Mme Silvia BOBA (CGIL)
Luciano ARDESI (ligue des droits de l'homme)
Peiro BASSO (ligue des droits du peuples)
Mme Verena GRAAF (ligue internationale des droits des peuples)
Mme Chiara MORRICONI (UIL)
Gianni PALUMBO (ligue internationale des peuples)
Renzo TRIVELLI (membre du P.E.)

NORVEGE

Theo KORITZINSKY (député)

PAYS-BAS

Mme Andréas Van ES (députée)

Mme Hedy D'ANCONA (membre du P.E.)

Jan Van Den BOSCH (président général de l'union général des enseignants)

Mme Nel Van DIJK (membre du P.E.)

Jan HOFKIJK (juriste)

Bram Van Der LEK (membre du P.E.)

Hans PONT (président de la centrale syndicale FNV)

Mme Sienie STRIKWERDA (femmes pour la paix)

Maarter Van TRAA (député)

Joop Den UYL (député, ancien premier ministre)

Gerrit-Jan WOLFFENSPERGER (député)

PORTUGAL

Silas CERQUEIRA (politologue)

Brito APOLONIA (député, membre du P.E. - ingénieur)

Luis AZEVEDO (avocat)

Carlos CANDAL (avocat - député)

Père Sousa FERNANDES (commission national PS)

Maréchal Costa GOMES (ancien président de la république)

Rui GRACIO (ancien ministre de l'éducation)

Manuel LOPES (comité exécutif intersyndical)

Dr. Fernando LOUREIRO (commission national PS)

Joaquim MIRANDA (député, membre du P.E.)

Mme Gloria PADRAO (professeur)

Cardoso PIRES (écrivain)

Francisco REBELO (avocat)

Père Telles SAMPAIO

Prof. Piteira SANTOS

Cunha SERA (ingénieur - inspecteur général PTT)

Parcidio SUMMAVIELLE (maire de Fafé)

R.F.A.

Reinhard HOCKER (président Gew. Cologne)

Gert BASTIAN (général C.R.)

Wilhelm DAMWERTH (écrivain)

Ludwig FELLERMAIER (député, membre du P.E.)

Helmut FRENZ (pasteur)

Konrak GILGES (député)

Günter GRASS (écrivain)

Max Von Der GRUN (écrivain)

Karl-Heinz HANSSEN (ancien député)

Petra KELLY (député, membre du P.E.)

Prof. Dr. Klaus LIEBE-HARKORT (turcologue, université de Bremen)

Juergen MAIER (député)

Prof. Norman PAECH (juriste)

Josef REDING (écrivain)

Prof. Dr. Gerhaed STUBY (université de Bremen)

Hans Werner ODENDAHL (juriste)

Klaus THUESSING (député)

ROYAUME UNI

John BOWDEN (juriste)

Richard BALFE (membre du P.E.)

Roland BOYES (député)

Anne CLWYD (députée)

Thomas COX (député, membre du C.E.)

Lord Hugh JENKINS (de Putney)

Père Bruce KENT

Alf LOMAS (membre du P.E.)

Harold PINTER (écrivain)

Ron TODD (syndicaliste)

Arnold WESKER (écrivain)

SUEDE

Karl-Axel ELMQUIST (secrétaire général Swedisch Free Church Council)

Bibi ANDERSON (comédienne)

Rune BACKLUND (député)

Hadar CARS (député)

Jeanne CORDELLIER (écrivain)

Peter CURMAN (poète)

Peter DAHL (peintre)

Hans Göran FRANCK (député)

Lennarht GROLL (Helsinki watch)

Nils KRISTOFERSSON (syndicaliste)

Lennart LARSSON (syndicaliste)

Tobias LUND (juriste)

Bengt Öve MOBERG (académicien)

Arja SAIJONMAA (chanteuse)

Olle SODERMAN (syndicaliste)

Oswald SODERQUIST (député)

Krister STENDAHL (archevêque de Stockholm)

Margareta STROMSTEDT (écrivain)

Alf THOOR (journaliste)

Per VASTBERG (ancien président de PEN international)

SUISSE

Georges PETERS (professeur de pharmacologie à l'université de Lausanne - député au grand conseil vaudois)

Hansjörg BRAUNSCHWEIG (conseiller national)

Claude BRIDEL (professeur de théologie à l'université de Lausanne, ancien recteur)

Werner CAROBBIO (conseiller national)

François GEYER (président du grand conseil vaudois)

Michel GLARDON (éditeur)

Walter HABICHT (psychiatre)

René LONGET (conseiller national - président de l'institut suisse de la vie)

Bernard ROSSIER (professeur de pharmacologie à l'université de Lausanne)

André ROUGEMONT (professeur de médecine tropicale à l'université de Genève)

Jean ZIEGLER (professeur de sociologie aux universités de Genève et Paris - membre du bureau de la 2ème internationale)

U.S.A.

Norman SOLOMON (chercheur - journaliste)

Prof. Ronald L. BIRKE

Prof. Frank BRESCIA

Prof. Vernon BOX

Prof. Thomas H. HAINES

Sorrel HAYS (compositeur)

Rivka KASHTAN (poète - journaliste)

Jack T. MORROW (directeur city collège de N.Y.)

Marilyn RIES

Prof. Charlotte S. RUSSEL

Prof. Hugh W. SALZBERG

Prof. Horst SCHULZ

Prof. Donald L. SLOAN

Prof. Samuel H. WILEN

Prof. Arthur E. WOODWARD

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

JEAN-PIERRE FOURRÉ

DÉPUTÉ

DE SEINE-ET-MARNE

CONSEILLER RÉGIONAL

D'ÎLE-DE-FRANCE

PARIS, le 6 Août, 1987

RÉF à rappeler

Dr. Jur. Gerhard STUBY

Richard Dehmel Strasse 10
2800 BREMEN 1

Cher ami,

Nous avons bien reçu votre lettre du 18 Juillet 1987.

Vous nous faites l'honneur d'accepter de préparer le rapport d'introduction pour la commission "les conditions dans les prisons et les tortures", nous vous en remercions.

Cependant nous avons été avertis que votre collègue Maître ODENDAHL, également signataire de notre déclaration des "Amis de la Turquie", souhaitait vous proposer sa collaboration pour la préparation de votre rapport. Nous pensons qu'il vous contactera bientôt sur ce sujet.

Nous vous tiendrons au courant de toutes les évolutions concernant la préparation du Congrès.

Veuillez recevoir, Cher ami, l'expression de nos sentiments les plus distingués.

Pour J.P. FOURRE

M. DEGER

21 JUL. 1987

Dr. jur. Gerhard Stuby
Professor für öffentliches Recht
und wissenschaftliche Politik

2800 Bremen 1
Richard-Dehmel-Straße 10
Telefon 04 21 / 2113 31

18-7-1987

Jean-Pierre Fourné
Député
de Seine - et - Marne
Conseiller Régional
d'Ile-de-France

Concernant: votre lettre 10 juillet 1987
congrès international des "Amis de la Turquie"

Monsieur,

je vous remercie de votre invitation quant à la participation
au congrès international des amis de la Turquie les 27-28-29
novembre à Paris. Je l'accepte volontiers. J'en suis
prêt de prendre la place de rapporteur de la Commission:
"Les conditions dans les prisons et la torture." Je vous informerai
des détails de mes pensées - j'ai encore quelques questions -
après le retour de mes vacances le 8 août 1987
Je vous prie de croire, cher ami, à mes sentiments solidaires

J-P Stuby

1987
TÜRKİYE HALKI 6 Eylül (REFERANDUMUNDA)
YASAKLARA HAYIR DEDI

Türkiye halkı Eylül 1980 Askersel Darbesinden sonra, ~~dem~~ demokrasi mücadelesinde önemli bir mevzi kazandı: Baskı Anayasasının 1980 öncesi siyasal liderlerine getirdiği yasak 6 Eylül 1987 günü referandumda halkımız tarafından reddedildi.

Siyasal yaşama katılım gibi temel bir insan hakkını referandum konusu haline getirerek yasakları sürdürmeye yeltenen Özal-Evren yönetimine halkımız, yasaklı bir demokrasiye razı olmadığı yanıtını yüzde elliyi aşkın "EVET" oylarıyla verdi.

Aslında, 6. 9 . 1987 referandumunda Türkiye halkının bu yanıtı, açıklıkla, Özal-Evren yönetiminin, kitle iletişim araçlarının en etkili bölümünü kullanarak, hükümet olanaklarını Amerikanvari seçim kampanyalarını andırır biçimde seferber ederek yürüttüğü tehdit ve aldatmacalara rağmen, 1982 Anayasası'nın ve bugünkü baskı rejiminin reddi anlamına gelmektedir.

Nitekim, Özal Hükümetinin henüz referandum sürmekteyken alelacele erken seçim kararı alması, bir yıl sonra yapılacak genel seçimlere kadar ayakta kalamıyacağı korkusunu ortaya koymaktadır.

Kuşkusuz, referandumun bu sonucu, 1982 Anayasası'nda ve hukuksal olarak ona dayanan baskı rejiminde derin bir gedik açmıştır. Bununla birlikte, Türkiye'de demokrasi doğrultusunda katedilecek henüz çok yol vardır. Referandumla yasaklara hayır diyen Türkiye halkı, çağdaş yeryüzü topluluğunun demokrasiye lâayık bir üyesi olduğunu kanıtlamıştır. Ona bugünkü baskı rejimini reva görenlerin çabalarını, uluslararası demokratik kamuoyunun dayanışmasıyla da, kuşkusuz gitgide geriletecektir.

(Önemli kişiler için)

Köln, den 01.08.1987

Prof. Dr. Klaus Liebe-Harkort
Lüninghauser Str. 38
2804 Worphausen

Reinhard Hocker
Am Rosengarten 89
5000 Köln 30

Rechtsanwalt Hanswerner Odendahl
Bonner Str. 45
5000 Köln 1

Rechtsanwältin Dilruba Yenen
Aakerfährstr. 66
4100 Duisburg 1

Betr.: Pressekonferenz zur Menschenrechtssituation in der Türkei am 12. September
1987 im Tulpenfeld-Bonn

Sehr geehrte Damen und Herren,

am 12. September jährt sich zum siebten Mal der Putsch der Militärs in der Türkei, in dessen Folge dort die Menschen- und Bürgerrechte erheblich eingeschränkt wurden. Demokratische Massenorganisationen, wie z.B. der Gewerkschaftsbund DISK, der Lehrerverband TÖB-DER, der Friedensverein der Türkei mußten ihre Arbeit einstellen, Funktionäre und Mitglieder wurden vor Gericht gestellt und verurteilt. Unzählige Menschen wurden inhaftiert und mußten oder müssen Folter und langjährige - von Schikanen begleitete - Untersuchungshaft durchleben. Die Verfahren vor den Militärgerichten dauern immer noch an.

Die Verfassung der Türkei von 1982 entspricht in keiner Weise den Anforderungen, die an die Verfassung einer Demokratie gestellt werden müssen. Alle dort festgesetzten Rechte können jederzeit wieder außer Kraft gesetzt werden.

In aller Deutlichkeit muß festgestellt werden, daß von einer Rückkehr der Türkei zur Demokratie keine Rede sein kann, auch wenn in diesen Monaten angeblich einige Liberalisierungen stattgefunden haben.

Immer noch gibt es politische Gefangene, die gewerkschaftliche Betätigung ist nach wie vor stärksten Einschränkungen unterworfen und die Hochschulen haben ihre Autonomie bisher nicht zurückerhalten. Den nationalen Gruppen werden ihre politischen und kulturellen Rechte auch weiterhin vorenthalten.

Dies sind nur einige der vielen Einschränkungen im politischen Leben der Türkei des Jahres 1987.

Wie in den vergangenen Jahren soll auch in diesem Jahr kurz vor dem 12. September in Bonn eine Pressekonferenz stattfinden, in der auf die Menschenrechtssituation in der Türkei hingewiesen werden soll.

Sie findet statt am 11.09.1987 um 10.00 Uhr im Tulpenfeld-Bonn.

Wir würden uns sehr freuen, wenn Sie an dieser Pressekonferenz teilnehmen und dort zur Menschenrechtssituation in der Türkei Stellung nehmen würden.

Auf der Pressekonferenz soll auch die Deklaration "Für die Achtung der Menschenrechte in der Türkei" der Öffentlichkeit vorgestellt und auf den Kongreß "Demokratie und Menschenrechte in der Türkei" (am 27./28./29. November dieses Jahres in Paris) hingewiesen werden.

Bitte teilen Sie uns doch im Laufe des Monats August mit, ob Sie an der Pressekonferenz am 11. September teilnehmen werden.

Wir danken Ihnen sehr.

Mit freundlichem Gruß

(Basın için)

Köln, den 01.08.1987

Prof. Dr. Klaus Liebe-Harkort
Lüninghauser Str. 38
2804 Worphausen

Reinhard Hocker
Am Rosengarten 89
5000 Köln 30

Rechtsanwalt Hanswerner Odendahl
Bonner Str. 45
5000 Köln 1

Rechtsanwältin Dilruba Yenen
Aakerfährstr. 66
4100 Duisburg 1

Betr.: Pressekonferenz zur Menschenrechtssituation in der Türkei am 11. September
1987 in Tulpenfeld-Bonn

Sehr geehrte Damen und Herren,

am 12. September jährt sich zum siebten Mal der Putsch der Militärs in der Türkei, in dessen Folge dort die Menschen- und Bürgerrechte erheblich eingeschränkt wurden. Demokratische Massenorganisationen, wie z.B. der Gewerkschaftsbund DISK, der Lehrerverband TÖB-DER, der Friedensverein der Türkei mußten ihre Arbeit einstellen, Funktionäre und Mitglieder wurden vor Gericht gestellt und verurteilt. Unzählige Menschen wurden inhaftiert und mußten oder müssen Folter und langjährige - von Schikanen begleitete - Untersuchungshaft durchleben. Die Verfahren vor den Militärgerichten dauern immer noch an.

Die Verfassung der Türkei von 1982 entspricht in keiner Weise den Anforderungen, die an die Verfassung einer Demokratie gestellt werden müssen. Alle dort festgesetzten Rechte können jederzeit wieder außer Kraft gesetzt werden.

In aller Deutlichkeit muß festgestellt werden, daß von einer Rückkehr der Türkei zur Demokratie keine Rede sein kann, auch wenn in diesen Monaten angeblich einige Liberalisierungen stattgefunden haben.

Immer noch gibt es politische Gefangene, die gewerkschaftliche Betätigung ist nach wie vor stärksten Einschränkungen unterworfen und die Hochschulen haben ihre Autonomie bisher nicht zurückerhalten. Den nationalen Gruppen werden ihre politischen und kulturellen Rechte auch weiterhin vorenthalten.

Dies sind nur einige der vielen Einschränkungen im politischen Leben der Türkei des Jahres 1987.

Wie in den beiden vergangenen Jahren soll auch in diesem Jahr kurz vor dem 12. September eine Pressekonferenz stattfinden, in der auf die Menschenrechtssituation in der Türkei hingewiesen werden soll.

Außerdem soll auch die Deklaration "Für die Achtung der Menschenrechte in der Türkei" der Öffentlichkeit vorgestellt und auf den Kongreß "Demokratie und Menschenrechte in der Türkei" (am 27./28./29. November dieses Jahres in Paris) hingewiesen werden.

Die Pressekonferenz findet statt

am 11.09.1987

um 10.00 Uhr

im Tulpenfeld-Bonn

Wir möchten Sie dazu herzlich einladen.

Mit freundlichem Gruß

R. Horz

Prof. Dr. Server Tanilli
(Universität Straßburg)

Redebeitrag auf der Pressekonferenz am 11.09.1987 in Bonn:

Zur Situation der politischen Gefangenen in den türkischen Strafanstalten
=====

Verehrte Pressevertreter;

nicht nur die Urheber des derzeit in der Türkei herrschenden Regimes, sondern auch einige reaktionäre Kreise im Ausland behaupten mit Nachdruck: "Die Ära der Militärdiktatur in der Türkei ist endgültig zu Ende. Es herrschen nun wieder demokratische Verhältnisse im Land."

Diese Behauptung entspricht in keiner Weise den Realitäten.

In der Türkei führen zwar arbeitende Menschen, Studenten, Intellektuelle und Oppositionsparteien einen Kampf um die Wiedererlangung ihrer demokratischen Rechte durch. Doch dieser Kampf wird unter Bedingungen eines faschistoiden Regimes fortgesetzt, das am 12. September 1980 errichtet wurde. Die reaktionären, monopolistischen Kräfte innerhalb der Armee und der Zivilpolitiker sind nicht bereit, die zutiefst antidemokratischen Positionen zu räumen, die sie durch einen Militärputsch erreicht und dann weiter gefestigt haben.

Viele Aussagen und Ereignisse belegen diese Tatsache. Hier seien beispielsweise erwähnt: die Urteile gegen den Progressiven Gewerkschaftsbund DISK und gegen das Friedenskomitee, die fortgesetzten Massenprozesse und Tausende von politischen Gefangenen - Tatsachen, die die irreführenden Behauptungen über eine angeblich "wieder demokratisch gewordene Türkei" lügen strafen.

Eine offene, immer noch blutende Wunde bleibt die Situation in den Haftanstalten der Türkei.

In diesen Gefängnissen befinden sich nach wie vor Abertausende von -meist jungen- Menschen, die nach dem Putsch von der Militärdiktatur widerrechtlich verhaftet wurden. Sie werden als "politische Gefangene" bezeichnet. Ihnen brauche ich nicht zu erläutern, daß es in einem demokratischen Land keine politischen Gefangene geben darf. Allein die offizielle Verwendung dieses Begriffes beweist, wie haltlos die Schutzbehauptungen der Herrschenden sind. Sie sind offenbar nicht bereit, unser Land von diesem Schandfleck zu befreien.

Diese Häftlinge sind nicht nur ihrer Bürgerrechte beraubt. Ihnen wird auch das Recht verwehrt, wie ein Mensch essen, atmen, sich kleiden, lesen oder mit Angehörigen sprechen zu dürfen. Daher fordern sie mit ihren vielfältigen Aktionen, daß die zwangsweise eingeführte "Einheitskleidung" für sie endlich abgeschafft wird. Ihre menschenunwürdige Ankettung während der Gefangenentransporte soll endlich eingestellt werden. Sie setzen sich dagegen zur Wehr, daß ihnen die Hände in der Regel auf dem Rücken per Handschellen gefesselt werden. Sie wollen, daß die zutiefst antidemokratischen Einschränkungen der juristischen Rechte ihrer Verteidiger endlich beseitigt werden.

Die Nichtbeachtung dieser minimalen Grundrechte kommt eigentlich einer subtilen Folterpraxis gleich. Zu meinem großen Bedauern muß ich aber feststellen, daß die Folter in ihrem ursprünglichen Sinne in den türkischen Gefängnissen nach wie vor zur Tagesordnung gehört.

Aus Protest gegen diese verwerflichen Praktiken sind in den letzten Wochen in fast allen Haftanstalten Hungerstreiks durchgeführt worden. Dieser begründete und berechtigte Widerstand wurde auch von Angehörigen der Gefangenen unterstützt.

Für ein rechtsstaatliches Regime wäre es ein Gebot des Anstandes, solche Zustände binnen weniger Tage endgültig abzuschaffen. Aber der Justizminister der heutigen Regierung in der Türkei kommentiert die Hungerstreiks mit den Worten: "Das sind anarchistische Aktionen. Wir haben ihnen nicht gesagt, daß sie sterben sollen. Aber wenn sie sterben wollen, so ist das ihre Sache."

Gegen die Angehörigen der Gefangenen, die sich mit ihren Forderungen solidarisieren, werden Polizei- und Gendarmerie-Einheiten eingesetzt. Um ihrer Stimme Gehör zu verschaffen, hatten sie vor einigen Wochen einen Schweigemarsch nach Ankara, zum Parlamentsgebäude, organisiert. Sie wurden an den Toren der Stadt von der Polizei brutal auseinandergetrieben. 60 Personen wurden in Polizeigewahrsam genommen. Didar Sensoy, die Schwester eines zum Tode verurteilten Gefangenen, die sich bereits vor dem Parlamentsgebäude befand, wurde von der Polizei derart mißhandelt, daß sie einem dadurch herbeigeführten Diabetes-Koma erlag.

Die Kette solcher dramatischen Ereignisse bricht nicht ab.

Zusammenfassend möchte ich darauf hinweisen, daß diese Menschen keinerlei luxuriöse Verhältnisse in ihren Gefängniszellen anstreben, sondern nur etwas menschlichere Haftbedingungen. In den zivilisierten Ländern dürfte der Begriff des Vollzugsrechts nicht fremd sein. Demnach ist zwar ein Gefangener zu einer Haftstrafe verurteilt. Das heißt aber zugleich, daß er auch unter Haftbedingungen als Mensch weiter leben kann, bzw. muß.

In der Türkei herrschen weder in den Gefängnissen noch außerhalb rechtsstaatliche Verhältnisse. Ich betrachte es als meine menschliche Pflicht, auch die demokratisch eingestellten Menschen im Ausland auf diese Zustände, vor allem in den türkischen Gefängnissen, aufmerksam zu machen.

Ich danke Ihnen für Ihr Interesse.

Prof. Dr. Server Tanilli

Bonn, den 11.09.1987

Solidarit tsinitiative für Menschenrechte und Demokratie in der Türkei - Bundesrepublik Deutschland
Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi İçin Dayanışma Girişimi - Federal Almanya

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg I Tel: 0203/33 81 67

Duisburg, den

Betr : Informationsmaterialien über die letzte Umstände der
Menschenrechte und Demokratie in der Türkei

anliegend übersenden wir Ihnen eine Akte, die einige Informationsmaterialien über die letzte Umstände der Menschenrechte und Demokratie in der Türkei enthält. Wir hoffen, dass diese Informationsmaterialien Ihnen bei Ihrer Arbeit helfen können.

Darüber hinaus sind wir gerne bereit, mit Ihnen über das Thema, Menschenrechte und Demokratie, zusammenzuarbeiten oder Ihnen zu helfen, falls Sie wünschten.

Mit freundlichen Gr ssen
im Auftrag

Anlage : 1 Akte